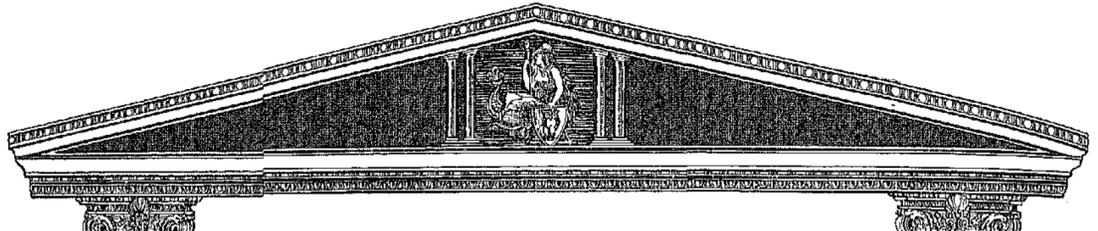

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1925

ΤΟ ΤΑΓΙΣΜΑ ΤΩΝ ΟΠΝΙΩΝ. — (Y. Chas. C. Curran).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΙΩΑΝΝΗΝΗΣ Κ. ΚΛΙΔΕΣΚΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΡΕΤΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΔΡ. 100,600,000 ΔΡ. 1,200,000,000
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΛΙΣ ΑΜΦΙΣΣΑ ΑΡΓΟΣ ΑΡΧΑΪΟΛΙΟΝ ΒΟΛΟΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑ ΓΥΦΙΘΙΟΝ ΔΕΛΦΑΓΑΤΕΣ	ΔΙΜΗΤΡΕΑΝ ΑΡΑΜΙΝΑ ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑ	ΚΑΣΤΟΡΙΑ ΚΑΣΤΡΟΝ (Αιόνας) ΚΕΡΥΡΑ ΚΙΛΚΙΣ ΚΟΖΑΝΗ ΚΟΝΙΝΗ ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΚΥΡΗΝΑΙΣ ΛΑΜΙΑ ΛΑΜΙΑ ΛΑΜΙΑ ΛΑΜΙΑ ΛΑΜΙΑ	ΑΙΜΗΝ (Εθνομίτης) ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ ΚΟΖΑΝΗ ΚΟΝΙΝΗ ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΚΥΡΗΝΑΙΣ ΛΑΜΙΑ ΛΑΜΙΑ ΛΑΜΙΑ ΛΑΜΙΑ	ΡΕΘΥΜΝΟΣ ΣΑΜΟΣ (Παλιό) ΣΟΦΟΠΟΛΙΣ ΣΥΛΛΑΡΗ ΣΥΡΟΣ ΤΡΙΚΑΛΑ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΤΣΟΝΑΙΟΝ ΥΔΡΟΠΟΤΑΜΟΣ ΠΟΡΤΟ-ΣΑΪΑ ΠΟΡΤΟ-ΣΑΪΑ ΠΟΡΤΟ-ΣΑΪΑ ΠΟΡΤΟ-ΣΑΪΑ	ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΕΝ ΔΙΟΥΠΤΩ: ΔΑΡΕΣΑΝΑΡΙΑ ΚΑΤΡΟΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ: ΛΕΜΕΣΟΣ ΛΕΜΕΣΟΣ ΛΕΜΕΣΟΣ
---	--	--	--	--	--

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΔΟΔΕΚΑΝΗΣΑ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Έν όψει, ήτοι εις πρότην όχθησαν	0 1/2 %	Έπί προθεσμίω 2 έτων	5 %
Με 15ήμερον προειδοποίησιν	4 %	» » 4 έτων	5 1/2 %
Έπί προθεσμίω 6 μηνών	4 1/2 %	» » 5 έτων	6 1/2 %
» » 1 έτους	4 3/4 %	» » 10 έτων	7 1/2 %

Αι καταθέσεις είναι έλεύθεραι όφωσιν καί τό χαρτόσημον εις όλους τής Τραπεζής.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
 Δέχεται όσαδήποτε καταθέσεις εν όψει καί έπί προθεσμίω εις Δολάρια, λίρας Άγγλίας, Φράγκα Γαλλίας καί Γενεκάς Λιρώντας, όποσδήποτε εις τό ίδιον νόμισμα, εις τό όσόν έγγινεν ή κατάθεσις.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ
ATHENS BANKERS' CORPORATION
 216 STATE STREET, BOSTON, MASS.
 Telephones: Richmond 4660-1.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
 30 N. LA SALLE ST., CHICAGO, ILL.
 Telephones: State 3554, 3660.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 25 PINE STREET

ΕΠΙΤΡΑΤΑΙ, ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ Έντολμαί εις Δραχμάς καί εις Δολάρια.
 SPECIAL CHECKS εις Δολάρια έλευθέτως άγοράς καί εις Δραχμάς, πληρωτέα εις οσόνδήποτε τών εν Έλλάδι καταστημάτων τής Τραπεζής Άθηνών, άνευ προειδοποίησεως καί έξόδων.
 ΕΠΙΤΡΑΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΟΛΑΙ εις Δολάρια, πληρωτέα εν Έλλάδι εις αυτόνομον Αμερικανικόν νόμισμα.
 ΝΕΟΝ ΚΑΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ.—ΠΟΛΗΣΙΣ ΔΡΑΧΜΩΝ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ.—ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΤΗΓΡΑΦΑ.

BANK OF ATHENS

25 PINE ST. NEW YORK

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

MONTHLY ILLUSTRATED NATIONAL HERALD

VOL. XI, No. 9.   SEPTEMBER, 1925.   ΕΤΟΣ ΙΑ'. ΑΡ. 9.

Published by the "Enosis Publishing Company", Inc.
 140 West 20th Street, New York, N. Y.
 Founder and Chairman PETROS P. TATANIS

NICHOLAS P. TATANIS ..... President—Treasurer
 JOHN G. VIKETOS ..... Vice President
 G. GIBSON ..... Secretary

CAPITAL 100,000.00
 Telegraph Address: "Natherald"   Telephone: WAtkins 3310-3211-6328

MONTHLY ILLUSTRATED NATIONAL HERALD UNITED STATES FOREIGN One Year ... \$4.00 \$5.00 Six Months ... \$2.00 \$2.50 Price per copy 35 cents	ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΜΟΓΗΣ: Αμερικανική Έπιτοκίωση Έξωθεν ... \$1.00 \$2.00 Έξωθεν ... \$2.00 \$2.50 Τμή έκάστου τεύχους 35 σέντς.		
		PANATHENAEA MONTHLY MAGAZINE UNITED STATES FOREIGN One Year ... \$2.00 \$2.50 Six Months ... \$1.00 \$1.25 Price per copy 25 cents	Αμερικανική Έπιτοκίωση Έξωθεν ... \$1.00 \$2.00 Έξωθεν ... \$2.00 \$2.50 Τμή έκάστου φύλλου 25 σέντς.
		SUNDAY KYRIAKATIKOS UNITED STATES FOREIGN One Year ... \$5.00 \$6.00 Six Months ... \$2.50 \$3.00 Price per copy 10 cents	Αμερικανική Έπιτοκίωση Έξωθεν ... \$5.00 \$6.00 Έξωθεν ... \$2.50 \$3.00 Τμή έκάστου φύλλου 10 σέντς.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER APRIL 3, 1915, AT THE POST OFFICE, AT NEW YORK, NEW YORK, UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1879.

ΙΑΡΤΗΣ ΠΕΤΡΟΣ Π. ΤΑΤΑΝΙΣ

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΗ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ
 Διευθυντής τής Συντάξεως Δ. ΚΑΛΔΙΜΑΧΟΣ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Αύγουστος, 1925.— (Το σονεργάτιον μας).

«Να είναι κινεῖς ἢ νὰ μὴν εἶναι»... ἄλλο ἄνθρωπος, τῆς τελευταίας σιγῆς, ἂ π—τ ο ὀ—ν τ α ἰ ἰ τ, αὐτὸ δὲ χρονολογοῦσιν ὁ Ἀμύλειος, ἐν ἐρωτικῷ βίβλῳ καὶ κατανοῶσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἐπισημῆς Γαλλίας. Αὐτὸ συνέθη ἐξελιχθῆς εἰς ἐν δεύτερον τοῦ Λονδίνου, ὅπου ἀπερασιθῆ νὰ δοκιμασθῆ ἐν τὰ κλασσικὰ δράματα εἶναι δυνατὸν νὰ παρασταθῶν μετὰ νεῶν περιθώλιον καὶ μετὰ πρῶτοισι, ὅπως τὰ διέπονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Τὸ πείραμα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἐπιτύχῃ. Ἡμεῖς φωνάζομεθα διὰ αἱ ἀρχαῖαι τραγωδίαι, ἰδίως αἱ τοῦ Ἐσχύλου, δὲ ἠδύνατο νὰ παρασταθῶν μετὰ νεῶν ἐπιπέδων ἀμφοσφαιρῶν. Αἱ ἀλλήθειαι Ἐθνοπολιτικῶν ἢ Σατιραϊκῶν τραγωδιῶν εἶναι αἰώνιοι καὶ θίγουν πάντοτε τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν οἰοῦσιν ἐποχῆς. Ἀλλ' ἔρχεται δὲ ἡμεῖς καὶ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης καὶ... ἔρχεται μετὰ παρηχημένων ἀπὸ γλωσσικῆς οὐσιότητος. Λέγομεν ὅμως τὴν γνώμην μας, διὰ ἐν ἔσοδον σήμερον ὁ Πλάτων ἢ ὁ Ἐσχύλος, δὲ ἔγραψαν τὴν Ἀθηναϊκὴν! Αὐτὸ τὸ παραδέχεται ἀσχητητὴ καὶ ὁ δαιμόνιος Ἐθνοπολιτικὸς, καθήρητης Γαλλικῆς Μόρφῃ, τῆς Ὁξυφύνης.

ΤΑ ΚΑΥΜΕΝΑ ΤΑ ΖΩΑ

Τὶ εἶναι καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; Ἀφ' ἑξαιρέτικῶσιν ἐπὶ εἰκοστίαν τὴν ζωὴν μίσης λευκῆς ἄκρον εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κήπον τοῦ Λονδίνου, κατεδύσαν αὐτὴν ἐπειτα εἰς τὸν διὰ τωφερισμὸν θάνατον! Ἡτα ὁ Μάδαμα Σάμ, ἡμῶν ἀμερικανικῶν ἀποστολῶν δημοσιολογία, ἡ ἀπὸ αὐτῆς εἰς γίνῃ τὸ γαϊδεμμένο ζῷον βλῶν τὸν ἐπισκεπτόν. Ἀπὸ τῶν ἐνδεικτικῶν αὐτῆς τὸ χεῖρ, ἀνοίγει τὸ στόμα τὸν διὰ νὰ δέχεται τὰ δόρα τῶν ἐπισκεπτῶν, τὸς ὁποῖους διεσκέδαζε μετὰ ἄκωκα παρρησίᾳ τὸν. Ἀλλὰ τὰ χεῖρα περνοῦσιν καὶ γράματα ἐπλάκωνσιν τὸν Μάδαμα Σάμ. Ἀπέφυγε νὰ παρῆν τὸν κούρτ τὸν καὶ εἰχε γίνῃ κῆπος γαϊδεμμένο. Γράματα τ' ἀρωμαζοῦσιν! Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου ἀπερσοῦσαν νὰ θέσων θάνατον τέρμη εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου Σάμ. Μία σφαῖρα προ-πρῶτὸ χθὲς μετέφερεν εἰς τὰς αἰσθητικὰς μύσας τὸν Σάμ καὶ τὸρα ἡ κακομοῖρα, ἀλλὰ νεαρὸ οὐνόσος τὸν, Ἀἴα, φέρει δεξιὴ καὶ ἀριστερὰ νὰ τὸν εἶρη καὶ φαινεῖται ποτὶ ληψιμῆν... ἔως θύον κῆπος ἄλλος γαϊδεμμένος ἀναπληροῦσιν τὸν Σάμ.

ΕΝΑ ΠΕΚΟΠ ΕΙΣ ΤΟ ΚΡΙΚΕΤ

Ὁ ἐπιτυχῆς λαὸς παθαίνει καὶ γυμνασθῆναι μετὰ διάφορα σπῆς. Κανόνας ἴσως λαὸς τῆς Γῆς δὲν εἶναι ὅχι ἀθλητικότερος, ἀλλ' εὐαίσθητοίτερος εἰς τὰ τῶν διαφόρων ἀθλητικῶν ἀγώνων. Ἡ γροῦδα τοῦ Βορῆ δὲν ἐπαρθεῖ ποσὸς τῶν ἀδιάντων κατ' ὄλον τὸ εἶος ἐνθουσιασμοῦν διὰ τὸ διάφορα ἀθλητικὰ παρρησία καὶ ἀγωνισμῶν. Τὸ καίκοιαι εἶναι ἡ δόξα τοῦ κρικετ διὰ τὴν νεολαίαν. Ἀγῶνες Ἀποκατορικῶν μεσοῦ Μιτροπολεως καὶ Ἀποικιῶν, ἀγῶνες μεταῦν Πανεπιστημίων καὶ Σχολῶν διαφόρων διαμερισμάτων, ἀγῶνες μεταῦν Πανεπιστημίων καὶ Σχολῶν διαφόρων. Κάθε διαμερισμῶν, κάθε ἐπαρχία ἔχει τὸς ἴδιους, οἱ ὅποιοι σφραγίζονται περὶ τῆς τελικῆς νίκης, τὴν ὅποιαν δὲ ἀμφοσφαιροῦσιν αἱ δύο καλλίτεραι ομάδες, αἱ ὅποια δὲ διαλεχθῶν κατῆν ἀλλεπαλλήλων ἀγῶνων. Ἐφέτος ὅμως συνέθη καὶ κατὰ ἐξαιρέτικῶν. Ἐπρόκειτο νὰ σκευθῆ ἢ νὰ καταρριφθῆ τὸ περὶ εἰς ο ὦ ν ι α τοῦ περὶ 50ετίας ἑθνοπολιτικῆς περιήρησιν ἀθλητικῶν ἀγῶνων Γκαλλίας, ὁ ὅποιος ἔσται εὐσ τὸρα τὸ περὶ μετὰ 128 εκατοστίδας ο ὦ ν ι α ν, εἰς τὴν ζωὴν τοῦ. Ἐως ἄλλος δαιμόνιος σήμερον κατῆν τὸ ὄριον τοῦ Σάμ, ὁ Τζακ Χάμς, εἰχε φανῆ ἀπὸ πέρων δι' ἑθνοπολιτικῶν νὰ πληροῦσιν τὸν Γκαλλίας εἰς ο ὦ ν ι α. Εἰχε φθάσει πέρων ἑθνοπολιτικῶν 124 εκατοστίδας, ἔφειτος δια-φύων καὶ πάλιν μετῶν σιγά-σιγά τὰς εκατοστίδας, καὶ παύσας εἰς δια-φύων σαρτίδας εἰχε φθάσει περὶ δεκαμύριον τὰς 124 εκατοστίδας, ἀλλ' ἔφειτος χωρίς σφύων εἰς τὸ τέλος καὶ ἠραγασθῆ (πῶν οὐτ) νὰ καταθέσῃ τὴν μ π ἰ α. Ἀλλ' ἄλλαι σαρτίδες παρουσιάσθησαν καὶ τέλος ἔφθασεν εἰς τὰ 91 τῆς 124ης εκατοστίδας. Ποῖα ἀγωνία εἰς τὴν τὴν Ἀγγλίαν. Οἱ φηλαθλητικῶν προσέτρεξαν παρρησῶν εἰς τὴν πολι-τῆν, ὅπου δὲ διεξήγητο ἡ κρισημῶν παρρησία. Τὸ μετῶν ἐπαρχιωτῶν σπῆδιον ἠραγασθῆς, τὰ δὲ τῆλεφωνα ἀνοικτὰ διὰ τ' ἀναγγελοῦσιν παρρη-σῶν τὴν εἰδησιν. Ὁ Χάμς ἔρχεται νὰ κριτῆ τὴν μάλλα μετὰ τὴν μορδι-κὴν τέρμη τὸν. Ἐνα, τῶσαρα, ἐπὶ, ἐπὶ ο ὦ ν ι α. Τὸ δέκατον, τὸ κρισημῶν, ἔλεπεν. Ἰδοὺ καὶ αὐτὸ! Τὸ τὶ ἐπικριτοῦσθησαν εἶναι ὁσοπε-ρίτρεσαν. Βοεῖσθη τὸ σπῆδιον ἀπὸ τῆς καὶ ὁ Χάμς ἔλαμπε ἀπὸ εὐ-φροσύνης. Σιαμῶντα ἐδράσαιο τὸν φάργγα τῶν ἐπισημῶν ἀγῶνων καὶ ἡ εἰδησῶν ἐν τῶν πρῶτων διεβίβαστο τῆλεφωτικῶσιν μετὰ τὸν κρι-τῶν πρὸς τὴν σφύων καὶ τὰ τέκνα τοῦ. Καὶ τὸρα ὁ Χάμς ἀπορροῖ ἀ-ποκατορικῶν ὁσὸν παρρησῶν, ἀγῶνων ὁσὸν τὸ περὶ τοῦ Γκαλλίας. Καὶ οἱ Ἀγγλοὶ παρρησῶν οὐδὲν μετῶν τὸν τῶν ἠρώτων.

Ἐπιτυχῆς λαὸς ποτὶ σφραγίζονται διὰ καθύπερθε ἀθλητικὰ γερνοῖα. Τὶ Ἐθνοπολιτικῆς ἀνίληψης, ἀλήθειαι!

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΟΜΝΙΜΠΟΥΣ

Εἰς ἄλλα χροῖα καὶ αἰῶνας, ποσὶ ἐγευθεθῆ ὁ σιδηροδρόμος— ἐ-ορτάσθη ἀκριβῶς αὐτὸν τὸν χρόνον ἢ εκατοστίαι τῶν—οἱ ἄνθρωποι ἐποξείδων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ὅχι ἠραγασθῶν, ἀλλὰ καὶ ἄτομα, ἢ τὸ ποτὶ ἀπὸ 3—4 ἐπὶ ἡμῶν μικρῶν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἠραγασθῶν αἱ δη-μοσῶνι λεγόμεναι μεγάλα ἡραξῶν, αἱ ὅποια μετέφεραν τὸ ταχυδρομει- (Συνέχεια εἰς τὴν 88ην Σελίδα)

Διατὶ εἶναι ὁ Μηνιαῖος Εἰκονογραφημένος ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο ΜΗΝΙΑΙΟΣ Καλλιτεχνικὸς «Ἐθνικὸς Κήρυξ», ἔχων ἀνεξάρτητον ὄλον ὀργανισμὸν ἀπὸ τῶν ἡμερησίων φύλλων καὶ ἀπὸ τῶν Κυριακῶν «Ἐθνικῶν Κήρυκων», ὅπως κατέλαβε καὶ αὐτὸς καταπληρικτῶν διόδων, κατέκτησε τὴν πρῶτην κικλοφορίαν μεταῦν πάντων τῶν Ἐλληνικῶν περιοδικῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀνὰ τὰς πο-λυπληρεῖς Ἐλληνικὰς παρρησίας τῶν ἠθῶν, Πολιτικῶν, εἰς τὴν Κανα-δάν καὶ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, ἀνὰ τὰς παρρησίας τῆς Ἐθνομίτης, εἰς τὴν Ἡολωτῶν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλας τὰς νέας Ἐλληνικὰς χώρας, εἰς τὴν ἠ-πειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν, εἰς τὴν Θράκην καὶ ἀλλαχθῶ, ἔχει παρρη-σοῖ ὄμοιοι καὶ ἡ διὰ τῶν ἀμικλοφωτῶν πρὸς τὴν Ἐν Ἀμερικῇ κικλοφορίαν εἰς τὸν Ἐλληνισμὸν τῆς ὄρας Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν Ἀλε-ξάνδρειαν καὶ τὸ Κάιρον, καὶ εἰς τὸ Κασιόμ καὶ εἰς τὰς πλείστας πό-λεις τῆς Ἀγύπτου καὶ τοῦ Σουδῶν. Εἰσῆλασεν ἤδη εἰς τὴν Ἀθῆναστίαν καὶ τὴν Νότιον Ἀφρικὴν, ἐπροσέτρεξαν εἰς τὴν Ἀστρογαλίαν καὶ τὴν Ἰα-πωνίαν, εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Σιβηρίαν καὶ τὴν Κί-ναν, κατιστάς ὄργανον κοινῶν τῶν ἀπανταχῶ τῆς γῆς Ἐλλήνων, τῶν ὁποῖων ὑποσφῆσθῆ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἀρόδοσιν. Διότι ὁ Μηνιαῖος Καλλιτεχνικὸς «Ἐθνικὸς Κήρυξ», ἡ φειδόμενος θυσίῶν, μετὰ τὰς θανα-σῶν καλλιτεχνικῶν τῶν εἰκόνας, μετὰ τὰς ὁσοστίδων σφῆσεις τῶν, μετὰ τὰς ἐπισημῶν πολιτικῶν ἐξοφῶν τῶν, μετὰ τὴν πολύχρονον ἐπισημῶν σφῆσεων σφῆσεων τῶν διαρρησῶν Ἐλλήνων λογοτεχνῶν καὶ σφῆσεων, ἔχων ἀναφορομένην εἰς ὅλα τὰ ὄργανα ἐπιστημονικὰ, κοινωνιολογικὰ, οἰκονομολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ προβλήματα, καθιστῶν σφῆσαι φροῖς, πρῶτοισι, ἐξυμῶσας καὶ ἐξυμῶσθαι. Καὶ σφῆσαι τῆς ἀναδελφῶσ τῆς ἐξελίξθῃ εἰς τὸ πᾶν ἐπισημῶν, μεγαλειότερον, πλου-σιώτερον καὶ καλλιτεχνικότερον Ἐλληνικὸν περιοδικὸν τοῦ κόσμου.

Ἐν ὄργανον καλλιτεχνικῶν καὶ λογοτεχνικῶν, τοιαύτης διαδόσεως καὶ ἐπισημῶν, ἦτο ἐπίσημον, διὰ τὸ καθήκον τῶν ὄργανων καὶ ἐν τῶν σφῆ-σαι τῶν μετῶν πρὸς διαρρησῶν ἐξυμῶσας. Ἡδη οἱ ἀπανταχῶ τοῦ κόσμου Ἐλληνες καὶ ἔξωτι ἐπισημῶνται εἰδῶν εἰς τὸν περιοδικὸν ἡ-μῶν τὸ μέσον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἐπιστημονίας καὶ διὰ τῶν τῶν ἐπι-σημῶν καὶ σφῆσεων τῶν ὄργανων αὐτῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἄλλων αὐτῶν ἐπισημῶν. Ὁ Καλλιτεχνικὸς «Ἐθνικὸς Κήρυξ» κατῆν, ἄνευ ὄργανων, σφῆ-σαι παρρησῶν.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1906

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΟΒΕΡΑΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ	15.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ	> 260.286.878
ΑΠΟΘΕΜΑ	> 894.817

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΑΛΑΜΒΕΝΕΙ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΣΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

The Popular Bank of Greece

SPECIAL SERVICE FOR AMERICANS. — REMITTANCES.
COMPETITIVE EXCHANGE DEALINGS.—DEPOSITS.
AMERICAN METHODS.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ο ΑΙ χρησιμοποιεί ελπίδες που εστιάσθησαν εις την Κυβέρνησιν Παγκάλου ανεπίδητον βάσιμον. Όλοι δὲ οἱ ἀσπίστοι φόβοι ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐξήγαγον ἐπιπερασμένα συμπεράσματα ἀπὸ τὸν ῥαθυμῶν καὶ ὀρθοῦν χαρακτηρισμῶν τοῦ στρατηγοῦ Παγκάλου, διελύθησαν. Ὅσον ὁ στρατηγός, ὅσον καὶ οἱ συνεργάται του ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐπιδείχθησαν εἰς τὸ πατριωτικὸν ἔθνος πῶς ἐπέδωλον καὶ ὁ ἐγγωμονένος πατριωτισμὸς των καὶ αἱ περιουσίαι αἱ ἐθνικαί. Μερικαὶ ἀκαίριαι δηλώσεις τοῦ στρατηγοῦ, ὡς ἐκείναι πῶς ἔλαβον εἰς τὴν Ἐλευσίαν περὶ Δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὡς καὶ πῶς μὴ ποιεῖν ἄλλοτε ἐνδεκά και μετὰ μὴ μονοκοινοβουλία, ἢ μερικαὶ χειρονομίαι του ὡς ἐκείνη, διὰ τῆς ὁποίας ἐξήγησε—ἐπιτυχῶς ματαίωσε— ἡ ἀπορακτοῦν τὸν Πλαστήραν ἐξ Ἑλλάδος, ἦσαν πράγματα τῆς στιγμῆς, παροδικὰ, πῶς δὲν ἀγῆσαν κανένα οὐσιαστικῶς, δυσάρεστον γινῶσκει. Όλοι αὐταὶ αἱ ἀνακολοθίαι ἐπισκιάζονται ἀπὸ τὸ θετικόν, τὸ πατριωτικὸν ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὅποσον συντελεῖται ἴσως γοργά.

Μ Ε ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ ἴσως ἀόημον, ὁ κ. Παγκάλος καὶ οἱ συνεργάται του παρουσιάζουν ἐξ ἄλλου ἐνεργητικὸν πρῶτον τάξεως. Ἐν πρώτοις ἔχει θέσει ἡ Κυβέρνησις τὸ διοργανωτικὸν ἔργον τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου ἐπὶ στερεῆς βάσεως. Ἡ ἐπιτυχὴ ἐργασία πῶς ἤρξατο ἐνδεκά ἐξ ἀρχῆς καὶ συνεχίζεται καρποφόρος ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὁργανώσει καὶ προπαρασκευῇ τῆς χώρας, εἶναι παράγων ἀποδοτικῶς καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν καὶ διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν συνόρων. Ἐκείνοι ἐκ τῶν γειτόνων μας πῶς δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπιφελοῦν οἰσθητικὰ ἐνδεκά ἐξ ὁποῦς δημοσουργήσαν ζητήματα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πλέον ὀλοκληρωτικῶς Μακεδονίᾳ, δὲν ἠμποροῦν παρά νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν ὅτι 600,000 Ἑλληνικαὶ λόγγαι εἶναι ἐτοιμαὶ εἰς πᾶσαν στιγμήν ῥ' ἀμυνθῶν ὑπὲρ ὁμων καὶ ἐσίων.

Σ ΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗΝ ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ἡ Κυβέρνησις καὶ εἰς τὴν ἀναδιοργανώσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν οικονομικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Ἡ ἐκλογὴ ὡς συνεργάτου ἐν τῷ ὀλοκληρωτικῷ τῶν Ολοκληρωτικῶν τοῦ κ. Κορινθαίου, δηλοῦσεν ὀλοκληρωτικῶς ἀσπίστη. Ὁ κ. Κορινθαῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος πῶς

ἔχει ἴσων ὀλοκληρωτικῶν καὶ νομοκρατικῶν καθαρῶς ὀλοκληρωτικῶν, ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τῆς πολιτικῆς. Τὰ ἐκκαθαριστικὰ του μέτρα εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα ἔφεραν ἴσως τὸ ἀγαθόν, ὅτι καὶ τὸν προὐπολοῦν ὀλοκληρωτικῶν καὶ περιουσιῶν ἀφῆσαν καὶ εἰς τὰς ζωτικὰς ἀνάγκας δὲν ἐπέφερον κινῆσιν περιουσιῶν.

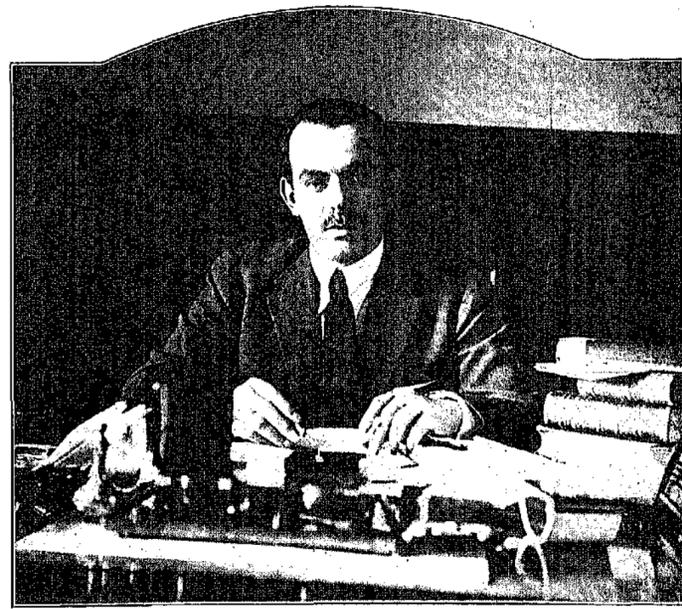
Ε Σ ΤΑ ἐξωτερικὰ ζητήματα ἡ Κυβέρνησις Παγκάλου εἶναι ἴσως ἢ ἐξ ἄλλων τῶν Δημοκρατικῶν Κυβερνήσεων περισσότερο ἐπιδεδεικνύμενα καὶ ἐπιδοκίμως ἰδὸν σεβασμῶν. Καὶ τὴν ἴσων τῶν ἐκκεντρῶν Ἑλληνοσοβιετικῶν ζητημάτων ἐπιταχύνει καὶ εἰς τὸ Ἑλληνοσοβιετικὸν ζήτημα ἔδωκε τὴν ἀμύνησιν ἐθνικὴν τροπὴν. Οἱ Σέρβοι ἔφιναν συνδιαλλακτικῶς ὅταν ἡ Κυβέρνησις Παγκάλου ἴσως ἔπεισε, διὰ τῆς οἰκονομίας τῆς, ὅτι καὶ τὴν φιλίαν των ἐπιζητεῖ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐθνικῶν μας δικαιωμάτων δὲν παραλείπει, οὔτε κατὰ ἕν ἴσων. Τὴν διαχειρίσιν τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων ἡ Κυβέρνησις ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν ἰκανότερον ἴσως, μετὰ τὸν κ. Βενιζέλου, Νεοῦ Ἑλληνα διπλωμάτην, τὸν κ. Ρέντην. Ὁ κ. Ρέντης ἦτο τὸ δεξιὸν χεῖρ τοῦ Βενιζέλου εἰς τὸ Παρίσι κατὰ τὴν οἰκονομικὴν διαφύσιν τῶν διαφόρων συνθηκῶν. Ἐπὶ πλέον δὲ ἐπαίετο ἀποδοτικῶς μέρους εἰς τὴν μεταπολεμικὴν περίσταν, ὡς ζωτικῶς παράγων τῶν Δημοκρατικῶν δυνάμεων. Ὁ κ. Ρέντης ἔχει νομοκρατικὴν διπλωματικὴν συγχρονισμένην καὶ προποδοτικὴν. Ἡ τελευταία πρῶτος του περὶ

Βαλκανικῆς διατιμῆς, τὴν ὁποίαν ἐπῆγε νὰ ἐπιταχύνῃ παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἑθνῶν, εἶναι χειρονομία πῶς ἐπαίετος καὶ πῶς νομοκρατικῆ, προσηγομένη νὰ ἐπιβίβῃ τὴν Ἑλλάδα ἠθικῶς ἐπὶ τῆς διεθνῶς κοινότητος.

Η ΕΠΙΤΥΧΗΣ δρᾶσις τῆς Κυβερνήσεως Παγκάλου εἰς τὸ πεδίον τῆς Δικαιοσύνης εἶναι ἐξίσου ἀναμφισβήτητος. Δὲν ἠμποροῦσεν ἄλλως τε νὰ ἔχη καὶ ἄλλως, ἐφόσον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργείου αὐτοῦ εὐρίσκειται ὁ γνωστὸς Κόμης πολιτικῆς, κ. Ἰωσήφ Κούνδουρος. Ὁ Κούνδουρος δὲν εἶναι μόνον ὁ ἀσπίστης καὶ ἀδέκατος φροσφῶς τῆς Δικαιοσύνης γενικῶς, ἀλλὰ καὶ ὁ Κέρβερος τῆς Δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν ὀλοκληρωτικῶς προσπαθοῦν νὰ πλῆξουν οἱ διάφοροι ἔχθροι τῆς, Βασιλικῆς, Παλαιοκρατικῆς, Κομμουνιστικῆς. Ὅλοι ἐνθουσιάζονται τὸν Κούνδουρον διὰ τὸ Βασιλικῶς Ἐπίτροπος κατήγγειλε τὰς μαζοφροσύνας τῆς Κοινωνικῆς Ἀδελφότητος. Πολλοὶ τὸν κατηγόρησαν ὅτι ἦτο ἄγαν ἀσπίστης εἰς τὰς ἐκφροσύνας του. Καὶ ὅμως ἡ ἐπίσταν τῶν διεθνῶν τῇ 1920 ἀπέδειξε ὅτι ὁ κ. Κούνδουρος ἴσως δὲν εἶχε μεγαλοπρῶσι. Ἡ Ἑλευσίαν τοῦ 1922 ἐμπροστίας ἐδικαίωσε τὰς ἰδέας του καὶ τὰς ἀντιλήψεις του καὶ τοὺς χαρακτηρισμοὺς καὶ τὰς προφητείας του. Τοιοῦτον ἔνδεκά ἀλλοθῶς χειρίζεται ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία, ἀσπίστην, δικαιοῦ, ἀδελφῶς ὅμως δικαιοῦ.

Ε ΠΙ κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἡ Κυβέρνησις ἐπέδωκε τὸν ἄνθρωπον ἀκριβῶς ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ὁ πολιτικὸς βίος οἰκονομικῶς ἀσπίστηται μετὰ πᾶν προοδευτικῶν κίνημα εἰς τὸ ἀποδοτικῶν, τὸ ἀποδοτικῶν δὲ ὀλοκληρωτικῶν πεδίων, τὴν Ἑκαταέσταν. Ἐννοοῦμεν τὸν κ. Τσιμισῆκα.

Ε Σ ΤΟ ζήτημα τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἡ Κυβέρνησις ἦσαν ἕνα ἀληθῆ ὀλοκληρωτικῶν. Καὶ ὁλοκληρωτικῶς νὰ ἀποσπᾷ ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τῶν προσφυγικῶν δανείων, τὸ ὅποσον δὲν εἶχε πρὶν ἡ Ἑλλάς. Ἡ το δὲ ἀληθῶς ἀντιπροσῶπον νὰ ἰστυουργῇ ἐν Ἑλλάδι διεθνῶς ἐπιτροπῆ, διαχειριζομένη δάνεια ἠγγυημένα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου τὸ Κράτος.

Ἐξέχουσαι Ἑλληνικαὶ φροσφυγοῦμαι.— Ὁ ἀσπίστης τῆς Δικαιοσύνης, κ. Ἰωσήφ Κούνδουρος.

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ "ΣΕΝΑΝΤΩ"

ΗΝ θύη Σεπτεμβρίου, ύστερα των γεωργικών επαύσεων του 'Οχάιο, το τεράστιον ηηδολιουχούμενον αεροπλάνον «Σενάντω» συνήρτησε, κατά τὸ ταξείδιόν του ἐκ Λέιχγουορ, εἰς Σαιντ Λούις, μίαν ἰσχυρὰν ἀνεμοθύελλα κακοκαιρικῆς χαρακτικῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας τὸ αεροπλάνον διεσχίσθη εἰς δύο μέρη καὶ κατέπεσε ἐπὶ τοῦ ἕδαφους. Μεταξὺ τῶν φορευθέντων ἦτο καὶ ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ Ζαχαρίας Λάντσονος καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, καθὼς καὶ ἄνδρες τοῦ πληρώματος, ἐν ἧσιν 14, πλὴν τῶν βαρέως ἢ ἐλαφρῶς παθόντων ἐκ τῆς πτώσεως. Ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, κατόπιν ἀνακρίσεως τῶν ἐπιγυράτων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος, καθὼς καὶ τῶν μαρτυρῶν προσώπων, τὰ ὅποια ἐκ τῶν πέριξ γεωργικῶν επαύσεων παρεκοιούθησαν τὸ θέαμα τῆς τραγικῆς καταστροφῆς, ἀναφέρει ὅτι: «ὡς αἰτία τῆς καταστροφῆς, καὶ ὅλα τὰ φαινόμενα, ἀρκεῖται εἰς τὴν ἐπίφρασην δοῦναι, κατὰ τῶν ὁποίων τὸ πλοῖον δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιστη».

«Γνωρίζω, λέγει ὁ διευθύνων τὴν ἐπίσημον ἀνάκρισιν, κάποιον Στήλ, πῶσον προσκετικὸς ἀεροπόρος ἦτο ὁ πλοίαρχος Λάντσονος, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεταξίδευσεν. Ἡ θύελλα αὐτῆ, περὶ τῆς προσεγγίσεως τῆς ὁποίας δὲν ἐπῆρξε κανὲν προειδοποιητικὸν σήμασμα, ἐπῆλθεν αἰφνιδίως ἐπὶ τοῦ αεροπλάνου καὶ τὸ ἐκόλλησεν ἐκ τριῶν πλευρῶν. Οἱ ἀντιθετοὶ ἀνεμοὶ ἐκ τῆς τεταρτῆς πλευρᾶς ἦσαν ἰσχυροί, ὥστε, παρὰ τὴν ἀποταξὴν κινήσιν τῶν μηχανῶν, τὸ αεροπλάνον δὲν ἠμποροῦσε νὰ διαπορευθῆ τὴν ἐπιτινδύον ζώνην πρὸς τῆς ἐπελευσεως τῆς θύελλης, ἢ ὅποια τὸ περιέβαλε πανυχρόνως. Οἱ ἐπιγυράτες ἀφῆρδονται τὴν ὑπέρθεον πάλιν ἐναντίον τῶν αἰσιχέτων, τὴν ὁποίαν διεξήγαγεν ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα. Ἡ θυμανογενὴς δεξιότης καὶ ἡ ἐτοιμότης τοῦ πνεύματος τοῦ ὑποπλοίαρχου Ρόζεντὼλ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν Μάιγερ, Ἀνδερσον, Χάλλ, καὶ ἄλλων, οἱ ὅποιοι κατόρθωσαν νὰ προσγειώσωσιν τὸ πλοῖον ἐν ἀσφαλείᾳ, ὅ ἀποτελέσων ἓνα ἔπος εἰς τὰ χρονικά τῆς ἀεροπλοίας».

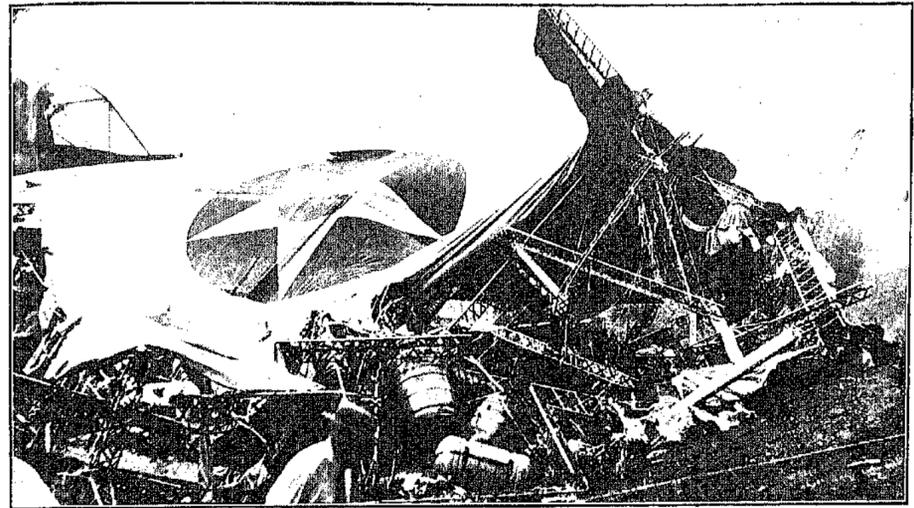
Ἐξ ἐκ τῶν μαρτύρων τῆς καταστροφῆς, ὁ ὁποῖος παρεκοιούθησε τὴν τραγωδίαν ἐκ τοῦ ἕδαφους, ἀφηγεῖται τὴν δραματικὴν περιπέτειαν τοῦ «Σενάντω» εἰς τὸν ἀέρα, διὰ τοῦτο κατέχειτο θαυμαστάς ἐκ τοῦ ἔργου τῶν 7000 ποδῶν, ὅπου ἐπέσκατο, διὰν ἐξώσθη ἀπὸ τῶν ἀνέμων, καὶ διὰν κατόπιν διαφόρων ἀτάκτων κινήσεων πρὸς ἄλλας τὰς κατευθύνσεις, εἶχε διχοτομηθῆ εἰς δύο. «Ἦμην ἑτοιμος, λέγει ὁ μάρτυς, κ. Νταίφθις, νὰ ἀνάγω τὴν θεμελίωσιν τῆς κοζίνης μου, διὰν διὰ πρώτην φοράν ἤκουσα θόρυβον, ὅμοιον πρὸς τὸν συνήθη τοιοῦτον τῶν αεροπλοίων. Ἐτρέξα ἐξω ἀπὸ τὸ σπίτι μου καὶ εἶδα θύελλαν εἰς τὰ νοτιοανατολικά καὶ ὄρθουσα. Τὸ αεροπλάνον ἐβίβατο ὀλίγον βορειότερον ἀπὸ ἐμέ. Ἦτο ἀκόμη ἀέριον διὰ τὸ εἶδα. Διηρμόνετο πρὸς ἐμέ, διὰν ἔξωρα ἐγὼ ἀνῆλθον ἐπιτηγόρῃ καὶ κατόπιν ἐστάθηκα. Κατόπιν ὄρμησε πρὸς τὰ πόδια, ὅπου ἀπὸ λίγου ἀνέστη, γύρῃσι πίσω. Ἐπῆρξε ὅσον ὄριζοντιῶν καὶ κατόπιν διεσχίσθη εἰς δύο κομμάτια. Τὰ δύο ἄκρα ἐξαημιώσανε καὶ ἡ μείον ἔκεινεν ὑψηλά. Ἐνα κομμάτι ἐξεφαιρίσθη πρὸς τὰ νοτιοανατολικά, ἐνεφανίσθη ἐκ νέου εἰς ἀπόστασιν 1 1/2 τοῦ μίλιου ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς τοῦ θέσεως. Κατόπιν διηρμόνετο πρὸς ἀνατολίας καὶ πρὸς ἐμέ εἶχε παρουσιάζῃ 3 ἔως 4 μίλια. Δὲν ἔπαυεν οὔτε φωτιά, οὔτε ἐκρηξίς. «Ἐλαβε χώραν ἀστραλή, δὲν ἔπαυεν ὅμως πολλὸς ἀέρας ἐκεῖ ποδὸ ἡμῶν».

Ἐνας ἄλλος ἀφηγεῖται ὅτι δὲν εἶδε τὸ πλοῖον νὰ σπᾶν εἰς δύο, ἠκούσεν ὅμως τὸν θόρυβον τοῦ ἀσπίματος. Ἐνας ἄλλος ἀφηγεῖται τὴν ἰδίαν περίπτωσιν τοιοῦτον ποδὸ ἀφηγήθη ὁ πρῶτος μάρτυς, προσθέτων ὅτι εἶδε νὰ πίπτουν ἐκ τοῦ ἔργου φηγεῖται καὶ ἄλλα κομμάτια. Ἐν γένει εἶπε αἱ ἀφηγήσεις τῶν ἐπὶ τῷ ἕδαφους μαρτύρων ὁμοιωμένων, ἐκείνους μὲν, ἢ ἁπλῶς ὅμως δὲν θεωρεῖται ἀμφιβάστος πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἢ ἡμιον μίαν νέαν πνεύσιν τῆς ἀλήθειας. Ἀμέσως μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ «Σενάντω» ἤρχισεν τὸ ἔργον τῆς βοηθείας τῶν παθόντων ἴσασιν

Τὸ καταστραφέν ηηδολιουχούμενον αεροπλάνον «Σενάντω», τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ καύχημα τοῦ ἀεροπορικῆς στόλου τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν.

Ὁ κυβερνήτης τοῦ «Σενάντω», Ζαχαρίας Λάντσονος, ὁ ὁποῖος ἔβλεπεν οὐρανὸν θάνατον μετ' ἄλλους 13 ἀξιωματικούς καὶ ναύτας κατὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ηηδολιουχούμενου.

Ἀπὸ τὴν καταστροφὴν τοῦ ηηδολιουχούμενου αεροπλάνου «Σενάντω», τὸ ὁποῖον ἐπέσαν ἀπὸ ἔργου 7,000 ποδῶν εἰς τὸ «Οχάιο, ἄρ» οὐ ἐπέλασαν ἐπὶ ὄρους κατὰ τῆς φεβρουάριος ἡμέρας, ἐν μέσω τῆς ὁποίας ἐπέσθη αἰφνιδίως.

λαί, διασχίζον τοὺς αἰθέρας κατὰ τρόπον ἐξωκοσμικόν. Ἦτο τὸ πρῶτον ηηδολιουχούμενον αεροπλάνον, τὸ πρῶτον ὅπως συνήθητος ὀνομάζεται Ἀμερικανικὸν ἀλλοιότερον τοῦ ἀέρος ἀκέρως, ποδὸ ἐκταυπηθή ἐν Ἀμερικῇ, διὰ καθαρῶς Ἀμερικανικῶν μέσων. Ἡ κατασκευὴ τοῦ «Σενάντω», τὸ ὁποῖον σημαίνει ἀδυναμία τῶν Ἀστέρων», διήρκεσε 18 μῆνας, ἐκοστίζε δὲ 2,000,000 δολάρια. Ἔιχε μήκος 680 ποδῶν, διάμετρον 78.7, ὕψος 93.18, χωρητικότητα χημικῶν ἠέλιου 2,115,000 γαλόνων πόδων, ὄβησαν 1800 ἴππων, διαμοιρασμένον εἰς 88 μηχανὰς Πάκαρντ. Ἡ ὄβησις τῶν ταχυτήτων ἦτο 45 κῆραι κατ' ὄραν, ἢ δὲ ἀραιάτη τοιαύτῃ 65. Ἀπὸ πρώτην φοράν ἀναρῶνθη τὸν Ὀκτωβρίον τοῦ 1923. Τὸν Ὀκτωβρίον τοῦ 1924 διεσχίσε τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας ἐντὶ 18 ἡμερῶν, δηλ. διήρκεσε 8,100 μίλια.

Τὸ «Σενάντω» εἶχε ζῆσει πολλὴν περιπετειώδη ζωὴν, ἐκεῖθι δὲ τῶν ἡμερῶν ταξιδίων ἐπερχόμενον ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρὸν καὶ κοπιῶν τοιαύτην, εἰς διαφόρους κατευθύνσεις, χιλιάδες κόμισαν τὸ εἶδημα ἑπιπέμον ὑπεράνω πλέων καὶ χωρίων. Ἡ καταστροφὴ τὸν ἀνεκίνησε ὄχι μόνον τοὺς ἐπιστήμονας καὶ τοὺς εἰδηκότας, καθὼς καὶ τοὺς οἰκίστους τῶν ἡνωμένων, ἀλλὰ καὶ τὸν ἴσον διόκληρον. Ἡ καταστροφὴ ἢ τὸ πλοῖον αὐτοῦ δὲν εἶναι ἡ πρώτη σήμερὰ διὰ τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας, προκειμένην περὶ ηηδολιουχούμενον. Προηγῆθη αὐτοῦ ἡ καταστροφὴ τοῦ ΖΚ—2, τὸ ὁποῖον ἐκταυπηθή διὰ λογαριασμῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου καὶ καταστράφη. Κατόπιν ἦλθεν ἡ καταστροφὴ τοῦ Ἰταλικῆς κατασκευῆς αεροπλάνου «Ρόμω». Καὶ τελευταῖον καὶ χειρότερον ὅσον εἶναι τὸ θέαμα τοῦ «Σενάντω». Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτείας ἔχουν τόσῳ ἓνα ηηδολιουχούμενον, τὸ ὄνομα Ἀντζελος, Γερμανικῆς κατασκευῆς, διασχίζον τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ γὰρ εἰς τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας ἐπὶ τὴν διευθύνον Γερμανοῦ πλοίαρχου καὶ Γερμανικοῦ πληρώματος.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΑ ΜΑΚΡΥΑ ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΑ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΜΙΑΣ
Ο ΜΙΑΣ ὁ ἰατρός Λεονάρδος Χίλλ, μέλος τοῦ Βρετανικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Ἰατρικῶν Ἐργων, πρὸ τῆς Βρετανικῆς Ἰατρικῆς Ἐταιρείας, ἐδήλωσεν ὅτι οἱ ἄνδρες πρέπει νὰ παύσωσιν φορεῖντες μακρὰς περισκελίδας, διότι τὰ μακρὰ αὐτὰ πανταλόνια συντελοῦν εἰς τὸ οἰδημα τῶν φλεβῶν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ μίαν σοβαρὰν νόσον. Τὰ στενὰ κολλάρα εἶναι ἐπίσης βλαβερὰ, κατὰ τὸν ἰατρὸν τοῦτον, ἐξήγησε δὲ ὅτι τὰ κορίτσια τὰ ὁποῖα φοροῦν μπλόζες μετ' ἀνοικτοῦς κολλάρους, κοτὰ φουστάνια καὶ λεπτὰς περισκελίδας, δέχονται περισοπίως ἐπεριώδεις ἀκτίνας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὑγιεῖναι, παρὰ οἱ ἄνδρες.

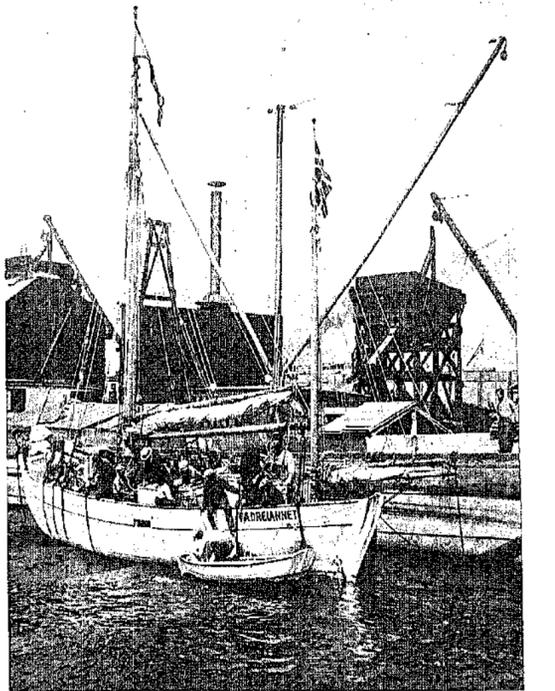
ΜΙΑ ΣΥΖΥΓΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΟΔΙΑ ΠΟΥ ΔΡΑΠΕΤΕΥΕΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ἀστυνομίαν τῆς Νέας Ὑόρκης παρουσιάσθη τελευταῖως ὁ Τζῶν Ντὲ Φούλλερ, καὶ ἐξήγει ἔπος ἐναντίον τῆς γυναῖκά του, Γαθριέλλην, ἡ ὁποία δὲν ἔχει πόδια. Ὁ σύζυγος διηγῆθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅτι ἡ χωρὶς κνήμας γυναῖκα τὸν ἐδραπέτευσεν ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἢ ἐξεφαιρίσθη χωρὶς νὰ τὸν δόσῃ εἶδημα.

Τὸ ἄπῳον αὐτοῦ ἰατρῶν ἰατρῶν ἦσαν, κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ αὐτοῦ

γῶν, περιεφέρετο εἰς τὸ σπίτι καὶ εἰς τὰ πέριξ τοῦ οἴκου μὲ ἓνα μηχανισμόν, τὸν ὁποῖον ἐκινῶσε μετὰ τὸ χεῖρ τῆς. Ἡ ἀποδόρα ἀκνήμος καὶ ἄπῳος κυρία Ντὲ Φούλλερ περιεφέρετο ἄλλοτε εἰς τὰ θέατρα καὶ ἐξετίθετο εἰς τὸ πλῆθος ἀντὶ χρημάτων.

Ὁ ἄνδρας τῆς τόσῳ κλαίει καὶ ἀδύρειαι διὰ τὴν ἐξωφάνισιν τῆς αὐτοῦ, δὲ ἦτο ὅπως ὑπερβολὴ νὰ τορπίσῃ ὅτι κλαίει ἴσασιν τὴν γυναῖκα ποδὸ τὸν ἐγκατέλειπεν, ὅσον διὰ τὰ ἑκατὸν δολάρια εἰς μετρητὰ καὶ τὰ δύο χιλιάδων ἀξίας κοσμήματα, τὰ ὁποῖα ἐπῆρξε μετὰ τῆς, ἢ γυναῖκα ποδὸ ἔκαμε ἡμερὰ ἐπέταξε, ποδὸς ξέφυγε, ἀπὸ τοῦτον ἄλλον γολέων.

Τὸ μικρὸν Ἰστωφόρον σφάντερλάννερτ, μετὰ τὸ ὁποῖον ἦσαν τελευταῖως τρεῖς Νοβηβῆρ ἀπὸ τὴν Νοβηβῆρ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἐντὶ 78 ἡμερῶν, ἀφηγήσαντες ὅλους τοὺς καθόνους τοῦ ἀπαντοῦ.

Ἡ τελευταία φωτογραφία τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, Νεφέρου Κουντουριώτη, ἀποταλείσκει πρὸς τὸν Ἐβρυνὸν Κόρηνα.

ΤΡΕΙΣ ΩΡΕΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΦΧΟΜΑΙ ἀπὸ μίαν ἐπισκεψὴν πρὸς ἕνα καὶ εἰς τὸν ἐν Ὑδρῶν παρθερωθέντα Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἔρχομαι καταγοητευμένος, γυνώσκων ἐκ τῶν ἀλυσίων καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ζωὴν τοῦ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ὃ ἴσους ἐγγύτητι μετὰ τὸ ὄνομα τῶν τῆν Ἑλληνικῶν ἱστορῶν τῶν τελευταίων δεκαετηρίων ἐπὶ τῶν ὄψις δοξασιμῶν ναυάρχων, ὡς μέλος τοῦ Διεθνικοῦ, τὸ ὅποιον ἔκαμε τὸ ἀντικείμεν τῆς Θεσσαλονίκης, ὡς Ἀντιβασιλεὺς κατοικῶν καὶ ὡς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τέλος, κοινῶς νὰ πᾶσιν νὰ εἶναι ἕνας ἀλλόθεν, ἕνας μετὰ τῶν ἀνθρώπων...

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΣΤΗΝ ΥΔΡΑ.—Ἡ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΩΝ ΥΔΡΑΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΝΑΥΑΡΧΟ».—ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΩΝ.—ΠΩΣ ΖΗ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΑΣ.—Ἡ ΑΠΛΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙ Ἡ ΝΑΥΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΦΕΛΕΙΑ.—ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ

ὁδῶν. — Δὲν ἔλεγε πῶς ἤθελε νὰ πᾶς ἀπὸ ναυάρχου! ἦταν ἡ ἀπάντησίς του. Ὁ ναύαρχος! Ἀκόμα καὶ ἡ οἰκίαι τοῦ ναυάρχου τὸν λένε. Καὶ ὁ τίτλος αὐτός, γὰρ τὸν Ὑδρῶν καὶ εἶναι, τοῦ εἶναι πρὸς ἀγαπήτος. Ἐχόντες τὸ ἄγαλμα τοῦ ὡς ναυάρχου στήν προκειμένη καὶ τὰ θραύσματα, δευτερεύουσα καὶ φασὴ λίγη, ἕνα κερφεθῆσα στήν τὰ τρυφήν τῶν γῶν ἀπὸ τὸν φέρχην τοῦ ἄλλου καὶ κἀθόνται ἐκεῖ οἱ ναυτικοὶ τοῦ γησιῦ καὶ τὸ λένε. Μιλῶν γὰρ τοὺς ἐπαλήθευς — τοὺς προγόνους — γὰρ τὰ παιδιὰ τοῦ λείκουνε στήν θάλασσαν τῆς Ἀφροίτης γὰρ σφραγίσματα, γὰρ τὰ πράγματα τοῦ τόπου, ἐκεῖ οἱ γυναικῶν καὶ τὰ κορίτσια, βυβαλίνες στήν πινυφίλῃς τῶν ταράτσων, κωτάνε κάτω, πρὸς τὸ ἄπειρο λιμῶν καὶ τῆ γλαυκῆ πέτρα θάλασσαν...

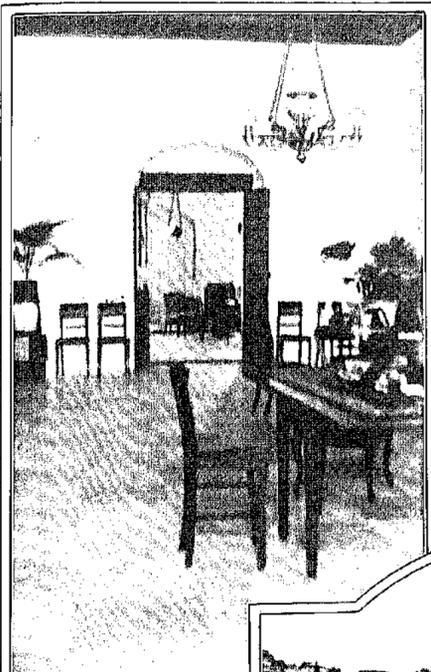
Ἡ Ὑδρα, ἡ πατρίδα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, εἶναι μία μικρὴ κατὰ λέοντα Πολιτεία, σφαιροειδῆ ἀπὸ ἀπότομα καὶ γυνῆ θάλασσα καὶ λωπημένη ἀπὸ ἕνα οὐρανὸν. Ἡ ἐλάχιστος περιφραγμένη ἀπὸ ὀλίγησι δέντροι καὶ κομποῦν τῆς ἀλλῆς μερῶν οὐρανοῦ. Σὲ τίποτα ἄλλα. Ὅλα τὸ νησί εἶναι ξερὸ. Θέλοντας γὰρ μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἑξῆς οἱ τέσσαρες χιλιάδες ψυχῆς ποὺ ἀποτελοῦν ὅλην τὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου, οὐδέποτε ἕνα Ὑδρῶν. — Παράγει τίποτα τὸ νησί σας; — Ἄντις! μὴ ἀνήτησεν ἐκεῖνος περὶ φαντασίαν. Ἡ ἀπάντησις αὐτῆ δὲν εἶναι μόνον ὀφθαλμῶν. Εἶναι καὶ χαρακτηριστικῆ. Δείχνει τὴν κοινότητα τῶν κατοικῶν. Οἱ Ὑδρῶν ἴσων, κυρίως θὰ εἴπω, μετὰ τὴν κοινήν τῆν ἀνάμνησιν τῆς ἱστορίας τῶν ἱστορῶν. Ἡ ἴδια ἡ πολιτεία τῶν δὲν ἔχει ἀποσπῆ καμιά ἐξέλιξι. Ζῆ, θαρρεῖ, καὶ αὐτὴ μένει σὲ ἀπερὶδόν. Τὸ κινεῖ τῆς λιμῶν εἶναι ἕνα. Τὰ σπῆ τῆς εἶναι, τὰ περισσότερο, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἑπαναστάσεως, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀκόμα. Στάσις φιλῶν, πολιτικῶν καὶ ἀρχοντικῶν μαζί, ποὺ θυμῶν ἡμέρας μεγάλων πλοῦτων καὶ ἡμέρας κινδύνων. Στάσις μετὰ τῆς μετέωρα παροῦσας, θεμελιωμένη μέσα ἀπὸ θράση, περιφραγμένη ἀπὸ φιλῶν καὶ δυνατοῦ τείχεος, καὶ ποὺ θυμῶν ἀπὸ πολεμικῶν πόλεων τῆς Ἰταλίας. Πάνω ἀπὸ μὴ κορυφῆ, τὰ εἶναι ἐνὸς φρουρίου. Κάτω, κοντὰ στὴ θάλασσαν, ἄλλα εἶναι φρουρίων. Σὲ ἕνα μικρὸν ἰσοπέδον κἀνω ἀπὸ ἐξοχὴ θόραξ, στήματα κωνοειδῶν ποὺ γίνονται πρὸς τὴ θάλασσαν, — ἀφροίτων σήμερον ἀλλὰ περὶ φαντασίαν ἀκόμα καὶ στήν ἐγκαταλείπει τὸν. Οἱ ἀνθρώποι, σὲν τὴν πόλιν τὸν. Τὰ περὶ δὲν. Ἐχωμένω μέσα σ' αὐτῆ.

Ἐνα σοφὸ σκεπτικὸν καὶ ἀγαθὸν γὰρ νὰ φτάσῃ κανεὶς ἴσως μετὰ τὸ σπῆ τοῦ ναυάρχου. Ὁ ἕνας, ἐνὸς ἀνεβῆναι, εἶναι ξεθωριασμένος καὶ ἡ ἀντιφῆ ἀπὸ τὴν ἀσφῆ τῶν οὐρανοῦ ἐκτυφλωτικῆ. Ὁ ἕτερος εἶναι ἀπὸ τὸ ἀνεμῆτο πρῶτον μου. Περὶ τῆς μὴ ἀπὸ ἀγαθῶν ἀσθεσιμῶν ἀσθεσιμῶν πόστες, κάτω ἀπὸ τοίχους ποὺ ἐρῶνται μέτρα διὰ τῆς ἀπολύτως ἀπολύτως σ' ἕρημης ταράτσῆς. Μὴ ἀκόμα στροφή καὶ ἀνεκρίσιμος τὸ σπῆ τοῦ Ναυάρχου. Εἶναι τὰ καλῶς, ἡσυχαστικὸν σπῆ τῆς ὁικονομίας Κουντουριώτη, γνησίον ἀπὸ τὸν Γεώργιον Κουντουριώτη, κάτω τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ὁ Γεώργιος Κουντουριώτης, Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐπὶ Ἑπαναστάσεως (δηλαδὴ ἀποθῶστος) ἦτο, μετὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Λάζαρου, ἀπὸ τοὺς ἀποσωστέους Ὑδρῶν τῆς ἐποχῆς.

— Σ' ἕνα κἀνω τοῦ τόπου. Ἄντι νὰ τοῦ ποῦν γὰρ τὸς φέρῃ τὸ νερὸ διὰ πηγῶν ἀπὸ τὴν πόλιν, τοῦ εἶναι γὰρ τὸς φέρῃ ἕνα μουσεῖο γὰρ τὰ Ἀρχαία τῆς νήσου εἰς τὴν ἐποχὴ τῆς Ἑπαναστάσεως! μὴ ἔλεγε κατάληκτος ἕνας Κρατικὸς βυβαλίνης σὲν νησί.

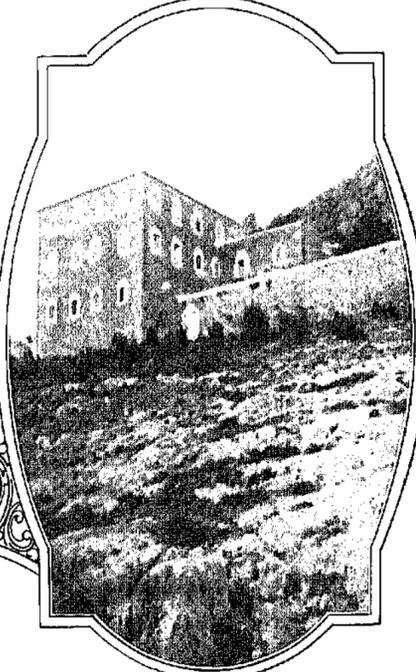
Τὸ σπῆ εἶναι ἀντιφῶν. Ἡ ἕξις σπῆτις δὲ λέει τίποτα. Ἐστὶ καθὼς εἶναι γνησίον ἀπόμεινος, ἀπὸ μίαν ἀρχὴ θράση, πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσαν, μετὰ τῆς διὰ τῆς αὐτῆς, τῶς κίβους τῶν τῶς φουρμῶν μετὰ φιλῶν τείχεος, τὸ τεράστιον ὄψος τοῦ πρὸς τὸ μέγαν ὃ θράση κἀθόνται σ' ἕνα ἀπότομα κατήφορον, μετὰ τῆς πολυπλοκῆς σπῆς τῶν παραθύρων τῶν, κἀνω ἐντίκταισι δυνάμεις καὶ ἀρχοντικῆς μαζί, ὅπως τὰ μεσαιωνικὰ φλωρεντιανὰ παλάτια, τῶν ὁποίων ἔχει τὴν ἀπὸ τῆς περὶ φαντασίαν ἀρχιτεκτονικῆς. Μοῖ εἶναι μάλα πῶς γὰρ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ εἶναι ἐκεῖ ἐργάτες ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

Ἡ ἴδια ἀρχοντικὴ ἐντίκταισι σὲν ἐσωτερικῶν τῶν. Ὀδηγοῦμενος ἀπὸ τὴν κυρίαν Κουντουριώτη, — ἡμεῖς γὰρ γυναικῶν μετὰ σκεπτικῶν καὶ ἡμεῖς οἱ ἀσθεσιμῶν παλαιῶν κἀνω — ἕνα κἀνω τῶν γῶν τοῦ μέγαν, εἰς τὰ ὄψια τοῦ, φουρμικῶν ἐπὶ φουρμῶν, τῶν ὁποίων τὰ τοιχοῦματα εἶναι παλῶντα. Ἡ κατοικία διαρῆται σὲ δύο κατώματα εἰς τὰ ὄψια κατοικεῖ ὁ ναύαρχος καὶ εἰς ἕνα τρίτον, ὅπου ἦταν ἄλλοτε ἡ ἀποκαθῆσις καὶ τὰ ἀκελλῆριος τῶν τροφίμων καὶ ἡ ἀπο-

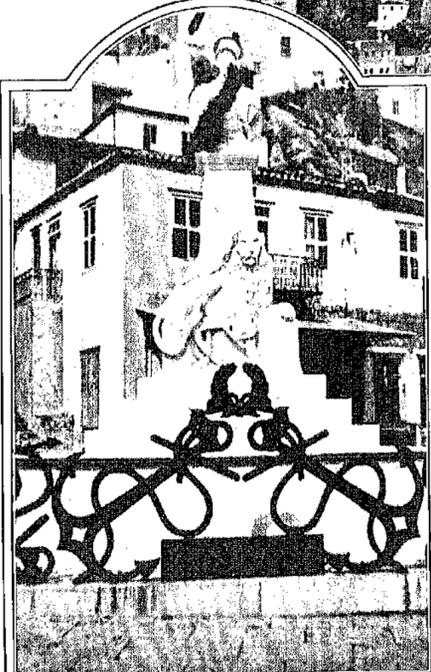

Αἱ ἀθήουσαι τοῦ πρώτου πατώματος, τῆς ἐν Ὑδρῶν ἀρχοντικῆς οἰκίας τῶν Κουντουριωτῶν.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΝΜΗΜΕΙΑ ΕΝ ΥΔΡΑ

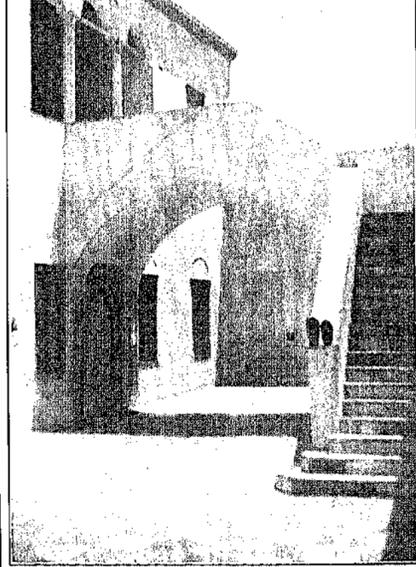

Μία ἀποψὸς τῆς κατοικίας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, δίπλα τὴν ἐντίκταισιν φρουρίου.

Μία ἀποψὸς τῆς Ὑδρῶν μετὰ τὴν κατοικίαν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν ἀρχαίαν δεξιὰν πλευρῶν, δηλαδὴ Ἐπάνω εἰς τὸν θόρον τὸ ἐπὶ Ἑπαναστάσεως Κάστρον τῆς Ὑδρῶν.

Τὸ ἄγαλμα τὸ ὁποῖον οἱ Ὑδρῶν ἔχουν στήσῃ εἰς τὸν ἀνατολικὸν εἰς τὴν προκομῆσιν τῆς νήσου τῶν.

Ἡ γομφῶν τῶν ἐσωτερικῶν αὐλῶν τῆς ἀρχοντικῆς οἰκίας τῶν Κουντουριωτῶν.

την επόμενη, όπου κατά την ιστορίαν οι Κοινοβουλευτικοί εκπέτασαν τα εκλογονόματα, τα άρρηκτα κομμάτια τους. Μία άλλη στέφανη, τρυφερά, της οποίας το νερό δεν σφίγγεται ποτέ, καταλαμβάνει όλην την έκταση κάτω από το τρίτο αυτό—ισόγειο—πίναγμα. Τα δώματα εις τα όποια διαμοιράται η κατοικία είναι τέσσαρα τρία τών άνωθών, ήτοι σχεδόν μεγάλη.

Η έκτασις του άρρηκτου αυτού σπιτιού είναι κατά το πλείστον ορθογώνιος. Όταν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας άφίκεται, κάθεται έξω από την είσοδον των δύο μερών των κληρονομών, μόνος κείνος της κατοικίας των πατέρων του, εις την κατοικίαν εις δε πλάι καλόν κατώγειον και σχεδόν γυμνόν από έπιπλα. Αντικείμενα της έκταξής δεν υπάρχουν παρά ένας πολιτικός, δύο κρησπίτη και ένα χορηγιασθέντος, ός ειδος κούβλας, με σιδερά πλαίσια, το όποιον έχρημασμένον γιά την φύλαξιν των χρυσών νομισμάτων του καθού (ντομήλες). Έκδοχον έπίσης και δύο διαγοργία παριστάνοισι ή μία την Δικαιοκρίτην της Ρωσσίας και ή άλλη τήν Παύλαν, σταλίται έκ Ρωσσίας προς τους Κοινοβουλευτικούς, ήτοι η Ρωσσία έκειναι προσηγορεύεται εις την ύπαιθρον 'Ελλάδα. Έστιν δέ 'Εκδοχη κανείς τή καλή σκευασμένη ταβάνια, τα όποια είναι ύψηλότατα, ταύτα χρονοφύ τούτοις και τήν έν γύρω κείων ήσαν της άρχαιολογικής του, τα οποία σπύτα του Προέδρου της Δημοκρατίας μας είναι έπιβλητικά και μονόφωνα. Η έκτασις του είναι άσχημή αλλά και άρχαιολογική. Βλέπει κανείς μεγάλης αιδωσας ύποδοχής και διακοσμητικής τούτοις τούτοις όποιον είναι κρημασμένον καλή κάρτα προγόνου, συμπλέγματα σαβάνων και γυμνασίων, ένα έπινα και μία όσπις από σκευασμένο χρυσό, όμοιο τού Ρώ. Έκδοχα, και οι όποιες δίδουν μίαν έντύπωση άνεστως και λεπτού γούστου. Το ήπιλοτερο άνωμολόσος έπιλωμένο δωμάτιο είναι ό κωιτών του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ένα στρατιωτικό σχέδον κρεβάτι, ένα μικρό λαβωμένο, ένα-δύο ήλιου μικρά έπιπλα κάτασπρα, αυτό είναι όλο. Το πάτωμα είναι από γυαλατερόν πλίνθους και ή όλη έστράσις του δωματίου έχει κάτι τό άσχημικά.

Ο ανυπόστατος και ή κενία Κοινοβουλευτική με έδέχθησαν με τή μεγαλύτερη ακρίβεια του νόμου. Ότε διασπατά, ότε φραγοί, ότε γρομμιακεί, όσας άλλου, διάστημα μιά μαρμαροσφραγμένη αθή, ένας ύποδοχής μου είναι άσχημώς ότι ό ανυπόστατος ενόσκειτε εις μίαν άλλην ένδοξοτην αθήν και έλθη μόνος μου προς σπύτασι του, χωρίς καν να άναγγείλω. Και έκει, σε μιά τεταμένη ταρταρα, από την άκμή εις κατή ένα όνειρώδες θέμα της γλαυκής και άκίνητης ός κίτης θάλασσης και τών άντακτών δονών της Πελοποννήσου, είσήκα τον Πρόεδρον, τήν κριάν του, μίαν άλλην κριάν έξ 'Αθηνών, τήν όποιαν έφωξένον και δύο-τρεις άλλους, 'Υδραϊούς, και παλιούς φίλους του ανυπόστατος που ενεσθίζαν να έρχονται και να τού κάνουν συντροφιά τ' άπογύματα. Ο Πρόεδρος δεν έβλεπε την παραμορφωτή ένταξιν στη μικρή αυτή συναναστροφή. Έπειδή ήταν έστη εν χει μάλαστα βγαλμένο το σκευάμα του και καθισμένος σε μιά κρεμάλα, έπαψε με τό κερχηματόμο του κηρολόγι και ανωμολόσος αλκεία και άπαιδ, άπεινούμενος προς φίλους μας στην ένδοξο και προσφρόντος της λέξης άγα και εσταροίται, όσας σκεπτότανε.

Έπειδή έρχόντου έξ 'Αθηνών με έρότιες πώς ήσαν τα πράγματα στην 'Αθήνα και ή ανυπόστατος ύστερα έληγον ένα γενικό χωρηκτό, με θέματα τή ένδοξη, τήν 'Υδα, τήν άκμή, και ή σπύτας 'Υδραϊός, ήταν περιήμους, τών υποσχεσθέντων, τους 'Ελληνας της 'Αμερικής,—γιά τους όποιους έφωξες θεομά και κολακειακά λόγια,—και τέλος, έτι έφωξεν ή κωιθέντα. Μου προσεφώθη ό καγής και τό γινώσκω δίδουν ό' ότι τα έπαρχιακά 'Ελληνικά σπύτα, και έφωξεν έκει έτι τρεις άλλους όμους στη συντροφιά τους, ός να ήμουν σε γνωστό άρ-

χονικό σπύτα της έπαρχίας και έτι εις τήν κατοικία του Προέδρου της Δημοκρατίας. Η έκτασις του Προέδρου μιά έστει την μεγαλύτερήν έντύπωση. Ζήσας έτι έτι σε διάφορα Κράτη της 'Ελλάδας, έχω ιδή και τήν ένταξιν των βασιλέων και τήν ένταξιν των Προέδρων της Δημοκρατίας και δεν είδα να διαφέρη εις τίποτα ή μόν από τήν δε. Η παραμορφωτή δ η μ ο κ α τ ι κ ή έκτασις ήταν έδοξο. Ήταν στην έγκυρία και δίχως κανένα τίπο τρώλο της ύποδοχής, ήτοι στην άκμή και τήν έκταξιν της ήπιλλης, ήταν στην ένδοξοτην κάτασχη με τήν άκμή ή κενία Κοινοβουλευτική δεχόταν να ίκανοποιητή της δημοσιογραφικής μας περιήμους, ήταν τέλος στην κάτασχη, έφωξ, όσας τών άλλων κατωθών και δίχως διακοσμητικές περιήμους τρώλο με τών όποιον ο Πρόεδρος μιλούσε γιά όλα τα ζητήματα,—άπό τα πολιτικά έσπε με τήν άκμή με τήν πολιτική.

Η ίδια έκτασις ύπόδοχης και στην τρώλο της ζωής του. Ο Πρόεδρος σκεπτόταν κάθε πρωί εις τήν έξη. Άφωξ ένδοξη κείνη βόλτες στην κηλά του, ή ηγαίναν μόνος του έως κάτω στην όρμη, όσον ό ίδιος έχει βάλει να φρεψούν λευκά, και κάθεται σ' ένα από τους δημοσίους πάγκους τους στιγμώδους γύρω από ένα κούβλα, κοντά στα κανόνια που στροφώνουν τα άνοψηλα σπύτα τους στη γλαυκή θάλασσα... Έκείτα λαμβάνει γνώση τών τηλεγραφήματων και έγγράφων που τού στέλλουν προς ύποδοχή, γενικά τήν λιτότητα και άνασθέντα. Όλο δέ τό άπόγευμα δεχόταν τους παλιούς φίλους του νησιώτες, με τους όποιους περνάει τήν ώρα του κωιθενόστας και κάποτε κατεβάζει ίσους τα λιμάνια, συγκαθήμενος με γνωστός του στο κωιθενό. Αι κώιδοι του σπύτα στο λιμάνι είναι σπάνια γιάτί ό κώιθος τών λευκαγυφών με τής μεγαλύτερης ένδοξοτης λατρείας και ό ανυπόστατος σκεπτόταν, όσας μού έξήγησεν ένας βαρκάτης τού νησιού. Κοιμήται κατά τής ένδοξο και έσοδον,—και αυτό είναι όλο.

Ηγιν άρρηκτο τήν κατοικία του Προέδρου της Δημοκρατίας τών έρότιου άν ήπιλλε να διαβήσχη τίποτε διά του 'Εθνικού Κήρυκος προς τους 'Ελληνας της 'Αμερικής.

—Τι να διαβήσχη; Έκανε ο Πρόεδρος με τή χωρηκτικότην του άρρηκτο και άκρότητα. Ης του μόνος να μην τρώγονται γιά αυτά πολιτικά και να διοικούνται τήν Πατρίδα τους. Τι άλλο να τους πώ;

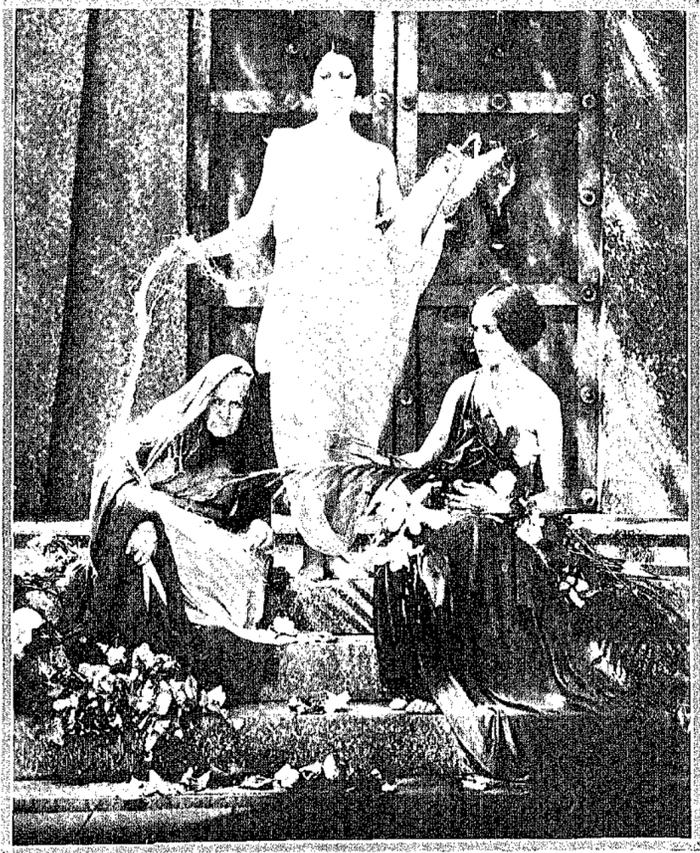
Έδέχθη δέ ύποδοχίως να μού δώση προς δημοσίωση μία φωτογραφία του, συνοδοσέας αυτή με ένα άπόγευμα του, δύο λέξεις: «Πρός τους 'Ελληνας της 'Αμερικής, γιάτί, όσας μού έξήγησε μείδιών:

—Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια! Άλλως τή, έπεις οι δημοσιογράφοι, και να μη σάς είρη κανείς πολλά τα δάξτε μόνος σας....

Όταν έφωξεν, σκεπτότανε. Οι λοιποί έπισκέπται ήσαν φώγι και δεν άπόμειναν πιά στην τρώτα,—κάτω από τήν όποια άπλωνότανε τό μαγικό θέμα της θάλασσης, γενικά τή άκμή από τήν χροιά της τής όσας,— παρά μόνο ο Πρόεδρος, ή κενία Κοινοβουλευτική και ή φιλοξενούμενη τους κενία: τρεις αιώστες από τής ένδοξο τή ακρότητα. Τα άντικρινά σπύτα της 'Υδα ενδοξο τήν μικρή τους φώτα. Κάτω στα ήπιλλά έπασαν από λιμάνι γιά μιά καμήλα που γλεντούσε. Η άκροσφραγα γύρω ήταν μιά είρηνηκή άπόσφραγα έσοχίας. Ήτοι δεν έφωξεν στο τού ότι έλα προς τούς όμους στη συντροφιά του Προέδρου της 'Ελληνικής Δημοκρατίας. Κατέβηκαν τα σκευάμα σην να έπασσιν από μιά έπίσκεψη σε φίλο έσοχικό σπύτα. Σάν γύρω στα μικρά ξενοδοχεία, ή γιάτί 'Υδραϊούς που έπαρτασαν, με φώτιες με άκρη και έκείνη φρεψότα.

—Αι, τόν έδοξο τό ναύαρχο; Τι σου λέγει; Θα μάς μείνη από μιά μερική ήμέρας; Και ή έρότιση αυτή δεν μού έφωξεν κανένα μείδιον. Ήταν τόσο φρεψότα—ήν όσας ένδοξοτην τή δημοκρατικότητα του Προέδρου της Δημοκρατίας....

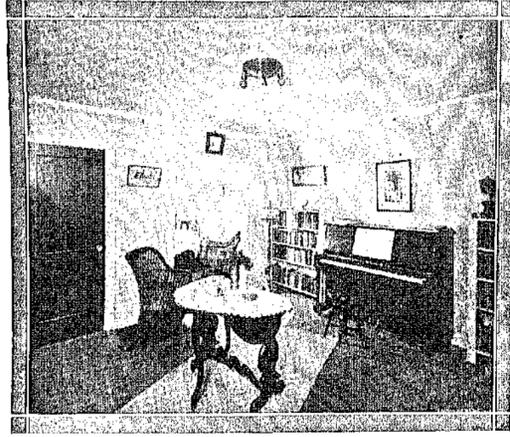
ΕΡΩΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ

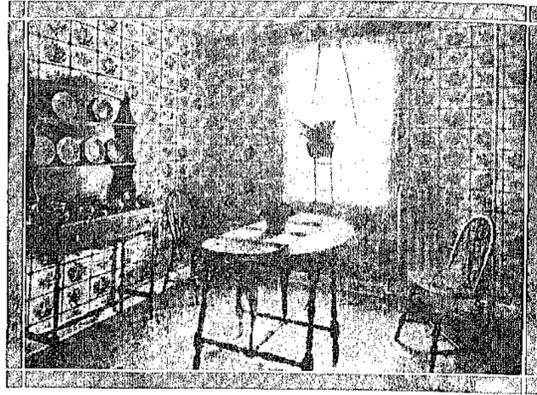
Αι τρεις Μοίραι, Κλειώ, Άτροπος και Λάχη. Από τας άναπαυσάσεις του Καλλιτεχνικού Κόσμου Νέας 'Υδα.

Ο 'Εθνικός Κήρυξ ανά τας νέας χώρας. Ο Παγκόσμιος Γυμναστικός Σύλλογος. Είς τό μέσον ο Νημάχος Κίου κ. Γ. Γεννάδης.

Αθήνα: ύποδοξη οίκιας των αγροπόλεων.

Η κωκίνα οίκιας των αγροπόλεων.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

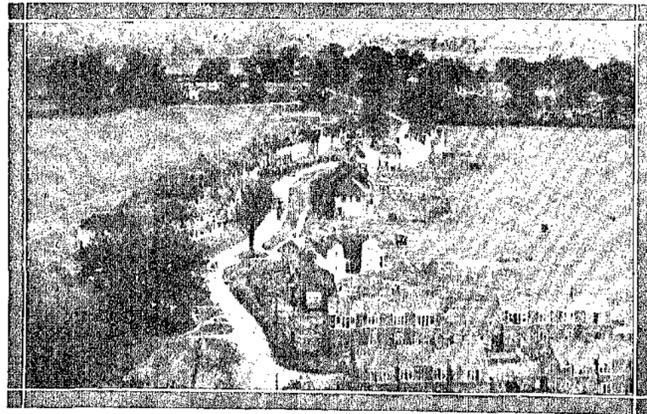
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΔΡΑΚΟΥΛΗ

Ο ΜΕΓΑΣ Πόλεμος ώθησε τον λαόν άναταχόν να φροντίσουν κατεπειγόντως περί στέγης και ένεννήθη έντεθεν εύκαιρία προς έρευναν των καλλίτερων μεθόδων και άρχον διή την οικιακήν οίκιαν και πόλεων. Τό πρόβλημα της στέγης ώθησεν άνάκαθεν, αλλά ή όψις του σήμερον είναι χαρακτηριστική όχι μόνον της καταστάσεως, ή όσα προσέφυγε μετά τον πόλεμον, αλλά και της βιομηχανικής επανάστασεως και της αύξησησε του πληθυσμού εις τας μεγάλας πόλεις. Ταύτοχροόνως ύπάσχει από έντον συστηματική μελέτη προς δημιουργίαν άνθρώπων κατοικιών, άνταποκρινόμενον εις τας ανάγκησ άντιλήψεις περί άνέσεως και άνθρώπιον, αίνιτες χαρακτηρισίζον την εποχήν μας. Όχι μόνον αί οίκια σήμερον είναι άνεπαρκείσ κατά τον αριθμόν, αλλά είναι άνεπαρκείσ και κατά την κατασκευήν, την υγιειάν και την χωρησότητα. Τας οικιακήσ πάντοτε κερδοσκοπία, άλλ' ή διαφωτισμός της νομοθεσίας, ένταρξόμενος διά των μελετώντων τά κοινωνικά πρόβλήματα, έδωκε γένεσιν εις Έταιρείασ έχούσασ παροισμόν τά έξουσίαισιν τά κεφάλαια και τά προβάτων εις είκοσικήν, χωρίς ν' αείνον στάδιον κερδοσκοπίας εις ύπαόηροτε φάσας άγγλοίας.

Η άνάπτυξη οίκιαν κατ' αριθμόν είναι τεραστία, διότι ύπολογίζεται ότι άναλογεί Ελλάδα 200 οίκιαν ανά χιλιάσ κατοίκους διπλασή εις ζώον πέντε εκατομμυρίων έπειν τά οικοδομήσιν 100,000 οίκια και άν ύπολογισώμεν την διαπάν ήσασιν εν Ελλάδα εις 50,000 δραχμάσ, εύρίσκόμεν ότι άπαιτούνται κατεπειγόντως 5,000 εκατομμύρια δραχμών διά να λυθί τό πρόβλημα της στέγης.

Όσο έργον άντάξιον, όχι μόνον της Ελλάδου, αλλά και της ημεροκήσ άγγλοίας των Έλλήνων της Αμερικής. Δέ, δύνανται άρα γ' έκατον χιλιάδσ Έλληνες της Αμερικής να ανυπερτελέσουν τό ποσόν των 2 εκατομμυρίων δολαρίων; Νοήσω ότι δέν είναι σπουδαίον τό ποσόν ταύτο διά των Αμερικανών Έλληνοισμόν, ένή τό ποσόν των 5,000 εκατομμυρίων δραχμών είναι πολύ σπουδαίον διά τούς κατοίκους της Ελλάδσ. Έν ταύταισ ήδύναντο και όσ' δύναντο να χορηγήσιν 2 εκατομμύρια δολάρια εις την Έλληνικήν Έταιρείαν Αγροπόλεων, ύπό την έγγύησιν του Έλληνικού Κράτουσ. Βεβαίως δέκα χιλιάδσ Έλληνες εύρίσκονται εν ταισ Ηνωμέναισ Πολιτείαισ Ιαπωνίαισ και πρόημοι ν' άγοράσουν διά ταύτων σκοπόν μετοχάς όν ή αξία δι' έαστον άγοραστήν να ήτο 200 δολάρια. Καί δέν δύναται να φαντασθώμεν όσον τά Έλληνικά Έκτανα της Αμερικής έθνοικονομείσιν και κοινωνικελεύεσαν, ή την πούσ ταύτη ένθερμον προσηλπίαν των άνταγωνιστών του. Τό δάνειον ταύτο θα έχρηματοδοτήσιν άμέσως προς τον σκοπόν της οικοδομής 100,000 οίκιαν. Αλλ' άν δέν είναι εύκαλός ή καταβολή 200 δολαρίων διά μίαν, ήδύναντο να καταβληθί εις δέκα έτησισ δόσεισ προς οικόδομήν 10,000 οίκιαν τό έτος. Μετά μίαν δεκαετίαν θα είχεν ή Ελλάδα άνάρκτων οί-

Η Άγγλική άγροπόλις WELWYN, θεσικήν ύπό άεροπλάνου.

κίων και ό εν Αμερική Έλληνισμός, ή χορηγήσας τό δάνειον, θα έσπινόμετο διά την λύσιν του προβλήματος της στέγης εν τη ζώωσ των πατέρων του. Μάλιστα θα άπέρρεν ύπό αυτού και ύλικόν όφέλος, διότι, έκτός του ότι θα είχεν άσφαλή των 8 οίω, θα έδημιούργησ πολύμην εύκαιρίαν έφαρμογής εν Ελλάδα Αμερικανικών μεθόδων έπιχειρηματικότησ, συνένεια πρόδηλος του όποιον θα ήτο ή έξαμείωσις των ιδιωτικών συμφερόντων των. Κατά την τριήθηον διασηήν μου εν Αμερική άντελήθηθη, ότι πλείστοι Έλληνες, οι όποιοι επεδόθησαν εις την τούσ ειδίωσιν άναπτύξασιν εν τη προσεδιαιότητι Συμπολιτείσ ήμερών των άνανήτων, (Ρίχλ Βατήρι), άπεδείχθησαν δημοσιονομικάτα ίδίωσ εις τας νεοπαγείσ πόλεις. Ζωηρίαν ζώον μου έπαρξένισ τό γεγονός, ότι μετά των περισσοίων, όσ' έδημιούργησαν, άπέκτησαν και πολιτικά κεφάλαια είδικής γνώσεως και πείρας. Είναι άδύνατον ότα να μη κεραιώσιν σπουδαία κέρδη χρησιμοποίνοντες τας εν της Αμερικανικήσ ζωής γνώσεισ των προκειμένον να συντελέσουν εις την άνάδημιουργίαν της Ελλάδσ και εις την λύσιν του προβλήματος της στέγης και των τόσων συγγενών αυτού προβλημάτων, διά θεμελιώσεως πλουτοπαραγωγών συνωκισίων. Διατί να μη έκμεταλλεύθωμεν την εύκαιρίαν ταύτην με τό λογικόν της κέρδου, Έλληνες της Αμερικής μάλλον παρά ξένοι κεραιώλχοι, άποβλέποντες μόνον εις τό κέρδος και όχι εις την άνάδημιουργίαν της Ελλάδσ, όσ' άλλωσ ώφελήθησαν Έλληνες της Αμερικής, οι όποιοι συντελέσαν εις την άνάπτυξιν ταύτην καίτοι τοπικού χαρακτήρος. Η Έλληνική Πολιτεία θα ήτο διαθεσιμείν να εξασφαλίη εύρίτητα έκτάσεισ γαυόν και είδικήσ προσίασ προς τον σκοπόν ταύτον, άρα ει να χορηγήσθω όσ' προερίχται, τά προκαταρκτικά άπαικίτητα δύο εκατομμύρια δολάρια. Θεωρώ έγγύησον άνάδημιουργίας της Έλληνικήσ Πατρίδσ την παρξιν του Έλληνοισμού της Αμερικής, άλλωσ είναι αί έλπίδσ μας θα διοηροτόμο μόνον εις τας 5.000 δραχμάσ έκάστης εν Ελλάδα οικογενείασ. Δέν είναι όμως εύκαλός ή εισπραξίς 500 δραχμών κατ' έτος επί δέκα έτη από έκάστην Έλληνικήν οικογένειαν, διά τον λόγον ότι είναι εις τό έπαρσον δυσχερέσ ή οικονομική θέσις των εν Ελλάδα οικογενείων. Πάντοσ όμοσ πρέπει να γίνη καί τι όσον τάξιστα. Έάν δέν γίνη έναρξίς άμέσως, άντι μετά μίαν δεκαετίαν να έχομεν οικοδομημένασ τας έλλειποσασ οίκιασ, θα έχομεν τό πρόβλημα δεκαπλασίωσ άκανθώδσ. Καί θ, άπακίτην τότε δεκαπλασίασ διαπάν. Τόσφ κατελείπον και τούσ ζωηρίων είναι τό πρόβλημα, όσφ κερδός δέν πρέπει να χάνεται. Μία τομήμιά άνέργεια επιβάλλεται, μία κεντρική πρόνοια με γενικόν έθνικόν πρόγραμμα προς ταχέαν λύσιν του προβλήματος.

Μέσος του προβλήματος είναι ότι αί πλείστοι των οικογενείων οίκιαν κένται, γενικώς είπών, εις άκατάλληλον τόπον. Όταν έκτίζοντο τά οί-

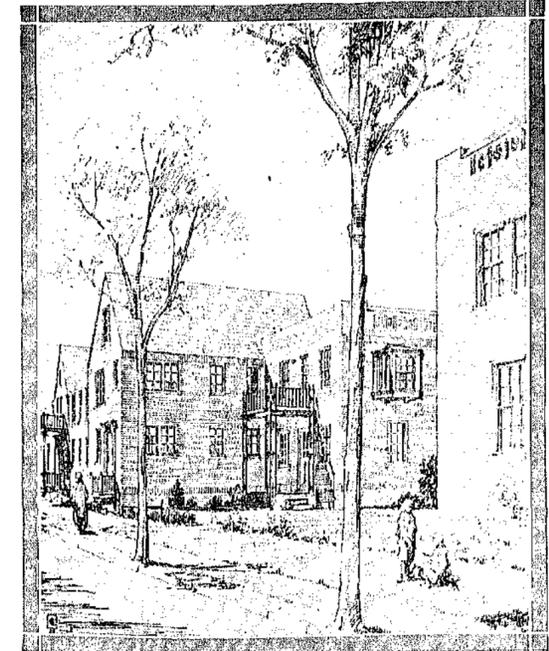
κώματα εν τη παρελθόντι, δέν έπήρξεν ή έπίγνωσις, ή όσα ύπάσχει σήμερον. Δόμοι στενά, σπίασ σφαιρών και άνόημοις συνωστισμένα. Οδός ζώωσ ύπάσχει όσασ ή κατάστασισ αύτη διαιωσθή, προκειμένου δέ περί έργασίας νέων οίκιαν, πολλή σκέψις περί τοποθεσίας άπαιτείται πριν άρχισή ή οικόδομή. Τό ζήτημα της στέγης έχει ολόκληρον οικογένειαν συγγενών ζητημάτων. Συγγενέων με αυτό στενά: τό ζήτημα της Δημόσιασ Υγείασ, τό ζήτημα της Συγκοινωνίας, τό ζήτημα της γεωργικήσ και βιομηχανικήσ άγροπόλεωσ, τό ζήτημα της αύξιασ και εκπαίδευσίωσ των τέκνων, τό ζήτημα της τοπικήσ διακίσεωσ και τόσα άλλα. Απο όλα αυτά, ή κερδοσκοπία, ή μη φροντίσιν προς την άνάδημιουργίαν της ζώωσ, πρέπει να κρατήται μακρόν. Αλλά είναι ζητήματα διά τά όσα χρειάζεται ήμεροκήσ φροντίσ και ήμεροκήσ σχέδια άνεργείασ. Έπ' όσον αί άλλωσ θεωρούμεν έθνικώ, ή πραγματοποίησησ λογικώ κέρδων είναι και αύτη πλεονέκτημα. Δέν δύναται παρά ζήμια να προσέχη εις τό Έθνος εν της σφαιροής κόμου εις τας πόλεις. Έξ αύτησ αί κερδοσκοπία άποβλέπεται, αλλά ή ώφελεία των δέν είναι πλεονέκτημα του Έθνουσ. Εύρίσκεται άντιλήψεις επιβάλλοντα ίνα άποσοβήθ ήθνική ζήμια, ήτισ θα είναι πρόδρομοσ Έθνικήσ συμφοράσ. Η κατανομή των οίκιατων, άνυφορμώσ με ζώον είναι πρόδηλος έκτροματική ήτισ έκτροματική είναι ή κατανομή του πλούτου, άνυφορμώσ με κατοίκους, εν ταύταισ έξακοσμήσ με άποτέλεσμα, ότι έρριμύονται αί έξοχαί και ανυψίζονται ή πόσσοι άνθρώποισ εις τας πόλεις, και ότι έξολοθροβείται ή ζωή οίκιασ και ήθικώσ διά της μεμολομένησ άστροφείασ, των άνήλων κατοικίων, της έλλείψεωσ δένδρων και φυτών, του κνηροτου των τοσηρών έργοισίων και έργαστηρίων, της άνεμφοδιστον έξασπλάσεωσ μεταδοτικών νοσημάτων και της έλλείψεωσ άνταπεπόμενων ζώων. Αλλά φροντίσ την άνθρώπινην περισσοτέρον παρά αί πόλεις, άρα ει να άνταλοισθώμεν πόσον άκατάήρωτος είναι ύπό ταύτων όμοσ ή προσήκουσα άνάπτυξις των παιδων και σωματικώσ και ψυχικώσ.

Η μεγαλόπολις δέν είναι καν όσφ οικονομικήσ ύγιήσ, διότι άντι να επιβάλλη μικράσ προστάσεισ, επιβάλλει μέγαν βιασικόν άγώνα, όσφσ φθείσει τας βιασάσ των άνανήμων, τόσον δέ διακυριώσ καθίσταται κατ' ήμέραν ή βίασ, όσφσ όσον και άν ανείσων οι μισθοί των έργαζών, των υπαλλήλων και των συνταξιούχων, πάντοτε αί τάξισ αύται θα εύρισκονται εις ανερίσισ, αί όποια καθίστατον πάναν άνάπτυξιν άνέμενη. Είναι άλλωσ, ότι εις τας μεγαλόπολεις ύπάσχομαι όλίγω, των όποιων ή βίασ έχει όλα τά πλεονεκτήματα της άνέσεωσ, της μελέσεωσ, της καλλιτεχνίασ, αλλά τί ώφελεία εν ταύτον τό έθνος, έπ' όσον αί μεγάλα έμάδσ σφροβεται των πλεονεκτημάτων ταύτων και ζώον άνευ σκοπού και άνευ της άμφορμαίωσ του άλλωσ όσιν; Ζώον όσ' άγέλια και σφέλοτε άνάπτύσσεται εις αύταισ ή συνείδησις του πολίτου. Άγιστοισμ είναι τά θενά των κατοικούντων εις τας έξοχάσ, των όποιων ή μονοτονία και ή άπομόνωσις, ή κοινωνική τρωματία είναι παρομοιούσ. Ο χωρικός δέν αισθάνεται έλευθερίαν διότι δέν έχει να εκλέξη μίαν ή άλλην ένασχόλησιν. Αί κομπούλεισ εύρίσκονται εις τανάτη άποσοδορομικήσ και τό δημοσιονομικόν άνεύθια είναι άλλωσ εις αύταισ. Ένώ εις τας μεγαλόπολεις έμπαρτεί πτωχός, θρόσις και κίνισις, ή κομπούλεισ πάσξ από ύπαθερίαν.

Έπ' όσον μία πόλις επεκτείνεται έδαμικώσ, τόσον και τά έξοδα της παραγωγής αύθάνων, όσ' εν της αύξανόσεωσ συγκοινωνίασ, των άρκιών έννοικίων και των μεγαλειότερων ήμεροισίων. Σφιδάται έντεθεν ταύτο τό παρόδησον, ότι ή δελτίωσις της συγκοινωνίασ φέρει σφέρησ της διαμνηρότητοσ του όιου. Είναι λοιπόν άνυγκαιρίωσ οικονομικώτερον να περιορίζεται ή έκπκασίς της πόλεωσ, όσφσ να έχη πάντοτε τας διαστάσεισ και τον χωρακτήρα μικράσ και καλός συ-

Είς τον κίλιον Λέσχησ Αμερικανικήσ άγροπόλεωσ.

Οίκια Αμερικανικήσ άγροπόλεωσ.

κεροτημένησ πόλεωσ. Αλλά ταύτο είναι άδύνατον, έπ' όσον αί άνθρωποι έκοντα άκαταξέτωσ προς τας πόλεις. Η άποκέντρωσις διά της προστάσεωσ είναι άδύνατος, διότι όσφσ σημαίνει εις τά κέντρα, μέτ' όλίγων σημαίνει εις τας περιφερείασ και ταχέατα τίκεται τό τέμασ, τό όποιον λέγομεν μεγαλόπολις. Η τάξις είναι άκατάξετος και προδόντος του χρόνου αί μικρά πόλεις, όσφσ και αί κομπούλεισ θα εκανείσων. Οι άνθρωποι προσηλπίσ να σφενονεται εις μεγαλόπολεις. Πότε είναι δυνατόν να πάσξ ή παραίρωσ αυτη πρόηρησι; Μόνον όταν ή έξοχή άποκτηή στοιχία έξέσει. Εφορησώθησον εν εύφάτη σχέδια προς ταύτο, άλλ' όλα όπρησον άτελοσφρήτα και ή λόγος της άποτυχίασ είναι ότι ή ένέργεια προς ταύτο δέν έχει χωρακτήρα έθνικόν, άλλ' άπόλως τοπικόν, ή έμιορικόν, ή άτομικόν. Η ψυχολογία του συνωστισμού των πόλεων και της παραμής των κομπούλεωσ δέν έχει μελετηθί. Τό πρόβλημα είναι ότι πάσα βελτίωσις του άστικού πολιτισμού καθιστά την κατάστασιν χειροτέραν. Δέν ώφελει ή βελτίωσις του άστικού πολιτισμού. Η λύσις έγκνεται εις την γένεσιν άγροτικού πολιτισμού. Έξ της άντιλήψεωσ ταύτησ προδύεται ή σύλληψις της άγροπόλεωσ.

Έντάσ πεντηετίασ από σήμερον είναι επάνωγες να οικοδομηώμεν εν Ελλάδα 50.000 οίκιασ τοιάξιστον. Η προσηλπίς πενταετία θα είναι κίλιος ζήλωσεωσ και μεταβολών εις όλασ τας σφαιράσ-γεωργικήσ, εκπαιδευτικήσ, έπισημημικήσ. Νέα έργοισίασ θα προκίλων και νέα μέθοδοι έργασίασ. Κολλοσιαία δόσισ και κίνησις ολόκληρον του κοινωνικώ και βιομηχανικώ όιου. Πάσφρον έντεθεν είναι ότι, πάν σχέδιον διαγραφώμενον προς άντιμετώπισιν των άνανγκών ταύτων, δέν να είναι έθνικώσ χαρακτήρος, και ότι όλη ή έπιχειρήσιν να δημοσιονομεί δέν να τοποθετηθί εις νέασ πόλεις έγγωμύμενισ την τελειοσφότητην και την όγειαν και την άνεσιν του παραγωγικώ κόμουσ. Αί νέα αύται πόλεις θα είναι αί άγροπόλεις, αίνεσι θα είναι ή άκατάλληλη του άνθρωπίνου γένουσ από την άσχημίαν και την σκληρότητη του πολιτισμού. Τό σήμερον κοινωνικόν εύαγγελίον είναι-συνδύασ ηρώσ και βιομηχανίασ και βαθμιαία κατάργησις της διακίσεωσ μεταξύ άπτεωσ και έξοχσ. Ταύτοχροόνως πρέπει να θεμελιώσιν αί πάσοντες από την φύξωσιν, ότι ή αύξησις των πόλεων είναι τι μορφαίον και άκατάξετον. Αύτη ή φύξωσις είναι μονοτονία επανάνωσ. Η πρώτη άγροπόλις, ή έγεθεσία πρό 25 έτών εν Άγγλία, συντελέσει να διυλίση τας άμφοβόλιασ πολλών, περί τού άν είναι δυνατόν να ύπάρξη άγροπόλις, έξασκώσασ ελάττωσιν του μαγνητισμού των μεγαλόπολεωσ. Είχα λίβει ένεργόν μέσοσ εις την έγγραφισν της πρώτης έκείνης άγροπόλεωσ και ήδη, μετά παρελθόντων είκοσινεταετίασ θίλωσ τάσ προσδοκίασ των πρώτων ήθών σκαλατέων του άγροτικού πολιτισμού δικαιωμένασ διότι ή πρώτη άγροπόλις έχει ήδη έλκίσει τον άπαιτούμενον πληθυσμόν διά να ύπάρξη όσ' αυτοσυντήρητοσ πόλις.

Λεδομένου, ότι τό πνεύμα του δημοκρατισμού είναι ή άρίστη έγγύησις της προόδου, αί άγροπόλεις θα προσηλπίων από διά των χωρακτηρίζόντων την άγροτικήν όρειν ζωής, διότι πάσα δόσις εν τη άγροπόλι είναι συνολική και πάσα προσά (Συνέχεια εις την όσην Σελίδα)

Μέλη του Διεθνούς Συνεδρίου των Αγοραστών, με τον Πρόεδρον των Ηνωμένων Πολιτειών κ. Κούλιτζ, την κ. Κούλιτζ, την αντιπρόσωπον της Ελλάδος κ. Πλέτονα Δρακαούλην εν τῷ μίση. Ἐξῆθεν τοῦ Λαϊκοῦ ὄλου ἐν Οὐάσιγκτον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ;

ΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΔΕΙΚΝΟΥΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΑΤΤΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.—ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΟΜΟΛΟΓΟΥΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΘΩΣ ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΠΑΡΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΤΑ ΑΓΟΡΙΑ γίνονται καλλίτερα και τα κορίτσια χειρότερα! Σήμενα με την τελευταίαν στατιστικήν του Φράνκ Σ. Ντράου, τῶν Δικαστηρίων Φιλαδέλφειας, τὰ ἐγκλήματα νεανίδων ἔχουν ἀξθῆθῃ κατὰ 39 τοὶς ἑκατόν, ἐνῶ τὰ ἐγκλήματα τῶν νέων ἔχουν περιορισθῆ κατὰ 20 τοὶς ἑκατόν, κατὰ τὰ τελευταία πέντε ἔτη. Εἶναι ἀληθές διὰ τὸ γενικὸς ἀριθμὸς τῶν νέων παραδωμάτων τοῦ νόμου εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν νεανίδων, ἀλλ' ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν δύο ἐλαττώνεται διαρκῶς.

Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ εἶναι καταληκτικοί, λέγει ὁ κ. Ντράου, διότι αἱ νέαι ὀδηγοῦνται πρὸ τοῦ δικαστηρίου μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ καὶ συνήθως διὰ πᾶν σοβαρῶς κατηγορίας, ἐνῶ οἱ νέοι συλλαμβάνονται διὰ διάφορα μικρὰ παραπτώματα, ὅπως εἶναι ἡ διατάραξις τῆς ἡσυχίας, τὸ παιξίμον σφαιρας εἰς τὸν δρόμον, κλπ. Ἀλλ' αἱ νέαι παρουσιάζονται πρὸ τοῦ δικαστηρίου διὰ σοβαρώτερα παραπτώματα, ὅπως εἶναι ἡ κλοπή, ἡ ἀδόμητος διαγωγή, ἡ φηγῆ ἀπὸ τῆν οἰκίαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀδικοφύλων νεανίδων ἤξθῆθῃ κατὰ 70 τοὶς ἑκατόν μόνον ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους.

Ὅλα αὐτὰ φρονικὰ δὲν ἐκλήθησαν τὸ κοινόν. Ἀπολύτως ἐπιθεωρούν τὸ συμπέρομα πολλῶν ἀπληρομένων γονέων, ἀδικοφύλων ἀδελφῶν, κληρικῶν καὶ ἄλλων. Τελευταίως, ὅταν ἡ Δωροθέα Πέρινης ἐδικάζετο διὰ τὸν φόνον τοῦ μητροῦχου τῆς, ὁ δικαστὴς Μάκ Γυνάου, πρὸ τοῦ ὁποῖου ἐξεδικάζετο ἡ ἐπέθεσις, ἔλαβε χιλιάδας ἐπιστολῶν ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆρας, εἰς τὰς ὁποίας οἱ γράφοντες ἐξεδήλωναν ἐλαχίστην συμπάθειαν διὰ τὴν νέαν, ἀλλὰ τὴν ἐδικαιολογῶν ἐν μέρει, ὡς ἀπικὸν πρῶτον τῆς ἐπαχῆς αὐτῆς τοῦ τζαζ.

Μολοντὶ μόνον 17 ἐτῶν, ἡ Δωροθέα ἄδικασεν ἕνα περίριστον, εἰχε ἀχέαις μετὰ ἕνα ὑπανδρευμένον ἄνδρα, καὶ ἐγένευσεν ἕνα ἄλλον, ὁ ὁποῖος τὴν ἐστενοχώρει.

Πολλὰς φορές ἐπεθύμησα ἡ κόρη μου νὰ ἦεν ἀγόρευ, παρετήρησεν ἕνας ἀμυλημένος πατέρας. Ἀλίτι σήμερον τὰ ἀγόρευ εἶναι καλλίτερα ἀπὸ τὰ κορίτσια. Τὰ ἀγόρευ, εἶπε, δὲν τὸν ἐστενοχώρουν. Πηρολοῦντο μετὰ διδύκα καὶ σπῆρι καὶ περιούσιον μετὰ ἄλλα χορήματα. Ἀλλ' ἡ κόρη μου ἦτο διαφορετικῆ. Ἐξώδενε περισσότερα καὶ ἀπὸ τὰ τρία ἀγόρευ καὶ σπανίως τὴν ἔβλεπε κανεὶς σπὸ οὐλί. Ἡ ζωὴ τῆς ἦτο μία σειρά διασκέδασων, δεύτων, κωμωδῶν, θεάτρων, χορῶν—καὶ εἶναι μόνον 16

εἰτῶν. Νέοι τῆς ἡλικίας τῆς δὲν τὴν ἐνδιαφέρουν καὶ προτιμῶ ὡς συντροφῆς τῆς ἄνδρας 35 ἢ 40 ἐτῶν, διότι, ὅπως ἔζηγετὶ μόνη τῆς, ἕνας ἄνδρας εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτῆν ἔχει συνήθως ἐξασφαλίσει τὸ μέλλον τῶν καὶ εἴμπορε νὰ τῆς ἀγοράξῃ ἀκριβῶς ἄνθη καὶ νὰ πληρώσῃ αὐτοῖντητα καὶ θέατρα.

Ἀδὲν ἔξωθεν πῶς κατηρήσων τὰ κορίτσια σήμερον, προσέθεσεν ὁ β. νῆος νῆος εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ πατρὸς. Ἀδὲν ἐσχραστοῦνται μετὰ τῆς νῆος.

Ὁ νέος αὐτός, ὁ ὁποῖος φρονικὸς εἰς ἕνα Κολλέριον, ἔχει μίαν φίλην, ἡ ὁποία ὅμως εἶναι μέγα πρόβλημα δι' αὐτόν. Ἀδὲν τὴν ἐσχραστοῦ ἵποσε σκεδὸν ἀπὸ β. τῆς ἐκείνος ἡμπορε νὰ τῆς δώσῃ καὶ ὁ νέος εἶναι ἡγαχαμιένος νὰ παραμείρῃ διαρκῶς καὶ νὰ τὴν βλέπῃ νὰ παιξῆ μετὰ ἄλλους ἄνδρας πᾶν μεγαλειότησος τῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν χορήματα. Ἡ μόνη του ἐλπίς εἶναι διὰ εἰς τὸ τέλος νὰ κωρασθῇ καὶ νὰ δεχθῆ νὰ μείνῃ μετὰ τῶν.

Αἱ νέαι πλουσίων οἰκογενειῶν σπανίως παρουσιάζονται εἰς τὰ δικαστήρια. Εἶναι αἱ πτωχαὶ νέαι, πᾶν πᾶσιν τὰς ἰδίαις διασκέδασεις, ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὰς ἰδίαις εὐκαρίας, αἱ ὁποῖαι καταλήγουν εἰς τὰ δικαστήρια.

Πέρονται ἡ λησταρχία μετὰ τὸ κομμένα μαλλιά ἀνεσιτάτως τὸ Μπρούκλιν. Ἐφῆτος εἶναι ἡ Ἀλκαίαν, ἀρχηγὸς μίας συμμορίας τῆς Νέας Ὑόρκης, πᾶν ἔχει ταράξει τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ Νέαν Ἰερσὲν μετὰ οὐραὶν τοιμητῶν κλοπῶν, ἀφίνουσι ὅπως τῆς ἄφθονα γυναικεία ἔργη καὶ ἀποτιμώματα δακτύλων, ὡς ἐνθύμια διὰ τὴν ἀδικοφύλων.

Γυναικὲς λαθροπῆροποι ἀπληρομένων ποτῶν κρατῶν πολυλόχων τὴν ἀδικοφύλων. Ὅχι μόνον πωλοῦν ποτὰ εἰς μικρὰ ποσότητες, μεταχειρίζονται ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα, ἀλλ' εἶναι μέλη μεγάλων λαθροπῆρικῶν συμμοριῶν. Εἰς τὸ Γουάικ ἀρχηγὸς τῆς τοιμητῆρας λαθροπῆρικῆς συμμορίας ἦτο γυναικεία.

Μολοντὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν ἐγκλημάτων ἀξθάνει, εἶναι ἀκόμη πᾶν μικρότερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρῶν. Κατὰ τοὺς ἀκριβετέστους ἰσολογισμούς, ἀπὸ τοὺς παρουσιάζομενους πρὸ τῶν δικαστηρίων, τὰ 50 τοὶς ἑκατόν εἶναι νέαι καὶ τὰ 20 νέαι.

Ὅχι μόνον εἰς τὰς ἠνωμένους Πολιτείας, ἀλλὰ καθ' ὅλον τὸν κόσμον, αἱ γυναῖκες ἐγκλημάτια εἶναι πᾶν ὀλιγότεραι ἀπὸ τοὺς ἄνδρας. Ἡ ἔξθῆρις ἐφίρκεται κυρίως εἰς τὴν βιολογικὴν διαφορὰν τῶν φύ-

λων, σύμφωνα μετὰ τοὺς ἐγκληματολόγους. Οἱ ἄνδρες εἶναι φυσικῶς πλέον ἐπιθετικοὶ καὶ θυμωδέεις ἀπὸ τὰς γυναῖκας καὶ τῶν συνήθως μίαν περισσότερον ἐνεργητικὴν ζωὴν. Αἱ διαφοραὶ κλοπῆ καὶ ληστεία ἀπατῶν συνήθως φρονικῶν δύνονται καὶ ἐκτελούνται πᾶν ἀνοπότερον ἐκείνης, τὴν ὁποίαν κατέχουν αἱ περισσότεραι γυναῖκες. Σπανίως μίαν μόνη γυναῖκα ἀναλαμβάνει ἕνα πᾶν δόλολλον καὶ ἐπιεικῶν ἔργον. Ἐὰν τὸ ἐπιχειρήσῃ λαμβάνει πάντοτε ἕνα ἄνδρα ὡς βοηθόν.

Ἐξ ἄλλων ὑπόθεσιν ἐγκλημάτων εἰς τὰ ὁποῖα αἱ γυναῖκες ἀναδεικνύονται ἀνοπότεραι τῶν ἀνδρῶν, ὅπως εἶναι ἡ δι' ἐκβίσιον ἀπόστασις χορημάτων, ἡ ἀγνοεῖα καὶ ἡ κλοπὴ ἐπὶ τὸ πρόσχημα ἀγορᾶς, διὰ τὰ ὁποῖα χρειάζεται ἐπιτηδεύτης καὶ ὄρατον παρουσιαστικὸν καὶ ὄχι φυσικὴ δόρασις. Τὸ γεγονός διὰ περισσότεραι γυναῖκες δὲν ἐνοχοποιῶνται διὰ τὰ αὐτὰ ἐγκλήματα, θεβαιῶν οἱ ἐγκληματολόγοι, ὁφείλεται εἰς τὸ διὰ ἵποπον συνήθως νὰ πείσων τοὺς ἄνδρας νὰ τὰς ἀδικατοῦσιν εἰς τὰ πᾶν ἐπιεικῶν ἔργα. Εἶναι ὅμως ἰδιωτικὰ σπῆρι.

Ὁ Κάισαρ Λομπρόζο, ὁ περίφημος Ἴταλὸς ἐγκληματολόγος, δὲν κατέθεσε νὰ εἶρη ἕνα ὄρατον ἐγκλημάτων ἵπον μεταξὺ γυναικῶν, ὅπως ἔλεγε διὰ ἡῶς μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν. Ἐκ τῶν χιλιάδων γυναικῶν ἐγκλημάτων τὰς ὁποίας ἐξήγησεν, αἱ περισσότεραι ἦσαν ὄραται φυσικῶς, ἔργον ὄλοι σκεδὸν οἱ ἄνδρες παρουσιάζων φρονικῶς ἀνομιλίας. Αἱ γυναῖκες ἐγκλημάτια κατὰ τὸν Λομπρόζο, παρουσιάζουν ὀλιγότερα χαρακτηριστικὰ ἐκφυλισμῶν, ἀλλὰ τείνουν νὰ πᾶν ἀπῆλπιον ἀνάλογος τῶν εὐκαριῶν τῶν διὰ τὴν ἀδικίαν κακῶν.

Τὸν σφοδρὸν ἔρωτα εἶδεν ὁ Λομπρόζο σπουδαῖον παράγωγα εἰς πᾶν περιπτώσεις γυναικείας ἐγκληματοκίτητος. Γυναικὲς ἵποφύονται ἀπὸ τὸ πάθος αὐτὸ θὰ διαπράξουν κάθε ἐγκλημα διὰ τὸ ἀγαπώμετον δι', ἐγκαιαίποσοι οἰκογένειαν καὶ φίλους καὶ θεοφίλων εἰς ἕν ἑρῶν δι'. Ἡ ἐδικίησις εἶναι σπουδαῖον αἷτον γυναικῶν ἐγκλημάτων, ἀλλ' ἡ πρῶξις τῆς ἐδικίησεως δὲν εἶναι ἴσων ταχέια εἰς τὴν πᾶν τῶν μίας γυναικῶς, ὅταν ἐνὸς ἀνδρῶς, λέγει ὁ Λομπρόζο. Ἐπέχεται μετὰ ἡμέρας, μῆρας, ἀκόμη καὶ εἰη, ἕνεκα τῆς σχετικῆς δειλίας τῆς γυναικῶς, ἀλλ' διὰν ἐλθῇ εἶναι περισσότερον ἀκριβῆς καὶ θαυτηφόρος, ἕνεκα τῆς μακρᾶς ἀνομιλίας.

Ἡ ἀπληροία δὲν παιζει σπουδαῖον ὄλον εἰς τὰ γυναικεία ἐγκλήματα. Αἱ γυναῖκες διαπράττουν ἐγκλήματα διὰ τὴν ἀποκίτησιν ὄρατα φρονεματα, ἀλλὰ σπανίως μίαν γυναῖκα φρονεῖ διὰ τὴν ἀποκίτησιν χορήματα. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐπιθυμία δι' ἀναπαύσεως καὶ πολυτέλειαν εἶναι ἡ αἷτια πολλῶν ἀνομιλῶν ἐγκλημάτων. Ὑπάρχουν πολλοὶ ἐγκλημάτια, αἱ ὁποῖα ἔλεγε μῆρας περιούσιος καὶ οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ τέλος ἀπέθανον ἀπένητασι, ἕνεκα τῆς μεγάλης σπατάλης τῶν. Ἡ φιλανθρωπία ἐν τοῖσις, κατὰ τὸν Λομπρόζο, εἶναι σπῆρι ἡ αἷτια διὰ γυναικεία ἐγκλήματα, καὶ πᾶν σπανίως δι' ἀνομιλίας.

Ἐπορεὶ κανεὶς κατ' ἀρχαί, γράφει ὁ Λομπρόζο, «διὰ τὴν σπανίτητα γυναικῶν ἐγκλημάτων, τῶν ὁποῖων αἷτια εἶναι ἡ μητρικὴ ἀγάπη, ἀφοῦ αὐτὸ εἶναι τὸ ἰσχυρότερον συναίσθημα τῆς γυναικῶς. Ἀλλ' ἡ μητρικὴ εἶναι ἰσχυρὸν τιμὰ, ἕνα ἡθικῶν προφυλακτικῶν ἐναντίον τοῦ ἐγκληματος, διότι μίαν μητέρα διατάζει νὰ διαπράξῃ ἕνα ἐγκλημα, τὸ ὁποῖον θὰ τὴν ἐξώρῃε προσωρινῶς ἢ διὰ παντός ἀπὸ τοῦ τέκνου τῆς». «Ὅτι αἱ γυναῖκες, ὅταν συνδύονται εἰς τὸ ἐγκλημα, συνδύονται συνδύονται, εἶναι πᾶν ἀλήθεια. Ὁ δικαστὴς Μάκ Γυνάου τὸ ἀνέφερεν ἀπὸ διὰν κατέδικασεν τὴν Δωροθέαν Πέρινη. Ἡ γυναικεία ἐγκληματοκίτησι, εἶπεν, «εἶναι πᾶν κυριῆ, πᾶν διεφθαρμένη καὶ πᾶν ἀπελειτικῆ ἀπὸ τὴν ἀνομιλίαν». Δι' αὐτὸ εἶναι δυσκολώτερα ἡ διεφθῶσις γυναικῶν παρὰ ἀνδρῶν ἐγκλημάτων. Ὅταν αἱ γυναῖκες εἶναι πᾶν νέαι, μίαν σπῆριτικῆ σπῆρις ἡμπορε νὰ τὰς διορθώσῃ, ἀλλ' ὅταν εἶναι μεγαλύτεραι, αἷτια σκεδὸν αἱ προσπάθειαι εἶναι μάταιαι.

Ἀφ' ὅτου τελευταίως ἀπεδείχθη διὰ τὸ πᾶν γυναικῶν ἐγκλημάτων εἶναι ἰσχυρῶν, οἱ Δικασταὶ ἔργων περισσότερον ἀδικοφύλων. Μερικοὶ ἐδήλωσαν φανερὰ διὰ δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ ἐψηρασοῦν ἀπὸ τὸ φῆλον τοῦ ἐγκλημάτων καὶ ἕνας ἢ δύο ἐπέδειξαν διὰ οἱ ἄνδρες καὶ ὄχι αἱ γυναῖκες ἔχουν ἀνάγκην ἐπεικειίας.

Ἀπὸ τὰς πολλὰς παραθέσεις τοῦ νόμου ἐπὶ τῶν νεαρῶν γυναικῶν, ἡ συνήθεια τῆς δραπειτεύσεως ἀπὸ τὴν οἰκογενειακῆν ἑπίαν προκαλεῖ τὰς περισσότερας ἀνομιλίας. Ὑπολογίζεται διὰ 65,000 νέαι ἐξαφανίζονται κατ' ἕτος χωρὶς νὰ ἀφίρουν ἔργη. Πολλοὶ νέαι ἐξαφανίζονται ἐπίσης, ἀλλὰ φρονικὰ τὸ ἀποτέλεσμα, εἰς τὰς ἰδικὰς τῶν περιπτώσεις, δὲν εἶναι συνήθως ἴσων ταχέια, ὅταν τῶν νεαρῶν γυναικῶν. Οἱ νέαι φεύγουν συνήθως διὰ τὴν πηγαίνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ νὰ καταταχθοῦν εἰς τὸν στρατόν, ἢ νὰ ἐργασθοῦν εἰς ἕνα ἐργοστάσιον ἀνομιλίας, ἀλλ' αἱ νέαι φεύγουν ἐλκνόμεναι ἀπὸ τὰ λαμπρὰ φῶτα τῶν πόλεων, ἀπὸ τοὺς χορῶς καὶ τὰ πολυτελῆ φρονεματα. Ἀνετόμοι, ἀπροσπαροκομοί, χωρὶς σκέδια ἢ ἀρεκτὰ χορήματα, φεύγουν ἀπὸ τὰς οἰκογενείας τῶν, μὴ σκεπτόμεναι διόλου τὴν ἀδικοφύλων.

Πολλοὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς νέας ἔχουν κάθε δικαίον νὰ φέγουν ἀπὸ τὴν ἀδικοφύλων καὶ μορῶτων καὶ ἀπελειτικῶν οἰκογενειακῶν περιβάλλον, ὅπου ἡ ζωὴ εἶναι δύσκολος καὶ γίνεται ἀνυπόφορος ἀπὸ τὰς διαρκεῖς παραιοφῆσεις καὶ ἐπιπλήξεις ἰδιοτερείων καὶ παραιοφῶν γονέων. Εἰς πᾶν περιπτώσεις αἱ νέαι ἔχουν κωρασθῆ νὰ ἐργάζονται διαρκῶς εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ νὰ διδοῦν ὄλοι διὰ κωρασθῶν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν καὶ ἐπὶ πᾶν νὰ μὴ ἔχουν τὴν παραιοφῶν ἐλευθερίαν. Ἐν τοῖσις ὄλοι αἱ δραπειτεύονται νέαι δὲν ἐδύκοκτοι νὰ τὰς ἰδίαις συνθήκας. Πολλοὶ φεύγουν ἀπὸ πλουσίους καὶ καλοὺς γονεῖς καὶ συνήθως τὸ καλοκαίρι. Οἱ νέαι προτιποῦν νὰ φέγουν τὸν χειμῶνα, μετὰ τὴν

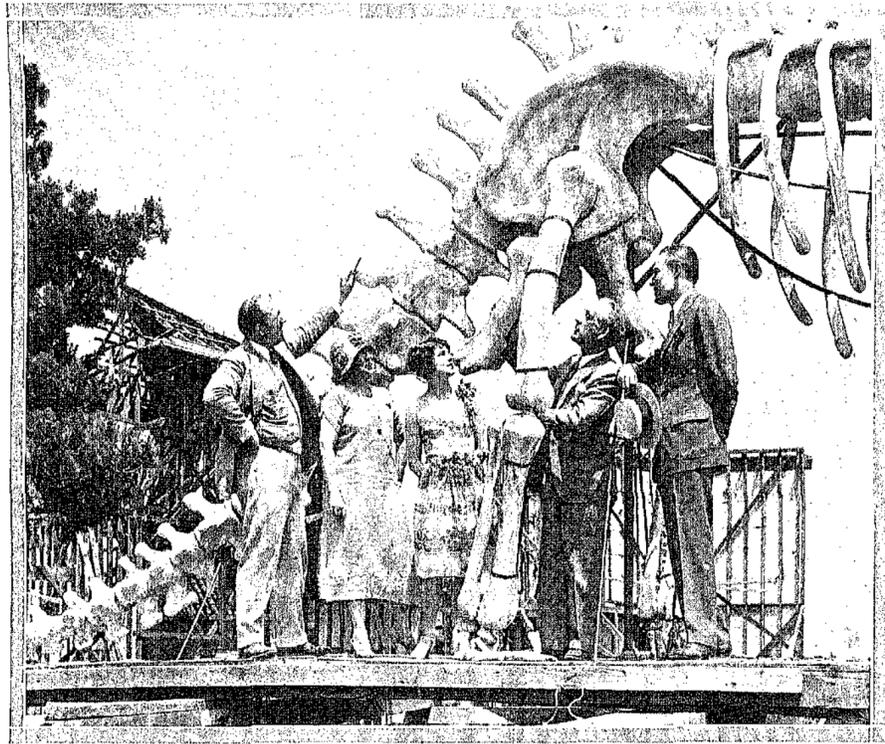
ἐλπίδα νὰ εἶρουν ἐργασίαν, ἀλλ' αἱ νέαι φεύγουν τὸ καλοκαίρι καὶ καταφύγουν συνήθως εἰς τὰ καλοκαίρινα κέντρα.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μίαν μικρὰ δεκαετοσῶν ἐτῶν, μετὰ τὴν κομμένα μαλλιά, μετὰ ἕνα ὄρατον, τοῖσις φρονεματα, ὄδηγηθῆ εἰς τὸ Πατιδικὸν Δικαστήριον τῆς Φιλαδέλφειας. Μίαν ὄρατον πᾶν εἰχε φέγει κατὰ τὴν Νέαν Ἰερσὲν καὶ εἰχε μεταβῆ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν, ἀπὸ ἐπίσης ὄρατα χορήματα ἀπὸ τὴν μητέρα τῆς. Ὅταν ἐφῆθῃ μέσα εἰς τὴν πολυάνθρωπον πᾶν, ἐκαίθη καὶ δὲν ἔφευγε τὴν κόρη. Ἐπέρασεν ἀπὸ πολλὰ ἐπιπῆματα, ἀλλὰ ἐφῆθῃ νὰ εἰσέθῃ διὰ εἰχε μῆνον ὄρατα χορήματα μετὰ τῆς. Εἰς τὸ τέλος, κωρασμένη καὶ πεινασμένη, ἐπιπῆσεν ἕνα ἄνδρα εἰς τὸν δρόμον καὶ τὸν ἡρώτησε πᾶν ἡμπορε νὰ εἶρη ἕνα μικρὸν ξενοδοχεῖον. Ὁ ἀγνοστος τὴν ἐξήγησε καὶ ἔμαθεν διὰ ἡτο μόνη εἰς τὴν πόλιν καὶ χωρὶς χορήματα καὶ τὴν ἔφησεν εἰς τὸ δαμάτιον τοῦ. Ὅρατα ἡμέρας ἀργότερον ἡ μικρὰ ἐφῆθῃ εἰς τοὺς δρόμους, εἰς μίαν ὑπερικῆν κατάνοσον, ἀφοῦ ὁ ἀγνοστος τὴν ἐξεδίωξεν. Ὁ δικαστὴς, ὁ ὁποῖος ἐξεδίωκε τὴν ἐπῆσεν, εἶπεν διὰ ἡ μικρὰ εἰχε διανοητικῆτα πᾶν μικροτέραν τῆς ἡλικίας τῆς καὶ δὲν ἦτο διόλου ἐπεθῶσις διὰ τὸ παράτομα τῆς. Καὶ ὁ ἴδιος δικαστὴς ἔμαθεν εἰς ἐπεθῶσιον τῆς σήμερος νέας. Ἡ σπῆριτικὴ νέαι πᾶν νὰ περὶ πᾶν εἰς περισσότερας δυσκολίας ἀπὸ τὴν μητέρα τῆς, λέγει ὁ δικαστὴς, ἀλλ' ἔχει περισσότερον θάρρος καὶ ἐνθῆρον καὶ καλλίτερος ἐδικίησις νὰ ἐξέθῃ ἀπὸ τὰς δυσκολίας αὐτὰς.

Ὁ πρωταγωνιστὸς τοῦ κόμου Γουίλλιαμ Χάρσον Τζᾶν Νέφου, μετὰ τῆς σφύγων του, πρῶτον κινηματογραφικῆς ἡθοποιῆς. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη ἐντὸς ὁς ἐπιστρεφῶν ἀπὸ τὸ ταξίδιον τοῦ μέλους ἐξ Ἐδούσης τελευταίως.

ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ ΣΚΕΨΕΩΝ
—Ἡ φρονίησις φέρει τὴν νίχην καὶ ὄχι ἡ δαμῆ.
—Ἀρετὴς οὐδὲν κίημα σπῆριτερον, ἀλλὰ θεβαιτέρον ἐστιν.
—Ἀφίρσιον ἐν ἐλαχίστῳ τοῦς ἀγαθῶς ἐν ἀνθρώπου σῶματι.
—Ἄδεν ὑπόθεσις ἐγγένεια πᾶν, ὑπόθεσις μόνον ἐγγένεια πηχῆς.
—Ἐθῆσι οὐρανὸν εἶναι μὴ σκεπτόμεν, ἀλλὰ σπῆρι.
—Κέρδος εἶναι νόμιμος, δι' ὅν ἐδοκίμησεν, ἀλλὰ μὴ δι' ὅν ἐδοκίμησεν.
—Ἡ αὐστηρότης εἶναι ἀπόδειξις ἐπιτηδεύσεως, ἐνῶ εἰς τὴν ἐπιεικῆτιαν ὑπόθεσις πᾶν δόσις περιφρονησεως.
—Ὁ ἔρωσις εἶναι μεγάλως μόνον ὅταν γεννίεται μετὰ διὰ εὐκαριῶν καὶ ἐγγενῶν φρονῶν.
—Τὰ χερεῖ τῆς καρδιάς πληροῦνται μόνον διὰν ἔχουν ἐγγυητὴν τὴν τιμῆν.
Σ. ΝΟΑΙΕ

“Εν από τὰ προϊστορικά πάλαιοντολογικά μνημεία, τὰ ὅποια ἐπιδεικνύονται εἰς τὴν πτωχὴν αὐτῆς Κάμινον. Ὁ ἐν τῇ εἰκονίᾳ ἀπεικονισμένος ἀντικείμενος εἶναι μίσητος 100 πόδων καὶ ὕψους 35 πόδων.”

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΑΙ ΓΕΩΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΝΑΓΟΥΝ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΟΥ ΜΑΣ ΕΙΣ ΔΥΟ ΔΙΣΚΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΤΗ

ΟΙ ΣΟΦΟΙ ἔχουν ἰδέσει ἀπὸ μακροῦ χρόνον τὸ ἐρώτημα ταῦτο, τὸ ὅποιον εἶναι ἄλλως τε λίαν φρονιμὸν: Ποία εἶναι ἡ ἡλικία τῆς Γῆς; Καὶ πρωτίτως, ὅποιαν σημασίαν δέον νὰ ἀποδόσῃ τις εἰς τὰς λέξεις ταύτας: «ἡ ἡλικία τῆς Γῆς»; Εἶναι ἀσχεδὸν ἀδύνατον νὰ καθορίσῃ τις ἐπακριβῶς τὴν σημασίαν τῆς φράσεως ταύτης, λόγῳ τῆς ἀνυπερβλήτου δυσκολίας, ἥτις διὰ τὴν ἀσχετὴν δαίωσιν ἢ σιγῆν, ἀπὸ τῆν ὅποιαν ἤρχισεν ἡ ἀνεξέλιξις ὑπόστασις τοῦ τετραγώνου ἐκείνου τοῦ ἡλιακοῦ σφαιροειδικοῦ, ὃς ἡ σημερινὴ ἀπέτελεσε τὸ πλανητικὸν μᾶς σύστημα, μέρος τοῦ ὁποῖου εἶναι καὶ ἡ γῆ.

Ἐν τοῖσις, ἂν ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἀνίκανος νὰ καθορίσῃ τὴν ἐλακτιβῆ ταύτην σιγῆν, αὐτὴ ἔχει ἀρκετὰ προχωρήσει ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ὥστε νὰ συμπεράσῃ μὲ ἐπαρκῆ προεργασίαν, τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰώνων, οἵτινες ἔχουν διαρρέυσαι ἀπὸ τῆς σιγῆς κατ’ ἦν ὁ φλοιὸς στερεοποιημένος διὰ τῆς ἀποψυχάνσεως, περιέκλεισε τὴν ἐσωτερικὴν γενετὴν αὐτῶν, ἥτοι, διὰ τὴν ἡγεσίαν νὰ εἶναι σφαιρὰ στερεά.»

Ὅπως καθορίσασιν νὰ ὑπολογίσωσιν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τῶν αἰώνων αἱ σοφοὶ ἔλαβον ὡς σημεῖον ἐνδείξεως φαινόμενα διαφόροτα τὰ πᾶν τῶν δὲ καὶ ἂν διὰ προσπαθήσασιν νὰ δώσωσιν οἰκτιροῦν καὶ σαφῆ ἐκθεσίαν.

Η ΠΟΣΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΛΑΤΩΝ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ

Γερμανοὶ σοφοὶ προσελάμβανον νὰ καθορίσωσιν τὴν ἡλικίαν τῆς Γῆς προβαλόντες πρὸς ἐπιπέδον τὸ ἐρώτημα ὅστις νὰ διήρξεν ὁ χρόνος, ὅτις ἐξοικειώθη διὰ τὴν πραγματοποιηθῆ ὁ βαθμὸς τῆς ἀλιμενότητος, ποῦ παρρησιάζεται εἰς τὰ ὕδατα τῶν θαλάσσιων μας. Πρὸς τοῦτο παρεδέχθησαν ὅτι ἡ ἀλιμενότης αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τὴν προσκόμισιν ὕλων τὰς ὁποίας τὰ ὕδατα τῆς ροῆς ἔχουν ἀποσπάσει ἀπὸ τὸν στερεὸν φλοιὸν, διὰ διαλυτικῶς. Ἀποκρίθως ἀπελόγησαν τὴν ποσότητα τοῦ ἀλατιος, ἢν οἱ ὄντες ποταμοὶ τῶν ἡμερῶν μας παρασύρουν, κατ’ ἕκαστον ἔτος, εἰς τὴν θάλασσαν. Τέλος, ἀνεκρίθωσιν τὴν ἀλιμενότητα, ἥτις προκύπτει ἀπὸ τὴν προσκομιστὴν ταύτην καὶ τὴν ἀλικίαν ἀλιμενότητος τῶν ὕδατων κατελήξωσιν εἰς τὸ νὰ εἴπωσιν, ὅτι ὅπως πραγματοποιηθῆ ἡ παραῦσα ἀλιμενότης τῶν θαλάσσιων μας, ἐξοικειώθη κατ’ ἐλάχιστον ὅσον ἀριθμὸς ἐκατῶν ἐκατομμυρίων ἐτῶν.

Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς, ἂν καὶ ἐπιτελέσῃ μὲ πρωτότυπον μέθωδον, παρουσιάζει ἀλίγαν πιθανότητος ἀκριβείας. Πραγματικῶς ἀρκετὴ νὰ παρατηρήσῃ τις, ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς ροῆς, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συμπυκνώσεως τοῦ αἵματος, ἦτο πολὺ θερμὸν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀφήρει ἀπὸ τὸν φλοιὸν πολλὰ περιεσπόμενα ἀλιμενῶς ὕλων ἀπὸ ὅσους ἀφαιρεῖται τῶν ὕλων κρυσταλλῶν κατὰ πολὺ κατωτέρω.

ΤΟ ΕΝΑΠΟΘΕΜΑ ΤΩΝ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΓΗΙΝΟΥ ΦΛΟΙΟΥ

Ἐνταῦθα εἰσφαιρῆς Ἄγγλος γεωλόγος, ὁ ὄνομα Ἀρτσιμπαλντ Γκέιτς, ἐπισημάνθη, ὅπως λέγει τὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας τῆς Γῆς, εἰς τὴν μελέτην τῶν φρονιμῶν τοῦ καταστράγγματος, δηλαδὴ τῆς καταθέσεως τῶν στρωμάτων, ἅτινα ἀποτελοῦσιν τὸν γῆινον φλοιὸν.

Μὲ τὰ προηγουμένα δεδομένα εἶναι εὐκόλως νὰ καθορισθῆ ὁ χρόνος, ὅστις ἐξοικειώθη διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν στρωμάτων. Ἐπιτυγχάνεται ἕνας ἀριθμὸς, περιλαμβανόμενος μεταξὺ ἐκατῶν καὶ χιλίων ἐκατομμυρίων ἐτῶν. Ἐν λέγει τις δὲ ὅτι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, τὰ ὅποια χρειαζοῦνται διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν στρωμάτων, ἅτινα προηγήθησαν ἐκείνων, τὰ ὅποια μᾶς ἀπασχολοῦν, καταλήγει εἰς τὸ νὰ εἴπωσιν, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τοῦ σημερινοῦ φλοιοῦ ἐπραγματοποιήθη εἰς χρονικὸν διάστημα δύο περὶ τοῦ δισκατομμυρίων ἐτῶν.

ΑΙ ΠΤΥΧΑΙ ΤΟΥ ΓΗΙΝΟΥ ΦΛΟΙΟΥ

Οἱ γεωγράφοι δὲν ἔλειψαν, ἐννοεῖται, νὰ κάμωσιν τὴν ἐκτιμῆσιν των. Βασίζεται δ’ αὐτὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν πτυχῶν τοῦ γῆινου στρώματος, αἵτινες ὡς γνωστὸν, ἀποτελοῦσιν τὰς ὁροσειράς. Ἡ ἀρραμὴ τῶν πτυχῶν αὐτῶν εἶναι γνωστὴ: ἔσθ’ ὅσον συστέλλεται διὰ τῆς πίεσεως ὁ κεντρικὸς πτυχῆς, ὁ φλοιὸς καταπίπτει, συστέλλεται διὰ τὴν ἐφαρμοσθῆ ἐκ νέου εἰς τὸν πτυχῆν, ὅστις τοῦ ἐκφεύγει. Ἡ ἐφαρμοσθῆ ἐμφάνισις τοῦ φλοιοῦ ἐνδὸς ἐπισημῶν μίλλον παρουσιάζει ἀναλογίαν πρὸς τὰς πτυχὰς τοῦ γῆινου φλοιοῦ. Ὑπολογισθῆ ἡ ἀκριβὴς ἐπιφάνεια τῶν ὁροσειρῶν, μετρηθεῖται ὡς πρὸς τὰς κλίσεις των καὶ ἐδράνη, ὅτι αὐτὴ ἀντιπροσωπεύει ἐν ἐκατοσίων καὶ ἡμῶν περὶ τοῦ τῆς ἀλικίας ἐπιφάνειας τῆς γῆινης σφαιρας. Ἐλαβαν ἐπ’ ὅσον τὴν ὁμεικρωσιν, ἢν ὑπέστη ἡ ἀλικίς τῆς γῆς διὰ

τὰ φθάσων εἰς τὸ συμπέραςμα τοῦτο ἔχει δ’ αὐτὴ σφαιροειδῆ κατὰ τὸ ἐκατοσίον σφαιρὸν τοῦ μεγέθους τῆς. Ἡ ἀνωτικὴ αὐτὴ ἀνταποκρίνεται εἰς ἐπιπέδωσιν τῆς θερμοκρασίας κατὰ τοιαυτοῦσιν καὶ πλέον βαθμῶς, ἐπιπέδωσιν ἥτις ἐξοικειώθη, διὰ τὴν παραγωγήν δύο περὶ τοῦ δισκατομμυρίων ἐτῶν.

Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι τῆς αὐτῆς τάξεως ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῶν τῶν τοῦ Σέρ Ἀρτσιμπαλντ Γκέιτς. Καθὼς φησὶν, ἐπιβεβαιώσεται ἀπὸ τὰ πορίσματα ὑπολογισμῶν, τὰ ὅποια ἐπέτυχον φρονιμῶν κατωτέρωσιν ὡς ὅσον τὰ φαινόμενα τῆς ἀραδιοενεργείας.

Η ΑΠΟΡΡΟΙΑ ΤΩΝ ΡΑΔΙΟΕΝΕΡΓΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Γνωστὸν εἶναι ὁμεικρὸν ὅτι ἡ ἀπόρροια τῶν ἀραδιοενεργῶν σωμάτων μετασχηματίζεται θεαδῶς εἰς ἥλιον. Ἐπὶ πλέον γνωστὸν εἶναι ὅσον ἕνα ὠκεανὸν βάρος, ὁμοίωσιν παραδείγματος χάριν, ἀφίρει νὰ ἀπορροεθῆ ἥλιον εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς ἔτους. Ἐξ ἄλλου ἔχει καθορισθῆ ἡ ποσότης τοῦ ἥλιου, τὴν ὅποια περιέχουν τὰ ὄντα ἀπὸ τὰ ὅποια ἡμποροῦν νὰ ἐξυγάρωσιν τὰ ἀραδιοενεργὰ σώματα.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ποσότητος τοῦ ἥλιου, τὸ ὅποιον περιλαμβάνεται εἰς τὰ ὄντα, γράφει ὁ σοφὸς καθηγητὴς Ἀλφρέδος Βερνέ, ἐγένετο δυνατόν νὰ ὑπολογισθῆ εἰς 54 ἐκατομμύρια ἡ ἡλικία μερικῶν θράχων τῆς Νορθηγίας καὶ εἰς 286 ἐκατομμ. ἐτῶν ἡ ἡλικία μερικῶν θράχων τῆς Κεντρίας. Ἐγένετο ἐπίσης δυνατόν νὰ ἀποδοθῶν 320 ἐκατομμύρια ἐτῶν εἰς τὴν κωνικὴν γῆν τοῦ Κόμπερλεν καὶ 600 ἐκατομμύρια εἰς τὸν θράχον τοῦ Ὀντάριο. Οἱ ἀριθμοὶ μάλιστα οἱσὶ ἀπεραιοποιήθησαν μὲ τὴν μελέτην μερικῶν θρακωδῶν ὄγκων τῆς Σουηδίας, εἰς οὓς ἀπεδόθη ἡλικία χιλίων τετρακοσίων ἐκατομμυρίων ἐτῶν. Διὰ τῆς ἐξετάσεως μερικῶν θράχων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ἐφθάσαν εἰς χίλια τετρακοσία ἐκατομμύρια ἐτῶν καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν θράχων, οἵτινες κείνται εἰς τὰ πέριξ τοῦ Κολόμβου, ἐπέτυχον νὰ καθορισθῆ ἡ ἡλικία των εἰς χίλια ἑκατομμύρια ἐτῶν καὶ πλέον ἐτῶν.

Τοιοῦτοτρόπος ὁ ἀριθμὸς τῶν δύο δισκατομμυρίων ἐτῶν τὸν γεωλόγων ἐπιβεβαιώσεται, καθὼς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωγράφων.

Ἐνώπιον τῆς λαν ἀξιοσημειώτων συμφωνίας τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν, λόγῳ τοῦ ἀσπίτου χωρτικῆτος, τὸν ὅποιον παρουσιάζει τὸ πρὸς λόγον ζήτημα, δύνανται τις νὰ εἴπωσιν, ὅτι ἡ ἡλικία τῆς γῆς πλησιάζει τὰ δύο δισκατομμύρια ἐτῶν.

Α. ΗΑΙΔΗΣ

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΔΡΟΣ

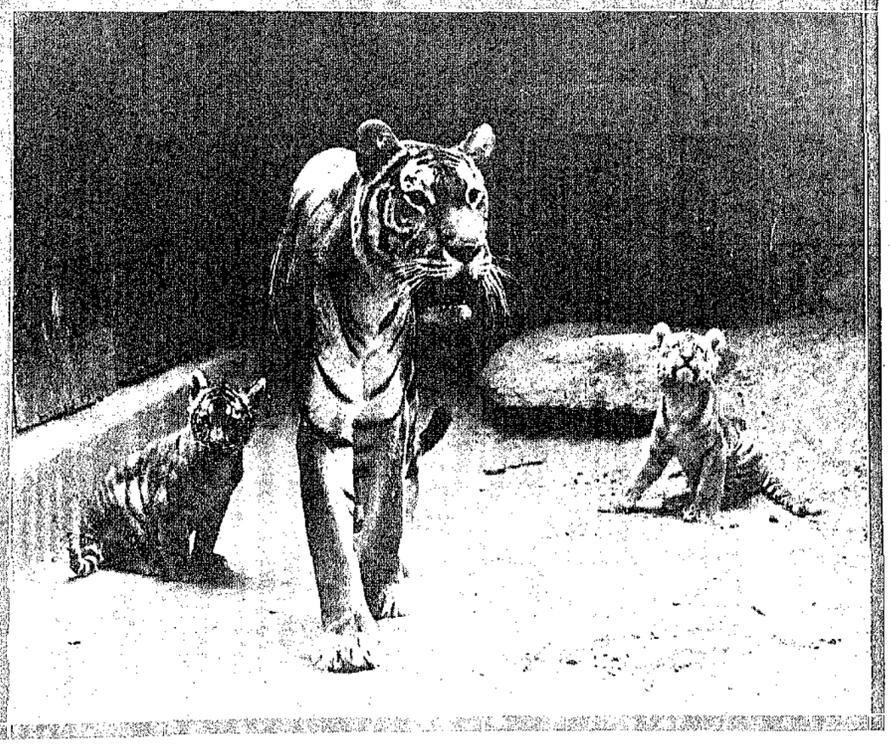
Υ ΠΑΡΝΕΙ καμμία σκέσις μεταξὺ τοῦ ὄγκου τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἐνὸς ἀνθρώπου; Ἴδου ἕνα ζήτημα ποῦ ἔχει κάμει νὰ τρέξῃ ἀφθονὴ μελέτη. Βεβαίως, μεγάλοι ἄνδρες ὄντες ὁ Τσαγγάνεφ, ὁ Κρόμβελ, ὁ Βύρον, ὁ Κουτίε, γιὰ τὴν μὴ ἀναφέρεται παρὰ ὀλίγους μόνον, ἐκείθωσιν ἔχοντες μεγάλους κατὰ τὸν ὄγκον ἐγκεφάλους. Ἐπὶ πλέον δὲ γνωρίζωσιν ὁμοίωσιν ἕνα μέγαν ἀριθμὸν ἐπιστημῶν, φιλοσόφων, φιλοσόφων, πολιτικῶν, κτλ., οἱ ὅποιοι, μολοντι μενύλης πνευματικῆς ἀναπτύξεως, δὲν εἶχαν παρὰ ἐγκέφαλον κατώτερον εἰς ὄγκον τῶν ἀνθρώπων. Ἡ πραγματικὴ ἀποκρίσις, νὰ συμπεράσωσιν ὅτι ὁ ὄγκος ἐνὸς ἐγκεφάλου δὲν εἶναι ἀλόγιστος ἀπόδειξις μεγάλης ἢ μικρῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ ὅτι μία μικρὰ μᾶζα ἐγκεφαλικῆς οὐσίας, καὶ ὡς ἀπονομιμῆ, δύνανται θανατοῦσιν νὰ περιελάβῃ ἰάλαστον, καὶ μεγαλοφυῶν ἀκόμα. Ἐπ’ αὐτοῦ ἔχοντες μίαν νέαν ἀπόδειξιν.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶναι ὁ Ἀνατόλ Φράνς. Οἱ λαοὶ, εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατόν των, ἀπεκόμωσιν ἐν θανάτῳ τὸν ἐγκέφαλον τῶν καὶ τὸν ἐξήττωσαν. Ἀ’ λοιπὸν: ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Ἀνατόλ Φράνς δὲν ἦτο βαρῦς. Ἐξήντις μόλις 1017 γραμμάρια, βάρος ποῦ γιὰ ἕνα γέροντα 75 κιλῶν, εἶναι κατὰ τὸν ἀνθρώπου.

Αἱ ἐγκεφαλικαὶ ἔμωσ καλλῶσιν ἴσων ποικίαι καὶ θαυσιαί, καὶ εἶναι εἰς αἰτίαν, λέγουσιν οἱ λαοὶ, ποῦ ἀρκετὴ νὰ ἀναζητηθῆ ὁ λόγος τῆς μεγάλης πνευματικῆς ἀναπτύξεως μερικῶν ἀνθρώπων. Ἐδράσωσιν δὲ ἕνα νέον ἐπιζήτημα ἐπὶ τῆς θεωρίας, ἡ ὅποια λέγει ὅτι ὑπάρχει οὐδὲν ποσότητος τῆς ψυχῆς οὐσίας καὶ τοῦ πνεύματος. Ὅσον αἱ καλλῶσιν εἶναι περιοσῶσται, ἐξήρτων, ἴσων ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἐγκεφάλου αὐτῶν καὶ ἐφαρμόσων τῶσιν μᾶλλον ἀδένει καὶ ἡ φαιά των οὐσία.

Ἐντάται ἔμωσ ἕνα ἄλλο ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποῖου οἱ ἐπιστήμονες δὲν εἶναι ἀκόμα εἰς θέσιν νὰ ἀποσπῶσιν: ἂν δηλαδὴ δὲν εἶναι ἡ π ο ο ο ἡ σ τῆς ψυχῆς οὐσίας, ἀλλὰ ἡ π ο ο ἡ σ ἐκείνη ποῦ κάμει ὡστε ἕνας ἄνθρωπος νὰ ἔχη μεγαλειότητα πνευματικὴν ἀνάπτυξιν ἀπὸ τοῦς ἄλλοις.....

Κ. Ν. Ν.

Ἡ τίγρις τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου τῆς Γενουατικῆς, ἡ ὅποια τελευταίως ἐγενε μῆτερά. Ἡ τῆς ἐξεργασίαι εἰς περὶ τῶν.

ΤΟ ΚΑΤΟΙΚΗΣΙΜΟΝ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΥ ΠΑΤΕΡ ΑΛΦΑΝΙ

Ο ΠΑΤΕΡ ΑΛΦΑΝΙ, σχετικώς με τὸ αἰώνιον ζήτημα τοῦ κατοικήσιμου τῶν ἀστρῶν, εἶπεν: «Ἐγὼ καὶ μαζὶ μου πολλοὶ οἰτινες ἀκρίβειαν ἔχουσιν, ὑποστήριξτε ὅτι πρέπει νὰ διακρίνη τις καλῶς τὸ κατοικήσιμον τοῦ Ἄρσεως ἀπὸ τὸ κατοικήσιμον τῶν ἄλλων οὐρανίων σωμάτων. Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν Ἄσθρ. Αἱ φυσικαὶ συνθήκαι τοῦ πλανήτου Ἄρσεως φαίνονται διὰ συμπύκνωση, ἢ τούτῳ λέγουσιν διὰ θρομβώσεων πολλὰ μὲν τὰς συνθήκας τῆς ζωῆς μας. Ὁμιλῶ διὰ τὴν θερμοκρασίαν, τὸ ὕδωρ, κτλ. κτλ. Ὡστε εἰς τὸν πλανήτην ἐκεῖνον θὰ ἴδωμεν τὴν εἰρημὴν διὰ τὴν ὕδατος ἡμῶν πρὸς τὸν ἰδικόν μας δύνανται νὰ τραφῇ καὶ νὰ ζήσῃ καλῶς. Ἐκεῖνο ἔνθα τὸ ὅσον εἶναι φυσικὰ ἀπαρτῶμενον ἀπὸ τὴν φρουρὴν καὶ τὴν καὶ τῶν ἄλλων οὐρανίων σωμάτων, γενομένης ἀρχῆς ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ πλανήτου τοῦ συστήματός μας, μὲν τὸ ὅσον τῶν ἀστέρων. Εἰς τὰ σώματα ἐκεῖνα σώματα, ἄτομα διεσπαρμένα ὡς ἡμεῖς, ἴσως μὲν ὅμοια ἢ καὶ ἀπλῶς ὅμοια πρὸς τὸ ἰδικόν μας, δὲν θὰ ἴδωμεν ἀπολύτως νὰ ζήσῃν.

Εἰς τὸν κρόνον λόγῳ χάρις, ἕνας ἀπὸ ἡμᾶς δὲν θὰ ἴδωμεν ἀπολύτως νὰ ζήσῃ, λόγῳ τῆς θερμοκρασίας, ἥτις εἶναι ὑπερβολικῶς χαμηλὴ καὶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν βλάστησιν, καθὼς τὴν ἔχουμεν εἰς τὴν γῆν. Δὲν ὁμιλῶ κατὰ τὴν διὰ τὰς ἄλλας οὐδαμοῦ δυνάμεις, τὰς ἀμφυεῖς μὲν αὐτὸν τὸν πλανήτην, ὅστις ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους του ἐννοεῖται ἔλξιν τὸσον μεγάλην, ὥστε ἕνας ἀπὸ ἡμᾶς δὲν θὰ ἴδωμεν οὔτε νὰ κινήται κιν. Ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον κατὰ τὴν αἰ δυνάμεις ἀνακρίβειαν προφανέστεραι διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς διὰ τὸς ἀστέρας οἰτινες ἔχουσι ἄν ἕξι ἄλλο τι, θερμοκρασίας ὑπερβολικῆς, μὲν τὰς ὁποίας ἕνας ἀπὸ ἡμᾶς, εἰς ὀλίγα δευτερόλεπτα, ὅχι μόνον θὰ ἐκλείψῃ, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀεριοποιεῖται. Παραμένει, λοιπόν, πρόβλημα, διὰ γενικῶς εἰς τὰ οὐράνια σώματα, ἐνθὺ δὲν ὑπάρχει καμμία δύναμις ὅπως γίγῃ δεκτὴν διὰ εἶναι δυνάμειν νὰ ὑπάρξουν ἄτομα ζῶντα, ὑπάρχουν πολλὰ ὅσα νὰ εἶναι τὴν ὑποχρεωμένους νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπιδοθεῖν διὰ εἰρηγοῦν νὰ εἶναι διεπλασμένα ὡς ἡμεῖς. Δὲν πρέπει δὲ νὰ προκαλοῦν ἀπορίαν, οὔτε ἡ ἐπίσημη θερμοκρασία, οὔτε ἡ χαμηλοτάτη θερμοκρασία, οὔτε ἄλλα φυσικὰ στοιχεῖα, ἐπειδὴ καὶ ἐδῶ εἰς τὴν γῆν ἔχουμεν παραδείγματα διὰ ὁφίονται κάλλιστα ἢ ζωὴ ὅπου ἀκριβῶς ἡμεῖς δὲν θὰ ἴδωμεν νὰ ὑπάρξωμεν.

Ἄβη ἡμῶς εἶναι μὴ μικρὰ δύναμις ἥτις ἐξαρτιεῖται ὡς ὀλίγη ἐμπρός εἰς τὴν δυνάμειν καὶ τὴν οἴαν τοῦ Διαιουργοῦ.

Νεοθηρεῖται καλλιτέχνες, ἀληθινὰ χρυσολίθους.

Ἀπὸ τοῦ ἀστέρος τοῦ Γαλλικοῦ μελοδράματος.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟΝ

Η ΑΓΑΠΗ τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ οὐκὰ ποῦ δίνει οὐκ ἄλλο μὴ φρονικιά. Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνδρός εἶναι ὁ μόνος φοβερὸς ἀέρας τῆς ἐρήμου, ὁ μόνος οἰκιστὴς ποῦ πορεῖ νὰ ἀπάσῃ αὐτὴ τὴν φρονικιά.

Μεσοῦδά! μέσα οὐκ νύχτα τοῦ τᾶρου σου, θυμὸν τὸν ἐρημικὸν κῆρον ποῦ μὴ ἡμέρα οὐκ ἀδύγησα.

Ἦταν ἕνας κῆρος ἀνάμεσα οὐκ τὸσο ψηλὸς τοῖχους, ποῦ οὐκ κορυφῆς τῶν ὀντινῶν δὲν τοῦς ἐπερνοῦσαν.

Ἦταν ἕνας κῆρος τριγυρισμένος ἀπὸ λευκοῦς τοῖχους, κ' ἐροῖαζε οὐκ ομαρῶντι κρημνισμένον μέσα σ' ἕνα λουλουδι τῆς μαρῆλιας.

Μεσοῦδά! μὴν ξεχνᾶς ἐκεῖνο τὸ πρῶτὸ ὅταν οὐκ τὸσο λυγρὸς κάτω ἀπ' τὴν ἀγάπην μου, οὐκ φρονικιά κάτω ἀπὸ τὸν οἰκιστὴν.

Μὰ ὁ οἰκιστὴς καλῶς φροσεῖ ἀκεπάσει μὲ τὴν ἄμμο τὸ κλαδί ποῦ ἔσπασε...

Ἦταν λιγνὸν φρονικιά μου, εἶπε ἢ ἄμμος τοῦ τᾶρου σου νὰ εἶναι ἐλαφρὰ ἀπάνω στοῦ κορμὶ σου!

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ω ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ!

Ω ΝΥΧΤΑ, Νύχτα σκοτεινὴ, δός μου τὴν δυνάμει νὰ σὲ τραγουδήσω! Πέρασαν αἰῶνες ποῦ ἔβαιναν σὲ σκοτεινὰ οὐκ ἀνοιγοὶ κ' ἀόρατοι οἱ τραγουδισταὶ σου. Ἀφῆσε μέσα τώρα νὰ ζῆσῃσιν τὰ τραγουδία σου.

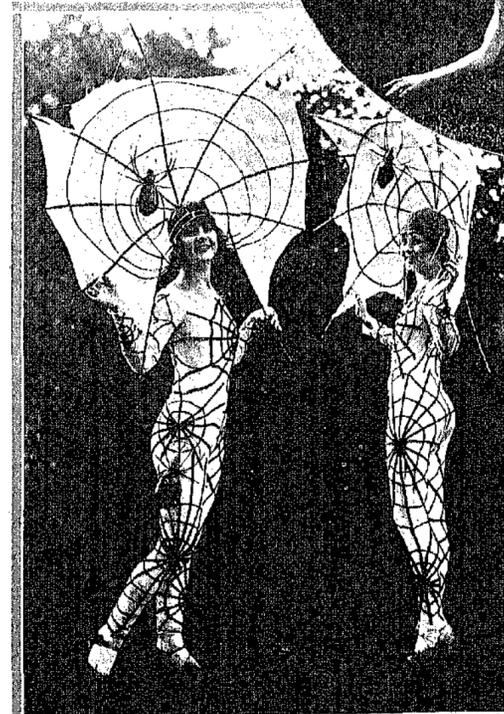
Πῶς με σὲ ἀντροχὸ ἔβρα σου, ποῦ κολάει αἰγάλα ἀπὸ χῶρα σὲ χῶρα, ὦ, ἐσθ, βασίλισσα μέσα σὲ παλάτια τοῦ Χρόνου, ἐσθ, ἐπὶ τὴν ἀσπίδα καὶ σκοτεινὴ!

Ἀριθμῆται ἐκοιτικὰ πνεύματα γλυστεροῦσαν καὶ γυμνῶν μέσ' σὲ παλάτι σου καὶ τριγυριστὰ μέσα σὲ σκοτεινὸν ἀπὸ σου γυροῦντας μὴν ἀπόκρισι.

Μέσα σὲ ἀριθμητὴς καρδιῆς, διάτρητες ἀπὸ τὸ θέλιος τῆς χαρᾶς, ποῦ τὸ πέταξε τὸ κρημνιστὰ γέφυ, τὸ ἀποθεωτικὸν τραγοῦδι ἀκαὶσθηκε τρανιάζοντας σὲ μέγιστα τὸ σκοτάδι.

Ἀμερικανίδες καλλιτέχνες χορεύουσαι.

Αἱ νέα ἀρχαῖα μὲ τὴν ἰστέν των ἔτοιμον πρὸς ἄστρον θυμῶν. Μία ξωντανὴ ἀνεπαράστασις τῆς γυναικείας σαγήνης.

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ Φιλαρμονικὴ Ἀκαδημία τῆς Γαλλίας ἀπένευε τὸ δῶρον τῆς ὡς ἀκαδημαϊκῶς εἰς τὸν νεαρόν μουσικόν Πιέτρο Μαρξίνι, ἡλικίας ἑπτὰ ἐτῶν. Ὁ μουσικὸς οὗτος ἀκαδημαϊκὸς εἶναι, ὡς φησὶται, ὁ μόνον ἐκπαιδευτὸς τὸν ὁμοῦ τῶν.

μα εἰς τὴν αὐτὴν Ἀκαδημίαν, εἰς ἡλικίαν δεκατεσσάρων ἐτῶν.

Καμμία ἄλλη τέχνη δὲν ἀριθμῆται ὡς ἐξαιρετικὰ παιδία, ὅσα ἡ μουσικὴ, καὶ εἶναι περιέργων πράγματι βεβαίως τὸ περιεσπότερον ἢς αὐτὸν ἀντακροῦσθαι εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας του. Ὁ Λοῦλλι, μικρὸς παραμύθιος εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς δεκαετίας δὲ Μαντανιέ, ἐπαῖξεν ἴσθ τὸ θελίον ὡς ἄγγελος. Ὁ Χένδελ, εἰς ἡλικίαν δώδεκα ἐτῶν, ἴσθ ἴσθ διάσημος ὡς μουσικὸς. Ὁ Σοπτερετ, ὁ Ραϊνὸν, μικρότατα παιδία, ἐπαῖξαν πολὺ καλῶς τὸ κλειδοκῆθῶλον καὶ ἐπεδίδοντο εἰς τὴν μουσικοσπίνθου.

Εἰς ἡλικίαν τεσσάρων μόλις ἐτῶν, ὁ νεαρὸς Μέγρεμπερ εἰδείκνε τὰς σπανιστέρας τάσεις καὶ κλίσεις ἀξιολόγου πρωμότητος διὰ τὴν μουσικὴν. Κατὰ τὸ 1800 ἴσθ τότε ἑννέα ἐτῶν παρουσιάσθη εἰς τὸ Βερολίνον ἕν δημοσφῶ συναυλία.

Ἀρίστω κατὰ μέρος, καὶ ἀπὸ τῶς καλλίστους, διὰ τὸν φθῶσον εἰς τὸ μᾶλλον ἐκπαιδευτὸν ἕλκον ἴσθ τὸν Κρίμλιν Σαῖν Σπέν. Ἡ παιδικὴ ἡλικία τοῦ μελλοντικοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἔργου ἐξαρτιεῖται καὶ ἀκαλῶς, ἐμπορεῖ νὰ συγκαθῆται πρὸς τὴν τοῦ Μόζου. Μικρότατος ἔδεικνε μὴν ταυτίσθαι κλίσει διὰ τὴν μουσικὴν, ὡστε εἰς ἡλικίαν τεσσάρων μῶν τοῦ ἔδωκαν τὸ πρῶτόν του κλειδοκῆθῶλον. Δὲν ἠθέλησε πλεόν νὰ λάβῃ ἄλλο παιγνίσιον καὶ ἐκράταζε ἴσθ ἕκλειον τὸ ὄργανον.

Εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν ἔδεικε τὴν πρώτην συναυλίαν του εἰς τὴν αἰθουσαν Πλαγιέτ καὶ ἐπαῖξε κοινῶς τοῦ διευθετῆν, τὴν συνοδείαν ἀρχηστῶν. Κλίσιος ἐξελάγη διὰ τὸ ἔδωκαν τὰ ἔργα τοιοῦτου ἀρχιμουσικοῦ εἰς τὸ παιδίον αὐτό.

—Καὶ ποῖαν μουσικὴν θὰ παῖξῃ ὅταν θὰ γίνῃ εἰκοσὶν ἐτῶν;.....

—Θὰ παῖξῃ τὴν ἰδικὴν του! ἀπήνησεν ἢ μήτηρ του, μὲ δικαίαν ἐπιρηφάνειαν.

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΗΤΟ ΟΝΤΩΣ ΚΡΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ;

ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ, ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Τὰ Ἑλληνοπούλα τῆς παροίας Νέας Ὀρλεάνης, Λουϊζιάνας.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Η ΕΚΣΚΑΦΗ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ Κ. Α. ΕΥΤΑΞΙΑ ΠΡΩΜΗ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΑΜΑ ΑΝΕΓΓΡΑΦΗ εἰς τὸν ξένον τύπον, ὅτι μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Σχολῆς ἐπιβῆθε συμφωνία διὰ τὴν ἐκσκαφὴν τῶν ναυαίων Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ἀθανάσιος Εὐταξίας, πρόην Ὑπουργός, ἐρωτήσῃς τὰ εἴδη τὴν γνώμην τοῦ ἀπάντησεν:—Ἐγὼ ἔσπευα πρὸ μηνῶν ἤδη, δεῖ τὸ πρῶτον ἐδημοσιεῖσθαι ὅτι ἐγίνοντο ταῦτα διαπραγματεύσεις, καὶ ἐνεγράψατο διὰ τοῦ τύπου τὴν ἐκλήξιν μου δι' αὐτάς. Διὸ ἐνόμιζον, ὅτι ἐὰν ἡ μικρὰ Ἑλλάς τοῦ 1896, τῆς αἰοίας ὁ προῖπολογισμὸς μολὶς ἔφθανε τὰ 100 εκατομμύρια, ἀπέκοψε μετ' ἀποτροφῆς παρομοίαν πρόστασιν, πολλὰ μάλλον ἔκπεσε τὰ πρόβλη ταῦτα ὡς σημεῖον μεγάλης Ἑλλάδος, μετὰ τοῦτολογισμὸν ἀποβαίνοντα τὰ 7 δισεκατομμύρια, καὶ τὰ μὴ ἐξευτελισθῆναι ἐπὶ τοσούτων, ὅστε ν' ἀνεχθῆναι ἴσα γίνονται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀνασκαιρὰ παρὰ ξένων, καὶ μάλιστα δι' ἑσθάνων. Ὁ διασχυρὸς αὐτῆς ἐπὶ τοῦτο ἤρξατο ἤδη ἐν τῷ ξένῳ τύπῳ, ἐν ᾧ ἔδωκε, ὡς μόνον ἐξήγησεν τοῦ πράγματός, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνας εἰμεθα ἀνάγκη ναὶ διενεργήσωμεν ταῦτάς ἀνασκαφάς.

Καὶ ἀπάντησεν μὲν εἰς αὐτὴν τὴν ἕβδαν ὃ ἐν Λονδίῳ ἡμέτερος προσευχτής, δυνατῶς ἄλλο δὲ ἐπιχειρημάτων ἀσθενῶν καὶ χωρὶς ναὶ θέου τὸ ζήτημα εἰς τὴν μικροσκοπικὴν θέαν του, ἡδὴ ἀγγεῖται τὰ πράγματα. Μόνοι ἀσπίδοι εἰς τοῦτο εἶναι ἄρ' ἐνὸς μὲν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἀρ' ἑτέρου δὲ ὁ περὶ τὴν Ἀρχαιολογικὴν μας Ἐταιρεία. Ἐκείνη ὄφελεν, ἐὰν μὲν δὲν εἶναι ἀληθῆ τὰ γραφέντα ἐν τῷ ξένῳ τύπῳ νὰ τὰ διαψευσθῆ, ἐὰν δὲ εἶναι ἀληθῆ νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς λόγους δι' ὧς ἐκεῖνο τὸ ἔργο ἀποδοξάσθαι ὡς ἀσχετος καὶ ἄπρακτον, αὐτὴ τῶρα τὸ ἐκλαμβάνει ὡς δόξαν καὶ τιμὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ δὲ περὶ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν εἴρων καθήκον νὰ φημιόσων τοὺς ξένους, ἐκθέτοντες ἢ ἐξῆ γίνεσθαι μὲν τοῦτο παρ' ἡμῶν ἤμῃν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτήτων.

ΤΙ ΕΚΕΙ ΝΑ ΕΠΙΔΕΙΞΗ Ἡ ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ

Ἡδὴ ἀπὸ τοῦ 1833, ἐξηκολούθησαν ὁ κ. Εὐταξίας, ἤρξατο αἱ ἀνασκαφαὶ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, τῆσιν καὶ ὑπαίτιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, συνεξεδέσθη ἀπὸ τοῦ 1839 ἐπὶ τῆς δευτέρας ἀνασκαφῆς Ἀρχαιολογικῆς μας Ἐταιρείας καὶ ἐκτελεσθεῖσα θραύστερον εἰς τὸ ὄψειον τοῦ Ἡρώδου, εἰς τὸ θέατρον Διονυσίου, εἰς τὸ Ἀνακτατοῖον, εἰς τὸ ὄψειον τοῦ Περικλέους, εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους, εἰς τὴν Ῥωμαίων Ἀγορὰν παρὰ τὸν Πύργον τῶν Ἀνέμων (Ὁρολόγιον Ἀνδρονίκου τοῦ Κισσίου), εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Ἀδριανοῦ, παρὰ τὸν Παλαιὸν Στάδιον, εἰς τὴν Σπῆιν τοῦ Ἀττάλου, εἰς τὰ λεγόμενα Βασιλευσίων, εἰς τὸν Κραταῖον, καὶ τέλος εἰς τὴν παρὰ τὸ Ἐρεῖον Ἀρχαίαν Ἀγορὰν, ἵνα παραλείψω ἄλλας ἀνασκαφάς, μεταστῆναι λόγῳ αἰτίας.

Πλὴν ὡς αὐτῶν, ἡ Ἑλλάς ἐξεχώρησε καὶ ἤρξατο εἰς πόδας καὶ πύσσας βασιλευσίων Ἀρχαιολογικῆς ἀνασκαφῆς ἐκδοῦ τῶν Ἀθηνῶν, ἀμειλιμένως ποὺ τὰς τῶν ξένων Ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν, ἐν Ἑλβεσίῳ, Ἐπιδαύρῳ, ἐν Μιχαήλ κ.κ. Ἐπὶ ἄλλων δ' ἰδομένησαν αὐτῆ ἐκτελεσθεῖσα μέχρι τοῦδε διὰ τὴν ἀναστήλυσιν τῶν

Προπυλαίων, τοῦ Ἐρεχθίδου καὶ τοῦ Παρθενῶνος ἐν τῇ Ἀκροπόλει, προσέβη δὲ διὰ τὴν ἀνεγέρσιν Μουσείου, ὡς τὸ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τὸ Ἐθνικῶν (Κεντρικῶν) Ἀρχαιολογικῶν Μουσείων, τὰ κινούμενα γὰρ τὸν βασιλευσίων, τῶσιν διὰ τὸν πλοῦτον, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ταξινόμησιν καὶ περιγραφήν τῶν ἐν αὐτοῖς τοσοῦτερον ἀνακαταλλῶν μνημείων τῆς προγονικῆς ἡμῶν τέχνης.

Πρὸς τοῦτους ἀνήγγησαν αὐτῆ καὶ πολλὰ Μνημεῖα κατὰ τὸ ἄλλοθεν ἢ ἔξωθεν αὐτῆ, ὡς τὰ ἐν Ὀλυμπίῳ, Δελφοῖς, Ἐπιδαύρῳ, Σάμοτι, Τεγείῳ, Λακεδαιμόνῳ, Κορίνθῳ, Ἐλευσίῳ, Ἰνάνοις, Θήβαις, Δῆλῳ, καὶ ἄλλοις. Πάντα ταῦτα τὰ ἔργα ἀναδείξαντα τὴν Ἑλλάδα ἐν ἀπείρατον ἀρχαιολογικῶν μουσείων, τὸ ἴσως δὲ ἐξήλθε πᾶσα ἄλλη χώρα τῆς ἐσθάνου, ἀντιπροσώπων σήμερον ἀξίαν διασκευασίαν.

ΖΗΤΗΜΑ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἐν θέλω νὰ ἔξετάσω ἐγὼ, ἐὰν συμφέρη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ γενομένη συμφωνία μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, καὶ ἴν ἂν μὲν δ' ἀποκρίσθαι τὰς οἰκονομίας, τὸ δ' Ἑλληνικὸν Κράτος τὰ οἰκονομικὰ ὅλα τοῦ ἀνασκαιπέου χρόνου τῶν πάλαι Ἀθηνῶν, μέλλουσι δὲ νὰ ριφθῶσι, τὸ δὲ λεγόμενον, εἰς τοὺς δρόμους μερικῶδες ὅλα Ἑλλήνων πολιτῶν, καὶ ὄν χρόνον μένουσιν ἔτι ἐκατοντόδες χιλιάδων προσφύγων ἀνευ στέγης. Ἐγὼ ὁρῶμαι, ὡς πάλαι ποτὲ Ὑπουργός τῆς Παιδείας, νὰ διαμαρτυρηθῶ κατὰ τῆς ἀποφάσεως νὰ ἀνατεθῶσιν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀνασκαφαὶ εἰς ξένην Ἀρχαιολογικὴν Σχολήν.

Τῆν σήμερον μόνον ἡ Τουρκία καὶ ἡ Αἴγυπτος ἐπιτρέπον εἰς ξένους νὰ διενεργῶσιν ἀσκαφάς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς, ἀποκρίσθαι θέλουσιν αὐτοῖ. Οὐδὲν ὄμως πεπολιτισμένον Κράτος ἐπιτρέπει ταῦτα ἴνα. Ὡς παράδειγμα δὲ ἀναφέρω τὴν Ἰταλίαν, ἥτις καὶτο ἀφιέρθησα ἐν Ρώμῃ βασι καὶ ἡ Ἑλλάς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, οὗχ ἴσως εἰς οὐδένα ἐξ αὐτῶν ἐπέτρεψε ποτε νὰ προσβῆ εἰς ἀνασκαφάς εἰς ἀσκαφὰς τῶν ἀρχαιολογικῶν τῆς τόπων. Ἡ Ἑλλάς ἐπέτρεψε μὲν εἰς τὰς ξένους σχολὰς ταῦτάς ἀνασκαφάς ἄλλοις τῆς χώρας, οὐδέποτε ὅμως ἐν μέσῃ Ἀθηνῶν.

Ἐπέτρεψε δὲ αὐτάς, συμβαλλομένη μὲ τὰς Κυβερνήσεις τῶν, αἰτίνας κατέβησαν πάντα τὰ ἔξωθεν, ἀποκρίσθαι ὄχι μόνον τὸς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ τὰ οἰκονομικὰ. Ἐπέτρεψε δὲ τῶρα νὰ συμβῆθῃ αὐτῆ, ἐὰν εἶναι τοῦτο ἀληθές, οὗχ μὲ τὴν Κυβερνήσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀλλὰ μὲ τὸν κ. Κάις ὅστις ἀναλαμβάνει δι' ἑσθάνων νὰ ἀποκρίσθαι μόνον τὰς οἰκονομίας, οὗχ δὲ καὶ τὰ οἰκονομικὰ, τὰ ὅποια διὰ ἐπιβαρύνον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος μὲ δαπάνην διασκευασίαν περὶ τῶν ἵνα ἀνασκαφῶν τὰς πάλαι Ἀθηνῶν, αὐτὴν τὴν Ἀρχαίαν Ἀγορὰν. Δύνασθαι νὰ φαντασθῆτε, ἔτι ὅσον ὁ κ. Εὐταξίας μετῶνα τοῦτο ἐξευτελισθὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα; Ἐγὼ θεωρῶ ζήτημα τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας δι' αὐτὴν ν' ἀποκρίσθαι τὴν τοιαύτην συμφωνίαν.

ΣΑΚΙΣ ΓΙΝΕΤΑΙ λόγος, καὶ μεταξὺ Ἑλλήνων ἀκόμη, περὶ τῆς μεγάλῃς αὐτοκρατορίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Βυζαντινῆς, ἄλλοτε μὲν ἀκούσεται οὐδὲν καὶ χωρὶς ἀποδοξάσθαι ἡμῖνα κολακευτικοὶ περὶ αὐτῆς, ἄλλοτε δὲ καὶ ἀμφιβολοῖται ἐκφράζονται ἐὰν ἡ αὐτοκρατορία ἐκεῖνη ἴητο Ἑλληνική. Τοιαύτας ἀσυγγνώστους διαστροφὰς μόνον Τούρκοι καὶ Ἴταλοι καὶ Βούλγαροι, οὐχὶ ἄλλοι καὶ Ἕλληνας, ὅσον ἀπαθεῖς καὶ ἂν εἶναι, ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφέρουσιν. Ἡ αὐτοκρατορία μας, κατὰ τὸν ἱστορικὸν αὐτῆς ὄρον, παρουσιάζει πολλὰ τὰ ἀξία ἐπιχρίσεως, παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἐκεῖνη, εἰς ἣν ὁρῶται ὁ ἐθνοκρατικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ Χριστιανισμὸν. Ἡ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία, ὁμολογῶμεν ὅτι ἔστι Ἑλληνική, εἰς τὴν ἐπιβάρυνον τὴν χριστιανισμὸν ἀπὸ τῆς ἐπιβάρυνον τῶν διαστροφῶν λαῶν, Ἀσιατῶν, Σλαβῶν καὶ Ἑβραίων, ἵνα τὸν μεταδόσθαι θραύστερον εἰς τοὺς τελευταίους.

Ῥίγατε ἐν βλέμμα εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικήν, ἀπὸ προηγουμένων ἀπαρῶσθαι τὸν πολιτισμὸν, τὸν ὅστις εἰσέγγησεν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα αἱ Ἑυρωπαϊκά ἀποικία, καὶ θέλει εἶναι ἀληθῆ εἰκόνα τῆς θραύστερας καινοτάσεως, εἰς ἣν δὲ διετέλει ἡ Ἑβραϊκὴ ἀποκρίσθαι σήμερον, οὐνεπὶς δὲ καὶ ἡ Ἀμερικὴ, ἐὰν εἰς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν δὲν ἔπαυσε κατὰ τὸν μεσσηνία ἡ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία.

Ἡ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία ἴητο κράτος μέγα, οὗ μόνον κατὰ τὸν ἔσθασιν καὶ τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἰσθὴν τῶν ἄλλων του, οὐνεπὶς δὲ καὶ πρὸ παρὸς ἴητο Κράτος ἀσκαφῶδες καὶ γνησίως Ἑλληνικόν. Ἡ Μοναρχία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, λέγει ὁ Παπαρηγόπουλος, ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀσίᾳ ἀσκαφῶδες χριστιανισμοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις προσέγγησεν ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ Μακεδονικοῦ, τὸν ὅστις ἐγέννησεν ὁ πρῶτος Ἑλληνισμὸς. Ὁ Μεσαιωνικὸς λοιπὸν Ἑλληνισμὸς παρῶς διὰ τὸν ἑσθασιν.

Ἄλλ' ὡς ὁρῶμεν ἐν βλέμμα εἰς τὴν ἰστορίαν. Ἐὰν θελήσῃ τις νὰ παραστήσῃ διὰ μίαν τελευτήσθαι γραμμὴν τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἰστορίας, θέλει παραστήσῃ, ὅτι ἡ γραμμὴ αὐτῆ, ἀνερχομένη καὶ καταρχομένη, παρουσιάζει δύο ἐπισημὰ σημεῖα, ἐν κατὰ τὸν ὄρον καὶ ἐν κατὰ τὸν 4ον π. Χ. αἰῶνα, ἴητο τοὺς χρόνους τῶν Μηδικῶν καὶ τοὺς χρόνους τοῦ Μ. Ἀγ. Ἰσίδρου.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἐκεῖνον βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἡ γραμμὴ ὄλονεν κατέβηται καὶ ἐξαφανίζεται εἰς τὴν ἀβυσσόν. Οἱ ἐμφανῆσαι σπουδαῖοι τῶν διαδόχων, ἀσκαφῶδες, ὡν τὸ θεῶρον ἐξετελεῖται ἀπὸ τῆς Ἡσείρου μέχρι τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἀπὸ τῆς Ραδάκης μέχρι τῆς Αἰθίης, παρασκευάσαν τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων. Αἱ Ἑλληνικαὶ πόλεις ἐκείνησαν ἐπαρχίαι τῆς Ρώμης.

Ἄλλ' ἐὰν αἱ Ἑλληνικαὶ πόλεις ἀποκρίσθαι τὰς πολιτικάς αὐτῶν ἐλευθερίας, ὁ Ἑλληνισμὸς, ὡς φησὶ, ὄχι μόνον δὲν ἐπέκρινεν εἰς τοὺς κατακρίσθαι του, ὄχι μόνον δὲν ἀπέλειε τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ συνείδησιν καὶ τὸν χωρὶς ἀπὸ, ὄχι μόνον δὲν ἀποκρίσθαι ἐπὶ τῶν κατακρίσθαι του, ἀλλὰ καὶ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτῶν, χάρις εἰς τὸν ἀνώτερον αὐτοῦ πολιτισμὸν καὶ εἰς τὴν μεγάλην καὶ ἀδάμαστον ἡμῶν αὐτοῦ δύναμιν.

Καὶ παρουσιάζει τὸ πρῶτον φαινόμενον ἐν τῇ ἰστορίᾳ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρῳ. Ὡς ἐκ θαύματος οἱ ὑπάδουλοι αἰφνης ἐδρόθησαν κυρίαρχοι, οἱ κατακρίσθαι καὶ κυρίαρχοι ἐπέκριναν εἰς τοὺς ὑπετέλους αὐτῶν, χωρὶς νὰ ἀντιληφθῶσι πῶς καὶ πότε ἐγένετο ἡ μεταβολὴ αὐτῆ!

Τὸ Ῥωμαίων Κράτος, ἀνευ κληρονομίας, ἀνευ πολέμου, ἐξετελεῖται ἡμέμα καὶ ἀποδοξάσθαι εἰς Ἑλληνικόν.

Τοιαῦτον θαῦμα μόνον ἡ ἀδάμαστος ἡμῶν δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἠδύνατο νὰ κατασφραγίσθαι!

Τὸ μέγα Ῥωμαίων Κράτος ἤρξατο νὰ ἐξετελεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Μέγας καὶ Ἁγιος Κωνσταντῖνος, καταβαλὼν τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ καὶ ἀνακηρύξας αὐτοκράτωρα, μετέφερε τὴν πρωτεύουσάν αὐτοῦ, τὸ 330, εἰς Νικαίαν καὶ εἰς Βυζάντιον. Συνεχίζων ἐκεῖ ὁ Ῥωμαίων Κράτος, ἐξηκολούθησε νὰ εἶναι ὡς ἐπισημὸν γένεσθαι τὸν ἑλληνισμὸν ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ἴητο αὐτῆ ἡ ἐπίσημος τοῦ Κράτους γένεσθαι, ἐθεωρεῖτο καὶ ἴητο ξένη πρὸς τὸν λαόν, πρὸς τοὺς ἀρχόντας, πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οὐδέποτε κατασφραγίσθαι νὰ εἶναι ἀνεκτὴ.

Ἐν τῇ ὅλῃ τοῦ Μ. Κωνσταντῖνου ἀνακρίσθαι α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμένην Συνόδον αἱ οὐνεπὶς ἐλλήνοισι διεξήχθησαν καὶ μόνον ὁ Βασίλευς Κωνσταντῖνος ἐξεφώνησε λατινιστῶν τῶν ἐνοχλησίων αὐτοῦ λόγῳ, ὅστις ὄντως διηρημένον ἔλαττον, ἵνα ἡ ἀντιλήψις εἰς τὴν ὁμῆρην.

Ὁ νόμος καὶ οὐδὲν αὐτοῦ Κωνσταντῖνος, βασιλεύσας ἀπὸ τοῦ 337—361, ἴητο περὶσσοτέρῳ Ἑλληνῆ ἢ ὁ πατὴρ του, ὁ δὲ διαδεχθείς αὐτὸν Ἰουλιανὸς (ἀνεψιὸς τοῦ Μ. Κωνσταντῖνου), βασιλεύσας ἀπὸ τοῦ 361—363, ἴητο ἴσως φανατικὸς Ἑλλήν καὶ τοιαύτην λατρείαν ἔφερε πρὸς πάν ὅτι Ἑλληνικόν, ὅσοι καὶ ἀπεφώνησαν νὰ ἐναντιώσθαι ὡς ἐπίσημον τοῦ

Κράτους ὁμογενεῖαν τὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, μὲ τοὺς Ὀμῶντες θεοὺς καὶ μὲ τὰς τῶν ὁραίων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων παραδόσεις.

Βασιλικὴ οἰκογένεια Ἑλληνική, ἡ τελείως ἐξελληνισθεῖσα, ὡς τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν πλείστον τῆς ἀνατολῆς αὐτοκρατορίας ἐπαρχίων Ἑλληνικῆς ἡ τελείως ἐξελληνισθεῖς. Τὶ ἄλλο ἀπαιτεῖται, ἵνα ἡ αὐτοκρατορία εἶναι Ἑλληνική;

Ἐν τοῖσιν, διὰ λόγους ὁριστῆς πολιτικῆς σκοπιμότητος ἐκαλεῖτο Ῥωμαϊκὴ καὶ ἐπίσημος αὐτῆς γλώσσα ἐγένετο ἡ λατινική, ἴητο ὅμως, ὡς ἐξῆρ καὶ ἀνακρίσθαι, δὲν ἴητο ἀνεκτὴ ἐπὶ τοῦ λαοῦ. Ὁ βασιλεὺς Ἀρκάδιος, ἀνεκρίσθαι εἰς τὸν θρόνον, τὸ 395, ἴητο 58 μόλις ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου Κωνσταντῖνου, ἐπέκρινεν εἰς τὴν πόλιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς δικαστῆς τὰ οὐνεπὶς αὐτῶν ἐλλήνοισι τὰς ἀποφάσεις των, ἡ διαδεχθείς δὲ αὐτὸν Θεοδοῖος Β' (408—450) προσέβη εἰς περαιτέρω, διατάξεις τὸ ἑλληνιστῶν διαταξίαν, τοῦτοῦ

Ο ΜΗΤΡΟΥΧΑΙΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΙΩΑΚΕΙΜ ΛΕΠΤΙΑΝΣ

τὴν εἰσαγωγήν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας εἰς τὰς δημοσίας ἐπισημότητας. Ἐν τοῖσιν, διὰ λόγους, ὡς ἔλεγον, πολιτικῆς σκοπιμότητος, διετηρεῖτο καὶ ἡ λατινική. Ὁ ἀνακρίσθαι Μαρκιανὸς (450—457), κατὶ τὴν Ἑλλάδα ἐκ Θράκης, λατινιστῶν ὁμῶντες ἐνόησεν τῆς Ἀ' Οἰκουμένης Συνόδου, ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ μεταφράσθαι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἵνα τὸ ἐνοχλησίων οἱ οὐνεπὶς πατέρες. Ὁ ἴδιος ἐν ἔλπει κατήγγησεν ἐπιτέλους τὴν λατινικὴν γλώσσαν, ἵνα καὶ διατάγματα καὶ ἐν γένει τὰ δημοσία ἔργα εἰς ἑλληνισμὸν πλὴν μόνον ἑλληνιστῶν.

Τὸ 527 ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ Ἰουστινιανὸς, ὅστις δὲν ἴητο Ἑλλήν καὶ ἐφαντάσθαι, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐκπορεύσθαι καὶ πάλιν τὴν αὐτοκρατορίαν του, καὶ διατάσσει, πλὴν τῶν ἄλλων, νὰ γρηγορῆ τὸν περὶ τὸν νομοθετικῶν αὐτοῦ ἔργων εἰς τὴν λατινικὴν, μολοῦντι ὁ οὐνεπὶς αὐτοῦ, ὁ Τριβοιανός, ἴητο Ἑλλήν Μικρασιώτης (ἐκ Σίδης). Ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἠρέθη ταῦτα καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς δὲν ἐδρόθησε νὰ πεισθῆ, ὅτι ἡ ἐπισημὸν αὐτοῦ πρὸς διατήρησιν τῆς λατινικῆς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐκεῖνον περὶβάλλοντος ἴητο κωδωνὸς ματαιωσθαι, ὅσοι μετ' οὗ πὸν ἡμερικῶδες ὁ ἴδιος νὰ ἐκδοξάσθαι τὸ ἀνεκτὸν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλώσσαν καὶ νὰ ὁμολογήσθαι, ὅτι πρῶτον ταῦτα, οὐνεπὶς αὐτῶν Ἑλλήνων φωνῆ εἶναι κοινὴ, ἡ οὐνεπὶς, ἡ πᾶσι γνησίως.

Ἐν τοῖσιν ἡ λατινική δὲν ἐξεβλήθη ἐπιτέλους ἐκ τῶν δημοσίων ἐπισημότητων. Ταῦτα ἐγένετο ἐπὶ τοῦ βασιλέως Μαρκιανῶν, Ἑλλήνος Μικρα-

φρακτόν ὄψι μὲ τὸ τοῦ; Πήγαμε νὰ καταλάβω! Πῶς θὰ τικρίζω μαζί μὲ τῆς πιστικῆς τῆς μύρας καὶ αὐτὸ τὸ ποδῆλατο; Ἀδὲ, φίλε μου, εἶσαι ἄγρον αἰγυπτιακόν, αἰγύρια, γρίσοι! "Ὅπως καὶ νὰ τὴ συσκευάσης καὶ νὰ τὴ τοσοθεήσης, σὺν τέλος κατὶ ἀσφαλῆ θὰ τρακισθῇ καὶ θὰ γροθῇ καὶ τὸ σταθμὸ καὶ μέσα στὸ δαγόνι θὰ στέκασαι μὲ ἀνοικτὰ τὰ χεῖρα καὶ τὰ πόδια καὶ νὰ ὑποστηρίξῃς μὲ τὸ πηγυρὸν κάποιον μπόγον, ἀνάμεσα εἰς σκακοπέλας, κουτιὰ καὶ ἄλλες ἀρβύλες. Καὶ ὅμα ξεκίνησθαι τὸ τραῖνο, οἱ ἐπιβάται ἀρχίζουν νὰ ποὶ πετοῦν σπ' ἰδοὺ καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὰς ἀποσκευὰς σου, γιατί μὲ τὰ πράγματά σου, ἔχεις καταλάβει ἕνας θέσις. Φωνάζου, καλοῦν τὸν ὄδηγόν, φοβαρίζου νὰ σὲ θγάλλουν ἔξω, καὶ ἐγὼ τί νὰ κλάω; Δὲ θὰ πεταῖνθαι θέσις τὰ πράγματα ἀπὸ τὸ παράθυρο! Νὰ τὰ δώσω εἰς τὰς ἀποσκευὰς δὲν εἶναι εὐκόλο, γιατί ἐγρεῖζετο κάτσω, ἔρπετα νὰ τοποθετηθῶν ὅλες αὐτὰς οἱ ἀρβύλες, καὶ πῶς νὰ βρῶμαι κάθε μέρα τὴν κάσση καὶ πῶς νὰ συσκευάσω τὸ γροθὶ μὲ τὸ γλόβα; Κ' ἔτσι π' ὄλο τὸ ταξεῖδι μέσα στὸ δαγόνι φωνὰς καὶ τριγυρὰς τὸν ὄδοντον, ἔως νὰ φθάσῃς. Καὶ στάσου ἀκόμα νὰ ἰδῇ; τί ἔγουν νὰ μοῦ φάλλουν σήμερα οἱ ἐπιβάταιδες γι' αὐτὸ τὸ κασσονάκι! Δόσε μοι, ἄδελφέ μου, νερό. Τώρα ζουσα παραπέρα. Τὸ νὰ δύνουν παραγγέλλεις εἶναι κατὰ παραδόξον, γρήματα ἄμας γιὰ τὰ ἔξωδα. Ἄν τὰ εἶδες εἰσὸ, τὰ εἶδα καὶ ἐγὼ! Ἰσώδουσα ἕνα σωρὸ γρήματα καὶ δὲ λάδω τὰ μιά. Τὸ κασσονάκι αὐτὸ θὰ τὸ στείλω στοὺς Κούρκην μὲ τὴν ὑπερταίρι, αὐτοὶ τώρα ἔγουν τὸν καμπὸ τους, ἐπομένως δὲν ἔγουν κειρὸν νὰ ἀκροθῶν γιὰ τὰ γρήματα. Κ' ἔτσι δὲν θὰ τὰ λάδω. Νὰ τοὺς ὑπενηθίσω δὲ τὸ χρέος καὶ μάλιστα εἰς κορῆς, δὲ μκορῶ, σκότωσε μὲ καλλίτερα. Τὰ ρομπῆλια ἀκόμη οὕτως ἢ ἄλλως, ἄν καὶ κουτιάζου, τὰ δύνουν, τὰ φιλὰ ὅμως ἔγραφε τα. Μ' ἀρέσαν, καλὸ γρόνο νάχουν! Λοιπὸν, ἔργουμ στὴν ἐσχῶ. Θὰ ἔρπετα θέσις τὴν πῆ κανεῖς καλὰ, ν' ἀνακαυθῆσθαι ἀπὸ τοὺς ἀκαίρους κέπους του, καὶ νὰ φάη καὶ νὰ πλαγιόσῃ. Ἐτσι δὲν εἶναι; δὲν συμβαίνει ἔως ἔτσι. Ἦ ἀξυγὸς μου, πρὸ πολλοῦ πλέον σὲ παρακαλέγει.

Μόλις ἔρπετα τὴ σὸπά σου καὶ σ' ἀπείζει τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ, καὶ σὲ κοουβαλεῖ, ἂν ἀγάπη, εἰ παρατάσαι ἰρασιγενῶν ἢ χροσιτικῆ ἐσπερίδα. Νὰ διακοροτορήθῃς ἀδύνατον. Ἰθαὶ σὺζυγος, ἀλλὰ ἡ ἀέτις σὺζυγος μεταφραζομένη εἰς τὴν γλώσσαν τῶν γουαϊκῶν σημαίνει ἔακος, ἡλίθιος καὶ ἄλογον ζῶον, τὸ ὅποιον μπόρεῖς νὰ καθολικεύσῃς καὶ νὰ φορηθῆς ἄρα, ὅσα θέλεις, χωρὶς νὰ φοβῆσαι ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς εταιρείας πρὸς προστασίαν τῶν ζώων. Ἦ γηαίνας ν' ἀνοιγοκλείνης τὰ μάτια σου σὲ ἀδικάνθων ἐν εὐγενεῖ ἀικογενεῖν ἢ εἰς τὴν ἀλιότιαν, χειροκοταῖς κατὰ διαταγὴν τῆς σοῦζυγου καὶ αἰσθάνεσαι πῶς ὄρα-ὄρα θὰ φορηθῇ, εἰς τὸν κόκλον δι', ἀκταῖς τὸν γροθὸν καὶ φάγῃ νὰ ὄρη καθολικῶς τῆς γυναικῆς σου, καὶ ἂν δὲν ὑπάσχη καθολικῶς, κόπιασε καὶ ὁ ἴδιος νὰ χορέψῃς καθόλιτα. Χορεύει μὲ κωμικὰ Στραβῆλα Ἰβάνοντα, κειδιάς σὺν παλαβῶς καὶ συλλογιστικῆς αἰσθῆσεως, Θεὸ μου. Ἰσώξεις σὺ σπὶ τὰ μεσάνυχτα ἀπὸ τὸ θέατρο ἢ ἀπὸ τὸ γροθὸν κλέον ἄνθρωπος, ἀλλὰ φορημ, γιὰ πέτρα. Ἰδοὺ, τέλος πάντων ἔρπετα τὸν σκοπὸν σου: ἀπερδύθῃς τὰ ἀφῶά σου καὶ ἐπλάγεταις σὲ στρωμα. Κλείσε τὰ μάτια καὶ κοιμήσου... Ἀμυρῶ... Πολὺ ὄρατα καὶ ζεστά, καὶ τὰ παιδιὰ πίσω ἀπὸ τὸν τοῖχο δὲν κλαυθουρίζου, καὶ ἡ γουαϊκὰ σου δὲν εἶναι κοντὰ σου, καὶ ἡ συνείδησις σου καθαρά, καλλίτερα δὲν μπόρεῖ νὰ γίνῃ. Ἀρχίζει νὰ σὲ παίρῃ ὁ ὄναος καὶ ἔραρα... καὶ ἔραρα ἀκούεις: Τῆξ... Κουνοῦσι! Κουνοῦσι, πῶς τρεῖς ἄνθρωποι νάχουν, κουνοῦσι!

—Κουνοῦσι! Ἰτακίρια αἰγυπτιακῆ, ἰερά ἐξέτασις! Τῆξ... Βουίζου τῶσον ὀλεθερά, ἔσο λυπητερά, σὺν νὰ ζητοῦν συγχώρησι, ἀλλὰ σὲ τοιμαπῆ τόσο δυνατὰ τὸ ἀγαμένο, πῶς ἔννεσαι ἄσπρα ὀλέκλῃρη ὄρα. Καὶ σκόνη καπνίζεις, καὶ τὰ γροπῆ καὶ ἀπὸ κεφαλῆς κουκουλώνεσαι—τὸ κἄκου! Καὶ ἐπὶ τέλους γουουσιζεις καὶ ἀφίνας τὸν αὐτὸ σου νὰ σὲ κητασπαρῶσῃς: ρουφῆσαι, π' ἀνάθεμά σου! Δὲν προφθαίνει νὰ συνειθίσῃς τὰ κουνοῦσι καὶ στῆν ἀλά ἡ σὺζυγος ἀρχίζει μὲ τοὺς τελέρους τῆς νὰ μολίτη ρωμάντες. Τὴν ἡμέρα κοιμάται καὶ τῆς νύκτας ἐτοιμάζεται γιὰ τὰ ἐρασιταγικὰ κενόερα. Ὁ Θεὸς μου! Αὐτοὶ οἱ τελέροι εἶναι τέτοια ἄσπασα, πῶς τὰ κουνοῦσι δὲν μπόρου νὰ παραβληθῶν.

Ὁ ἀικογενεῖαρχὸς λαμβάνει κλαυθουρὸν ὄρα καὶ τραγουδεῖ—
«Μὲ λῆς πῶς εἰς αἰτίας μου πεθαίνεις... Καὶ πόλι μπόρεῖ σου στέαο μαγεμόνος. Ὁ παλῆνθρωπος! Ὁλη μου τὴν ψυχὴ μου τὴν ἐθάλασε! Ριὰ νὰ μὴν τοῦς ἀκούω τόσο δυνατὰ ἔραρα μὲ τὰ δάκτυλα τ' αὐτὰ του εἰς τῆς τέσσαρες πῶς διελύθησαν... Δὲν ἔπαρε πολλὴ ὄρα καὶ νὰ, νὰ τιμωρία μου ἐμφανίζεσαι ἢ ὄρα σὺζυγος καὶ μοῦ παρουσιάζει τὰ νέμα δικαιωματὰ τῆς. Ἀδὲ καὶ νὰ γλυκοσύνη μὲ τὸ φεγγαρί καὶ μὲ τοὺς τελέρους τῆς καὶ ἐγὼ νὰ φορομαῶ. Πιστεύεις πῶς εἶμαι τόσο τραμαγμένος, ὥστε, ὅταν μπαίτη στὸ δωμάτιό μου τὴ νύκτα, μὲ πᾶνι πορετὸς καὶ μὲ κυριεύει τρέμος. Ἦξ! Δόσε μοι ἀκόμη νερό, ἄδελφέ μου... Λοιπὸν, ἔτσι, ἄσπνος, σγκώνεται σὲς εἰς καὶ μάρε στὸν σταθμὸ, σὸ τραῖνο. Τρέξεις, φοβεῖσαι μὴ βραδύνεις, μὲς στὴ λάσπη, οὐίγλη, κρούσι. Καὶ ὅμα εὐθῆς στῆν πόλι, πρῶτα καὶ ἀρχῆς κοῦρῖσε σ' ὄρανετο. Ἀδὲ εἶναι, φίλε μου... Ζωή, νὰ καταλάβῃς, ἀναθεματισμένη, τέτοια ζωὴ μῆς τοῦ ἔχρησθαι μου δὲν τὴν εὐνοῖαι! Καταλαυθάσεις, ἀρρώστουσι! Ἀθῆσπνια, κάψιμο τοῦ στωμάζου, αἰσθῆσις κατὶ ροδῶμα, δὲν γουεῖω... μ' ἕνα λόγον, δὲν εἶναι ζωὴ, ἀλλὰ μὲ κακὴ κηροῖσι! Καὶ κανέναν δὲ μὲ λωπᾶται, δὲν μὲ σκεπτεῖ, νομίζεις πῶς ἔτσι πρέπει νὰ εἶναι. Γελουῖς βάλιστα. Παραθερίζου σὺζυγος, παραθερίζου ἀικογενεῖαρχος, λοιπὸν θὰ πῆ πῶς ἔτσι πρέπει, ἢε φορηθῇ. Ἀλλὰ ἔλα σὲ Θεὸ σου, δὲν εἶναι ἔραρα, δὲν ἔλα καὶ ἐγὼ νὰ ζῆτω; Ἰδοὺ δὲν εἶναι κωμειδῶλλον, εἶναι τραγωδία! Ἄκουε, ἀφοῦ δὲν μοῦ δίνεις ρεβῶλδερ, συμπόνεσε μοῦ ποὺλάχιστον!—Σὲ σκεπτοῦ.

—Πῶς πῶς μὲ σκεπτεῖς... Ἦ ἐχαιρέτις... Πήγαμε γιὰ τὰ γροπῆ καὶ σὲ σταθμὸ...
—Πῶς εἶναι τὸ ἔραρο σπῆτι πῶς κατοικεῖς;— ἔρωτῶ ὁ φίλος.
—Σὲ Σαροπόταμο...
—Μακρὶ; Τὸ ἔραρο αὐτὸ τὸ μέρα... Ριὰ δὲ, μῆπως ἔραρα νὰ κῶσεται ἐκεῖ κηρικῆ Ὀληγ Πάδλονα Φημερο;
—Τὴν ζῆσο... Ἰνωρὶζῶματα μάλιστα...
—Ὁχι δὲ!—ἔκαμε ἐκπληκτόμενος ὁ φίλος, καὶ ἡ μορφή του λαμβάνει περιχρῶν, ἐκθροθῶν ἔραρα...—Κ' ἐγὼ νὰ μὴν τὸ ἔραρο, κακῆ! Μὰ ἀφοῦ εἶν' ἔτσι, φίλε μου ἀγαπητέ, δὲν μπόρεῖς νὰ μοῦ ἐκτελέσῃς μίαν μικρὰν παρακλήσιν μου; Μὲ μοῦ ἀργήθῃς, ἀγαπητέ μου Ἰδῶν Ἰβάνου! Δόσε μοι λωπὸν τὸν λόγον σου πῶς θὰ τὴν ἐκτελέσῃς;
—Μὰ τί εἶναι;
—Ὁχι ὑποχρεῖσαι, ἀλλὰ γὰρ. Πολὺ σὲ παρακαλῶ. Πρῶτον νὰ δώσῃς προσωκίριας τῆς Ὀλας Πάδλονας καὶ δεῦτερον νὰ τῆς πᾶς ἕνα μικρὸν παρακα-

τάκι. Μοῦ ἀνέθεσε νὰ τῆς ἰσώξω μὲ ρακορομηγῆ τοῦ γροθῶ, καὶ δὲν ἔχω μὲ ποῦν νὰ τῆς τῖνε σπῆσι. Πᾶρα τὴν νὰ τῆς τῆ δώσης, φίλε μου!
Ὁ παραθερίζων ἀικογενεῖαρχος, πρὸς στήθην κουτάει διακωδῶς τὸν φίλον του σὺν νὰ μὴ καταλαύσῃ τὸ πῶς λέγει, ἐπειτὴ κοκκινίζει καὶ ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ κτυποῦν τὸ δάπεδον μὲ τὰ πόδια του.
—Νὰ τε φάτε τὸν ἄνθρωπο! Τελειώσατε τον! Σπαράξατε τον. Δώσατε τὴν μαχηγῆ! Καθίστε καὶ ὁ ἴδιος καθάλλα! Νερὸ! Δόσε τε νερό! Γιατί νὰ ζῶ; Γιατί;

Ὁ Προσθευτῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Χέρμιν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας Μπαρῆν, ἔξαρχῶν τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς τὴν ἀθήνησαν τὸν ἴμιον τοῦ ἰμίου ὁ Μπαρῆν παρεῖσις δεικνύει εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἀριστοτέλην, ἡ ὅποια ἐπεσκέψθη τελευταίως τὴν Γαλιαν.

ΑΝΘΩΔΕΣΜΗ ΣΚΕΨΕΩΝ

—Οἱ ἰουδαῖοι θάνοον τὴν ἀσετήν τους, τὴν ἡθική τους, τὴ θρησκεία του στὴ διατήρησι τῶν ἔθλων τους. Τὸ αἴσι το ὄρηκαμα εἶναι ἡ κανόνες ἔπου ἄνοον εἰς τὸν ἑαυτὸν τους, καὶ τὸ μεγάλο δικηρ πῶς δύνουν σποδὸς ἄλλου.
—Κανεῖς ποτὲ δὲν ἐνθουσιάζεσαι, δὲν φανατίζεσαι διὰ τὰ χρέη του. Ἐνθὺ ὄλοι, ἀπὸ τὸ περισσότερο πρὸ λιγώτερο, ἐνθουσιάζονται καὶ φανατίζονται διὰ τὰ συμφέροντά τους. Ἐτσι ἔπου ὁλέταις ἐνθουσιάζοις καὶ φανατισμῶ, ἐκεῖ πάντῃ πῶς εἶναι συμφέροντα, δεῖ ἀρετῆ.
—Δὲν εἶναι πράγμα πῶς νὰ κῆνη περισσότερη ἀρετῆ, ἀπὸ τὸν ἴπαινον ἔπου μᾶς γίνεται ἀπὸ ἄνθρωπος ἔπου δὲν βεβῶνε νὰ ἴπαινοῦσε. Ὁ ἔπαινος διὰ νὰ εἶναι εὐχάριστος εἰς ἄνθρωπον καθὼς πρέπει, νὰ μὴ δείχνῃ εἰς γίνεται διὰ νὰ μᾶς ἐπαινεθῇ. Ὁ κλάδος ἔπαινος εἶναι ὁ εὐγενικώτερος ὡς ἡ κλαγία ἄστωρα εἶναι ἡ δριμύτερη.
—Εἶναι κάποιες κηκὲς ἰδιότητες τῆς ψυχῆς ἔπου μοιάζου με κάποιες ἄλλες. Ἦ ἀυθῆσει λ. χ. συγχέεται συχνὰ μὲ τὸ θάρρος, ἢ δειλία μὲ τὴν ταπεινοφροσύνη, ἢ κουταμάρα μὲ τὴν κωλοσύνη κλπ. Συμβαίνει δὲ καὶ τὴνἀπλιν.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΛΑΡΥΓΓΕΣ

Ὁ δόκτωρ Χάρθευ Φλέτσο καὶ οἱ κ. κ. Γουέγκελ καὶ Λέμκ κατασκευάσαν ἀπὸ λάσπη ἕνα τεχνητὸν λάρυγγα πρὸς χρῆσιν ἐκείνων, τῶν ὁποίων ὁ φωνικὸς λάρυγγς ἀρροῖθῃ, συνετεῖα ἐγχευομένης. Ὁ τεχνητὸς λάρυγγς κατασκευάσθη ἐπὶ τῆς βάσει σφαιρῶν μεμβρανῶν καὶ ἕνα σωλήνα. Ὁ μεμβρανῶδης κώνδρος χρησιμεῖται διὰ τὴν φωνὴν τῆς φωνῆς καὶ τὰς διακυμάνσεις τῆς, ὁ δὲ σωλήν διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς φωνῆς εἰς τὸ στόμα. Ἦ δὲ ἀσπαστὴ τοποθετεῖται εἰς τὴν ὀπήν ἐκείνην, ἡ ὅποια ἠνωτέρῃ καὶ τῶν ἀσπαστῶν ὁ τεχνητὸς λάρυγγς προσδέεται σταθερῶς εἰς τὴν θέσιν του. Ἦ δὲ κῆτος δύνεται νὰ τὸν πρῆθ ἔλιν τὴν ἡμεῶν χωρὶς νὰ ἐνοχλήται. Ἦ δὲ δὲ πῶς λειτουργεῖ ὁ τεχνητὸς λάρυγγς; Ὁ ἐκ τῶν πνευμένων ἐξερχομένης ἀπὸ ἠφισταῖαι δυνάμεις ἐπὶ τῆς δομητικῆς μεμβρῆς. Κατόπιν αἱ δυνάμεις αὐτὴ μεταφέρονται εἰς τὸ στόμα διὰ τοῦ ἐλαστικοῦ σωλήνος. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς φωνητικῆς λειτουργίας ἐπιτελεῖται διὰ τοῦ στόματος, τῆς γλώσσης καὶ τῶν ὀδόντων. Ἦ ἐκφώνησις τῶν λέξεων γίνεται τῶσον καθαρὰ, ὥστε νὰ εἶναι καταληπτὴ καὶ διὰ τοῦ τηλεφῶνου. Τὸ μόνον πῶς λείπει ἀπὸ τὴν φωνὴν εἶναι οἱ τόνοι καὶ ἡ χροματισμοὶ τῆς.

ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΙΣ ΔΙ' ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ

Ἐνα καταπληκτικὸν ἀποτελεσμάτων πείραμα ἔκαμον δύο Γάλλοι μικροβιολόγοι. Ἐσχῆσαν ἕνα ἐπιθητικὸν ποικιλιῶδες ἰνοποιῶν ἀνοικτῶν μῆσα εἰς ἀκαθαρὸν νερό. Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἰνοποιῶτος δὲν ἠμωροῖται νὰ εἶδη εἰς ἔραρον μὲ τὸ νερό. Καὶ ὅμως μετὰ 24 ὄρας, ὅταν τὸ μικροβίον εἶρηθῃ ἀπὸ τὸ νερὸ 25 τοῖς 100 εἰς τὸν μικροβίον ἴσαν ποσομένη. Τὸ πείραμα αὐτὸ ἀνεκακοῦθη εἰς τὴν Γαλιαν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἡ δολεία εἶρηθῃ ἔτι δὲ τὸ ἀνοικτῶν ἐκπέμει ἀκτίνες πῶς προσέβαλλον τὰ μικροβία. Ἐκ τῶν 60 δοκιμῶν πῶς ἔγινον αἱ εἰς ἀπέδειξαν θανάτων τὸν μικροβίον κατὰ 10/100 κέρου, ἐντὸς 24 ὄρων. Τὰ πειράματα αὐτὰ ἔχουν μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν ἐπιστήμην τῆς ἡγινης. Τὰ πόσιμα ὕδατα τῶν πόλεων ἠμωροῦν νὰ καθαροῦν ἀπὸ τὰ μικροβία εὐθιγῆτα μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν, ἀντὶ τῶν ἄλλων βαπανηρῶν τρέπων τῆς διὰ ζημῶν οὐσῶν ἀπολημῶσεως.

ΤΟ ΨΑΘΑΚΙ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ

Ἰδοὺ καὶ μία ἐφευρέσις πῶς θὰ ἀποδοῦν ἕνα νὰ χρησιμοποιοῦμεν μῶλις θεθευθῆ καὶ ἐπισήμως εἰς τὴν ἀγορῆν. Ὁμοῦ ἐπιτηδῶς κατασκευαστῆς φαῖλον καπέλων μᾶς λέγει εἰς ἐπισημὸν τρόπον νὰ κολλήσῃ τὸ φαῖλον σὲ κεφάλι μας μ' ἕνα τέτοιο τρόπο, πῶς οὐτε τυρῶνις νὰ μὴ μωροθῶν νὰ τὸ ἀποσπῶσιν ἀπὸ τὴν θέσιν του. Ἦ ἐπιτήδῃς εἶναι ἀπλή. Ἦ προσκόλλησις γίνεται μ' ἕνα μικρὸν βάναυον, ἢ μίαν ἀερανῆλιαν μικροσκοπικὴν, ἡ ὅποια κολλημένη εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ταϊνίαν τοῦ φαῖλου πῶς ἀποσπορᾶ τὸν ἰδρώτα. Ὅταν τοποθετητὰ τὸ φαῖλον σὲ κεφάλι, κολλᾷ σὲ μῆτωπον, χωρὶς ὄμως καὶ νὰ φαίνεται ἡ αἰτία. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν μᾶς λέγει ὁ μιλποῦς πῶς ἐκκολλᾷ τὸ καπέλο. Φαίνεται ὁμοῦς εἰς τὸ εὐρεθῆ καίποισ τρέπος νὰ πληρωθῇ ἄερος τὸ κενὸν ἔσθων!

ΕΝΑΣ ΑΔΑΜΑΣ, Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Τελευταίως ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλίας, Ντουμῆν, ἐπεσκέψθη τὴν ἔκθεσιν τῆς Τέχνης τῆς Ἀακοθήσεως. Ὅταν ἔβησαν εἰς τὴν περιήρησιν, ὅπου ὄρηγον ἐκθετιμῆνα ἀδάμαντες, ὁ Πρόεδρος ἐκατέτα ἀπὸ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸν καὶ χρησιμεύοντος ὡς ὀδηγοῦ, νὰ συναντήσῃ τὴν Βασίλισσαν τῆς Ὀλλανδίας. Ὁ Πρόεδρος ἐξεπέλαθῃ, μὴ γνωρίζων εἰς τὴ Μεγαλειότης τῆς ἐφῆσκατο ἠναγῆτα εἰς Παρισίους καὶ ἴρως νὰ διαλογίζετα. Ἐν τούτοις ἀπὸ τῶν ἀνοικτῶν αὐτῆν τὸν εἶρηθῃεν ὁ ὀδηγὸς του, ὁ ὁποῖος συνείστανε ἄερος τὴν Βασίλισσαν τῆς Ὀλλανδίας. Ἦτο ἕνας ἀδάμας διαφανῆς, χωμῆτος γαλανοῦ, 186 καρατίων ἀνήλων εἰς ἕνα Ἀμερικανόν, ὁ ὁποῖος ἐξῆθετε τοὺς ἀδάμαντες του. Ὅταν ἔβησαν εἰς τὸ ἀποσωπλατικῶς ἀποστέλλον κώμημα ἀνήκεν εἰς Ἀμερικανόν, ὁ Πρόεδρος εἶπε: κῆδον Ἀμερικανὸς ἠμωροῖσε νὰ ἔχη ἕν τοῦτον κώμημα. Ἦ ἀπῆ ταῦ ἀδάμαντος ὑπολογίζετα εἰς 20 μέχρι 30 εκατομμυρίων φράγκων, ἴησι 1.600.000 δολλάρια. Ὁ Πρόεδρος ἔκαμε τὴν σκέτην εἰς διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸν ἰδῶντα τοῦτον ἔρπετα νὰ διαθέσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν εἰσῶν ἑαῶν. Ὁ μισθὸς τῶν Προέδρων τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας εἶναι 1.000.000 φράγκα ἐτησίως.

ΝΕΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΩΝΤΟΣ ΑΝΕΓΕΙΡΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΝ

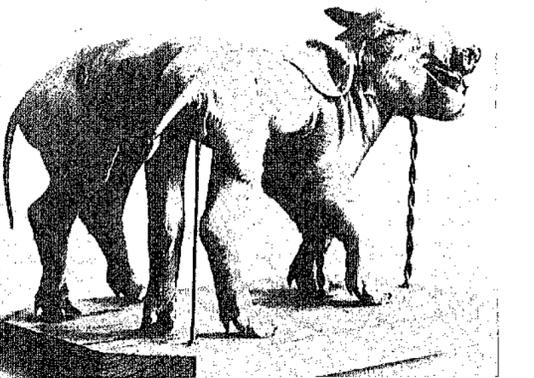
Ἐντὸς ὀλίγου διαστήματος ὁ περίφημος Νάος τοῦ Σολωμῶνος θὰ ἐδοῖσεται εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν. Ὁ καὶ ἀκριβῆς ἀντιγραφοῦ τοῦ παρῆρμον Νάου τῆς Ἰερουσαλήμ, ὁ ὁποῖος ὄρηθρον ἐπὶ ἐπὶ τὸ Σὺμβολον τῆς Θεοκοκτικῆς καὶ Ἐθνηκῆς ἀλληλεγγύης τῶν Ἰουδαίων, ὅπως ὁ Νάος τῆς Ἁγίας Σοφίας διὰ τοῦς Ἑλληνας, πρέπειται νὰ ἀνεγερθῇ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν, διακῆτας τὸν Ἐβραῖον τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ Νάος θὰ στοιχίσῃ τρία εκατομμύρια δολλάρια. Ὁ περίφημος Νάος τοῦ Σολωμῶνος ἐν Ἰερουσαλήμ εἶς στοιχίσει, ὡς ὑπολογίζετα, πέντε διακοκαμμύρια δολλάρια. Πᾶλη τοῦ Νάου, θὰ ἀνεγερθῶν εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν καὶ τὸ Ἀνάκτορον τῆς Βασιλείας, ὁ Νάος τῶν Ἰερῶν, ὁ ὅπως τοῦ Ἀθῆνων καὶ αἱ μεγάλα ἀθῶνασι τοῦ σμυθῶνου. Ὅλοι αἱ οὐκοδοῖται δὲ ἀποτελέσονται Μουσείον. Πολλὰ ἔραρα τὸν ὄρηκαον Νάων καὶ κῆδου τοῦ Ἀθῆνων, κτλ., θὰ μεταφερθῶν ἐκ Ἰερουσαλήμ.

Ο ΜΠΕΡΝΑΡΔ ΣΩ ΕΠΑΙΝΕΙ ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ἐξ ἀφορμῆς μίαν ὁδοδείξις τὴν ὁποῖαν ἔκαμον ὁ Ἀμερικανὸς δικαστῆς Χένρυ Νὴρ, ὅπως οἱ ἔχοντες τὰ μέσα γονεῖς στέλλουσι τὰ τέκνα των εἰς τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα, ὁ περίφημος Ἀγγλος συγγραφεὺς Γεώργιος Μάϊναρδ Σὼ ἔστειλε μίαν ἐπιστολήν εἰς τὸν δικαστήν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:
Ἦ εἰς μέρους ὄλων τῶν τάξεων χωρὶς τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐν Ἀμερικῇ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πολιτικῶτερους θεσμοὺς τῆς χώρας αἰς. Τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα ἐξωφῶν ἀληθινοῦται εἰς τὸ περισσότερο κώμημα τὰ ὅποια διαπανθῶνται διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν διαπανθῶνται δούλονος καὶ ἄρα καλλίτερον διατεθῶνται διὰ τὴν προφῶρτησιν τῶν αἰσῶτων τῶν παιδῶν παρὰ διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐγκωφῶλου τῶν. Ἐν τούτοις περισσότερο κώμημα τὰ ἑδακωνῶτα ἂν τὴν δημοτικῶν ἐκπαίδευσιν ἀντακῆσται ἡ ἰδιωτικῆ.

ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΧΑΓΟΥΑΙ-Ι. ΨΥΩΝΟΝΤΑΙ ΒΑΘΜΗΔΟΝ

Ὁ ἐκ Νέας Ὑόρκης Ἐδουίνος Φαίφαρμαξ Νόλτυ, ὁ ὁποῖος ἐπιστοῖσε τὰς μετακινήσεις τοῦ φλοοῦ τῆς γῆς εἰς πολλὰ ἔτη, ἐδήλωσεν εἰς ἕνα περσιμένους εἰς αἱ Κερμαϊκὰ Ἴησι ἐφῆσκατο βαθμηδὸν ἀπὸ τὴν Θάλασσαν, καὶ ἐντὸς μίης γενεῆς θὰ περιλαμβάνουν ἐν ὄρηλν καὶ ἔραρον ἔραρος ἐκτάσεως ἴησι παρὸς τὴν Ἰαπωνίαν. Τὰς προβλέψεις αὐτὰς ὁ κ. Νόλτυ βασίσει εἰς διασφῶν τοῦ παρῆρμησῆς εἰς τὸν μεταβολὸν αἱ ὁποῖα λαμβάνουσι χώρας εἰς τὸν Ἰσημικόν.

Ἐξάπονος κώκος εἰς τὴν Δανμαρκίαν. Δὲν ἔραρον ὁμοῦς ἐπὶ πολλὰ. Ἄντι νὰ τὸν κῆμον κωμιστὸν τὸν ἐκαθίρουνται καὶ τὸν ἔστειλαν εἰς τὸ Γεωργικὸν Μουσεῖον τῆς Κοπεγχάγης.

ΟΙ ΙΝΔΟΙ ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ

Παρὰ τὴν πεποθῆσαν παρὰ τοῦ ἐκείνου οἱ Ἰνδοὶ τῆς Ἀμερικῆς, μικρὸν τὸν νὰ ἔραραῖνοντα, ἀπανταῖς αὐξάνονται καὶ ἀληθῶνται δολιμῶρα. Μία ἀσπαστῆ παρουσιάζει ἀξῆρμον 22 τοῖς ἑκατόν. Εἰς τὸ ἴδιον κῆστημα ὁ πληθῶσις τῶν Ἦν. Πολιτειῶν ἠξῆθη κατὰ 39 τοῖς 100. Ὁ δόκτωρ Χιούετ, ἀρκατωλόγος, διαμπερῆ τὴν ἐκκαταῖσασιν ἰδῶν εἰς τὰς οἱ Ἰνδοὶ θερῶνται ἰσο νοσημάτων.

ΤΑ ΑΓΝΩΣΤΑ ΧΗΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Πολλὰς γίνεται λόγος παρὰ τῆς ἀνεκρήσεως τῶν ὑπολείπων στοιχείων τῆς χημείας, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνοῖλου τῶν στοιχείων τῆς Δημογραφίας, ἐντὸς ἕνα ἢ λογομένη ἔραρη ἀπτελή καὶ ἀπὴ ἐξεκοσῶσιν σταθερῶν καὶ δὲν εἶναι ἡ ἀνεκατημένη βίωσι τῶν ἄλλων. Ἀνηγγέθη ἔραρη εἰς ταῖς Γερμανοὶ χημικοὶ ἀνεκάλυψαν δύο ἐκ τῶν ἀγνώτων στοιχείων. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι ἠραβημένα 48 καὶ 75 καὶ ἀνομοῖθησαν φρασσοῖσι καὶ ἐρημῶμα,

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΜΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΕΘΝΑ

ΕΝΑΣ ΑΓΓΛΟΣ ποιητής έδωκεν εις τας ουλλέκτας των δύο Κόσμων ένα ποίον δυνατόν μάθημα. Άνευθε, πραγματικώς, β-τι δέν είχε ποτε γίνει ανέφικον να συλλεγούν μερικά είδη της ζωματολιθογραφίας, εις τα άποια, εν τούτοις, διόληρος ή ανθρωπότης αποδίδει μεγίστην άξίαν. Ο κ. Ζάιλιγκ συνέλεξε την πλη-ρη σχεδόν σειράν των διαφόρων τραπεζογραμμάτων όλων των εθνών. Έχει δέ τώρα εις την κατοχήν του είκοσι επί χιλιάδας τοιούτων.

Η ιδέα είναι τόσο απλή και τόσο λογική, ώστε να προκαλή διά πάντα το έθνος, πώς ό κ. Ζάιλιγκ ήδησθη να επιτελέσθ εις τό πε-δόν αυτό έργον γεωμετρικού. Η συλλογή αυτή, ήτις κατέχει τό μέσον με-ξυ της γαλερίας των σφραγίδων και τού λευκόμαϊος των γραμμα-τισήμων, παρουσιάζει προφανώς πανταχού θάγγητρα εις εκείνον όστις την κοιταζίζει. Τό γραμματιόμοιον είναι, ως επί τό πλείστον άκαδη-μαϊκός πίναξ, άλλων κατήφορος από άπλοϊκά σύμβολα και κοινάς άλ-ληγορίας, άλλ' είναι συνήθως άλλή σύνθεσις ήτις έχει αναπαράξή ή προσεκτικώς επί χάριτου ποιητικείας, με καλά διακριτικά σημεία και ποσότητες ζωακτικόν. Τα χρώματα αυτού είναι κάποτε εσχάριστα. Έν πάση περιπτώσει ταύτα δέν είναι κατώτερα των ζωακτικών των γραμματισήμων, διά τό όποϊοι καταλαμβάνονται από έκαστον έκαστημέ-ρια ειδικωμένον άνθρώπων.

Καθώς τό ταχυδρομικόν σχεδιογράφημα, ούτω και τό τραπεζογραμ-μάτιον ήμικει ταυτοχρόνως εις την φαντασίαν και εις τό βλέμμα. Αφη-γείται την ιστορίαν ενός έθνους, την άνάπτυξιν, την άποθνήσκον, ή την κατάρτισιν λαού τινος, τας περιπέτειας κάποιου κυβερνήτου, την κα-τάρτισιν θεώνων, τας απολιτρώσεις και τας υποδουλώσεις. Τό τραπε-ζογραμμάτιον διδάσκει σειράν μηθημάτων συνταγματικού δικαίου και πολιτικής οικονομίας. Η επικλητική δυνάμις του είναι άπεριόριστος.

Οι ουλλέκται γραμματισήμων μός εξήρουν τας μνηστρούδεις χαράς της περι τας ουλλογάς άποσταλόμεως με τόν προσθήτην της συγκινήσε-ως την όποιαν παρεγγον αι δικαίως διακινώμενες της έμπορευσίμου ά-ξίας των μικρών είκόνων των. Οι ουλλέκται τραπεζογραμμάτων ειμ-πορούν εδλόγως να αυτοκατακείνται διότι γνωρίζουν άπολύτως τό αυτό είδος. "Όχι μόνον τα άρχαία χαρτονομίσματα είναι περιζήτητα εις την αγοράν ως άπάντα έθνη, άλλά και τα σύγχρονα τραπεζογραμ-μάτια, καθώς τό γνωρίζομεν κάλλιστα, είναι τόσον ευαίθητα, όσοι είναι τα ζωντανά όντα. Ένας ουλλέκταις τραπεζογραμμάτων, κάποιον πρός τας προθήκας του, δέν πρέπει να άποκηζή την έντύπωσιν δι-εμπειρικείει έκει άφρα άντικείμενα. Όφείλει, εξ αντιθέτου, να έχη τας άγωνίας και τας χαράς φρονήσου, όστις κάλλιργει αισθητικά, ή θεροσόδρον, όστις φιλιάσει δέρματα σαργέν.

Η συγκέντρωσις όλων αυτών των χαρτονομισμάτων πρέπει άριστά.

Προσηγοριόμοιον εις τας Αθήνας διαλαλεί τα γέροκα και ζεστά κοινότητα του. (Φωτογραφία λι-γείνου ειδικώς διά τόν α'Εθρι-κόν Κήροκα).

ΑΙΑΝΟΟΥΜΕΝΑΙ ΕΑΗΝΙΑΣ ΕΚ ΑΜΕΡΙΚΗ Δις Μαρτίνα Τερόν, εκ Γραζαίων Θεσσαλίας. Δια ίνει εν Μάντισατο, Ν. Χ. Κατά τό έτος 1919 άπεριήρουν από τό Γουίλιαμ School και εισήλθεν εις τό Parsonfield Seminary, από τό όποιον άπεριήρουν τό 1922 με τιμητικόν βραβείον (honors). Κατότιν εισήλθεν εις τό Keene Normal School, από τό όποιον άπεριήρουν, τωσούτο διακόμισας μετά τού άνοσίου βραβείου (high honors), τό 1925. Ού διδάξη Άγγλικά, Γαλλικά, Ιστορίαν και Φυσικας (Sci-ence) εις την Αρριβίτου Ανωτάτην εν Ipswich, Ν. Η., ως υποδου-λώτρια. Διά την θέσιν ταύτην την εξέλεξεν ό Πιός Διευθυντής της Ακαδημίας κατά τας διπλωματικας εξετάσεις, όσού έκασσε την διδαχήν όλων των μαθημα-των εις τό Keene Normal School. Όταν έταθε κατά τον δια ήτο Έλληνας έξελά-γη και την συνεζήτη θεμάς.

ΤΑ ΕΑΗΝΟΠΟΥΔΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Άλλική Πετρίδου, χαριτωμένη κόρη τού έν Τερόν "Ωτι, της Γενιάνας, ήμογε-νούς, κ. Π. Πετρίδου.

ως να άποτελή θέματα συγκινητικόν διά τό στοχαστικά ανεξάρτητα. Είναι πραγματικώς ένδιαφέρον να ορμωσθεύεται τις τό διαβήναι αυτο της δημοσίας εμπιστοσύνης, τό άποϊον προσθέτει εις άξιόμοιός γνωστους ύ-λιος τας θικας και ήθικας δυνάμεις, αΐτινες άποικούν την επεργά-ρειαν μιας φυλής. Τό τραπεζογραμμάτιον τοιοστοιούσους προσλαμβάνει εις τό τέλος προσωπικότητα σχεδόν ανθρωπίνην. Συνήθως γίνεται λόγος διά την ύγεια του, διά την νευρικότητά του, διά την εδπάθειάν του και διά τόν εδπηρέωσιον χαρακίτρά του. Ηρέκει να τό ζηνίξη τις καθ' έκάστην ήμέραν, ως γίνεται δι' ένα άσθενή υπό εξέτασιν. Ένψ τό πρωτό έχει αναλάβει δυνάμεις, τό θράδν τας έχει χάσει. Παγύνεται και άδυνατεί εκ περιουσιής, με εξααιρετικόν ταχύτητα. Εις πρώτον βλέμ-μα άναγνωρίζει τις έκείνο τό όποϊον είναι εθρωσιον και έκείνο τό ό-ποϊον, άφού ύπήρξεν ένγιές, περιήλθεν εις εξασθένηρον. Και εις την ίδί-αν οελίδα, εμπορεί τις να ίδη ήρωμένους τρομερούς αντιπάλους, ατι-νες πρός μεγαλειόταν δεινοπάθειαν των άνοχόν θνητών έδωσαν διά μέσου των αίωνων άνηλεεις μάχας.

Άλλά τό δυνατώτερον στοιχείον συγκινήσεως μιας ουλλογής τοιοσίου είδους έγκείται προφανώς εις την άποκροτάλλωσιν όλων των παθών μας και εις τόν θησαυρόν των άσπιθίσιων, τόν όποϊον περιλαμβάνει τό έρωμα ταύτα. "Όπως γίνη άξιος των διπλωμάτων αυτών τοό πλοίου και των ακαλών αυτών ασημείων, ό βασιλεύς της δημιουργίας δεξή, θλίβεται, κλαίει, άγωνίζεται, ύποφέρει και άποθνήσκει. Έκαστον από τα τραπεζογραμμάτια αυτά διατηρεί τό μυστικόν των ταχυτέρων άλη-σιών και συγκραταϊώνει άφροσύσεις, αδιατάκηναι, έλεος, τας ήρω-ικωτέρας εγγραφάς, τας ποιητικίους, ή τα εγκλήματα. Πώς να φιλω-μετρήσθ καρείς τό μέγα αυτό διβλίον τοό κάλλους, της άσχημίας και της θλίψεως τοό ανθρώπου χωρίς μεγάλην φιλοσοφικήν συντάραξιν; (Έκ τοό Γαλλικού). Α. Η.

ΕΛΛΗΝΕΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΗ (ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΟΠΟΥΛΟΣ)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ

ΤΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ Μάη, οί 'Αμερικανικές ἐφημερίδες δημοσιεύσαν (καί ή εἰδησίς ἀναδημοσιεύθηκε ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος), πὸς ἕνασ 'Ἑλληνα χημικόν, ὁ Εὐστάθιος Κ. Κούη, ἠτοκτόνησε τὸ Πανεπιστήμιον Γαίηλ. Ἡ εἰδησίς αὐτή πέρασε ἀπορατήρητι ἀπ' τοὺς πολλοὺς· μὰ ἐκεῖνοι, ὅμως, ποὺ εἶχαν τὸ εὐτύχημα νὰ γνωρίζουν τὸν δυστυχῆ ἐπιστήμονα προσωπικῶς, καὶ νὰ γνωρίζουν τὴν ἐπιστημονικὴν του ἀξίαν, νοίωσαν πολὺ θαυμάσιον τὴν ἐθνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἀπόλειαν ἣταν ὁ θάνατος τοῦ μακαρίτη Κούη. Γιατί ὁ πρόφορος θάνατος τοῦ Κούη ἦταν ὄχι μόνον μιά ἀνεπανόρθωτη ἀπόλεια—μὰ μιά μεγάλη ἀπόλεια διολύθηρον τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου. Ὁ Κούη δὲν ἦταν ἀπλῶς ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς σπουδασμένους μας· ἦταν μιά μεγαλοφυΐα, ἕνας ΓΕΝΙΟΥΣ. Καὶ ὅπως ὅλα τὰ μεγάλα πνεύματα, εἶται καὶ ὁ Κούη ἀπέφυγε κἀκεῖ οὐκαμφοῖς, κἀκεῖ ἀσκητὴ δημοσιότητα, καὶ γι' αὐτὸ εἴχε μείνει σχετικῶς ἀγνωστος τῷ Ἑλληνικῷ κοινῷ. Θυμῶμαι τὴν ἀρνησίαν του, ὅταν τοῦ προέτειναν νὰ γράψω κατὰ τὴν ἐφημερίδα, ὅταν ἔλαβε τὸν θαμνοῦ τοῦ διδάκτορος. «Ποῖός ὁ λόγος; Ἦ ἄρα εἶσαι θά λάβῃ ὁ κόσμος, ἢ τί καλὸ θὰ μὲν κἀμὴ ἔμεινα ἂν γράψῃ τὴν ἐφημερίδα πὸς πῆρα ἕνα ΡΗ.Δ.»

Ὁ Κούη γεννήθηκε στὸν Βόλον στὰ 1898. Τὰ παιδικὰ του χρόνια τὰ πέρασε στὴν Αἰγυπτῶ, ὅπου ὁ πατέρας του, Ἰωάννης Κουγιουμτζοπουλός, εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς διακεκριμένους Ἑλληνας γιαιοτρόφους. Στὸ 1915, σὲ ἡλικίαν 17 ἐτῶν, ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον τῆς Βηρυτοῦ, καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἦλθε στὴν Ἀμερικὴ καὶ εἰσῆλθε στὸ Κολλέγιον Καλιφορνῶν, ὅπου ἀπεφοίτησε μετὰ δύο ἐτῶν μὲ βαθμὸν Ἀριστεία (Μάγνα καὶ Λαύριε) καὶ πῆρε πρῶτον θραύειαν στὰ Μαθηματικά, Γερμανικὰ καὶ χημείαν. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του κατετάχθη ὡς ἐθελοντὴς στὸν Ἀμερικανικὸν στρατὸ καὶ ἀπετάχθη ὡς δόκιμος στὴν σχολὴν τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροβολικοῦ. Ὅταν τελείωσε ὁ Πόλεμος καὶ ἀπελθὼν, πῆγε στὸ Πανεπιστήμιον Κλάρκ ὡς βοηθὸς Πειραματιστῆς τῆς χημείας, καὶ μετὰ ἕνα ἔτος ἔλαβε τὸν βαθμὸν Μπᾶτσελοῦ ὀφ Σάιενς. Σ' αὐτὴν τὴν ἡλικίαν, 21 ἔτους, δημοσίευσεν στὸ Ἐπίσημον ὄφ Ἀμερικανικὸν Χημικὸν Σοσιέτιν, ὡς ἀποτέλεσμα ἐρευνῶν του, μιά περιστασιαστὴ διατριβὴ περὶ τῆς ηλεκτρονικῆς συστάσεως τῶν Κανονικῶν Ἀλυσσοειδῶν συνθέσεων τοῦ Ἀνθρακός, καὶ οἱ χημικὸι σήμερον παρᾶδεχονται πὸς οἱ θεωρίαι, ποὺ ἐξέφρασε σ' αὐτὴν του τὴν διατριβὴν ὁ Κούη θὰ μείνουν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Χημικῆς Ἐπιστήμης. Καὶ οὗτος ὁ Τάμμαν, ποὺ ἀναγνωρίζεται ὡς ἡ μεγαλειότερα αὐθεντία στὴν Ὀργανικὴν Χημείαν τῆς Γερμανίας σήμερον, καὶ ὁ ὁποῖός εἶχε γράψῃ μιάν ἄλλην θεωρίαν γιὰ τὸ ἴδιον θέμα, ἀναγκάστηκε νὰ δημοσιώσῃ πὸς ἡ θεωρία τοῦ Κούη εἶναι ἡ περὶ ὁρθή.

Στὸ 1920 διορίστηκε ἰσοθῶς Πειραματιστῆς στὴν Χημικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφορνίας, ὅπου παρεκολούθησε διδάκτο-

Ἑλληνοαμερικανικὸν ἐπιστήμονα διανοητικόν.
Ὁ πρόφορος ἑλλανὸν Εὐστάθ. Κουγιουμτζοπουλός.

σοὶ εἶχαν τὸ εὐτύχημα νὰ τὸν γνωρίζουνε διαμαρτῶν μετὰ ἀνεπηρένησιν τὴν πρόσόν του, ποὺ τὸ μέλλον του προηγήτο λαμπρότατον, ὁ ἴδιος, μ' ἕνα του φέσημα ἔβασε τὸ λυχνάρι τῆς νεανικῆς του ζωῆς στὸ ἀνθος τῆς ἡλικίας του, μόλις 27 ἐτῶν!

Ἡ πρῶτότυπη πειραματικὴ ἐργασία, ποὺ ὁ Κούη ἔλαβε στὸ πολὺ-πολὺ θραυτὸν διάστημα τῆς ἐπιστημονικῆς του ζωῆς θὰ ἐπιτοῦσε τιμὴν καὶ σὲ ἕνα περὶ γηραδῶν ἐπιστήμονα. Εἶχε δημοσιεύσει δώδεκα πρῶτότυπες διατριβὰς, 4 σὲ Γερμανικὰ καὶ 8 σὲ Ἀμερικανικὰ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ, καὶ ὅταν ἀπέθανε βρεθῆκεν στὸ γραφεῖόν του ἄλλες ἑπτὰ μὲς πρὸς δημοσίευσιν. Μόνον ὅσοι ἔχουν ἐπιδοθῆ σὲ πειραματικὰς μελέτας μποροῦν νὰ ἐνοήσουνε πόσο κόποι καὶ πόση πνευματικὴ ἐργασία χρειάζεται γιὰ νὰ δημοσιεύσῃ 21 πρῶτότυπες ἐπιστημονικῆς διατριβὰς!

Ὅτι νόμιζε κανεὶς πὸς γιὰ νὰ κἀμὴ τῶσιν πολλὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν στὸν κλάδον τῆς χημείας σὲ τόσο πολὺ θραυτὸν χρονικὸν διάστημα, ὁ Κούη θὰ εἶχε ἐπιδοθῆ ἀποκλειστικῶς στὴν Χημείαν καὶ θὰ εἶχε ἀμελήσει τὴν πνευματικὴν του ἀνάπτυξιν ἀπὸ ἄλλες μερίδας. Μὰ δὲν ἦταν εἶται· ὁ Κούη εἶχε τελείαν ἐκπαίδευσιν. Ἦταν γλωσσολογός. Μιλῶσε καὶ ἔγραφε ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ Ἀραβικῆς. Ἀγαποῦσε τὴν ποίησιν καὶ τὴν φιλολογοίαν, τὴν Μουσικὴν καὶ τῆς καλῆς Τέχνης, καὶ τὸν μάγευαν οἱ καλλονές τῆς Φύσεως. Καὶ δὲν εἶχε ἀμελήσει οὐτὲ τὴν σωματικὴν του ἀνάπτυξιν ἦταν πολὺ γερός καὶ ἐξεραικῶς παλαιστής, ἔπαιξε τένις καὶ ἄλλα ἀθλητικὰ παιχνίδια καὶ ἀγαποῦσε νὰ κἀμὴ μαζουνοῦς περιπατοῦς καὶ νὰ ἀνεβαίνῃ στὰ ψηλὰ βουνά.

Μὰ ὅπως ὅλες οἱ μεγαλοφυΐαι ἔχουν ἐκκεντρικὸν χαρακτῆρα, εἶται καὶ ὁ Κούη εἶχε τῆς δικῆς του ἐκκεντρικότητος. Ἦταν ὑπερβολικῶς εὐαίσθητος. Ἡ παραμικρὴ ἀποτυχία τοῦ ἔφερνε τὴν ἀπογοήτευσιν. Ἐξ ἄλλου ἐργαζόμενος ὑπερβολικῶς δὲν γνώριζε πότε ἦταν κοιμισμένος. Καὶ εἶται ἔπεσε θυσία στὴν ἐπιστήμην. Ἡ ὑπερβολικὴ ἐργασία τὸν εἶχε καταβάλλει σὲ τέτοιον βαθμὸν, ὅστε, ὅταν ἀπῆλθῃσε μίαν μικρὴ ἀπογοήτευσιν, τὸ πολυκαρπαρισμένον του μυαλὸν τὴν μεγαλοποίησε τόσο πολὺ, ὥστε νὰ τὸν κἀμὴ νὰ παρεδῆλθῃ τὸ λαμπρὸν μέλλον ποὺ τοῦ ἀνοίγονταν, νὰ λησμονῆσῃ συγγενεῖς καὶ φίλους ποὺ τὸν ἀγαποῦσαν καὶ τὸν θαυμάζονε καὶ μὲ περιφρόνησιν ἔβλεπον πὸς σὲ λίγο θὰ γινότανε γνωστός καὶ ἐνδοξὸς διεθνῶς, καὶ νὰ ζητήσῃ παρηγορίαν στὴν ἀρὰ ἀγχαλῆν τοῦ ἐπιλαττομένου γάρου.

ΑΝΤΩΝΗΣ Γ. ΠΑΛΑΙΔΑΣ
(Πανεπιστήμιον Καλιφορνίας)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 6,000,000

ΕΣ ΟΛΟΚΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ. Διευθύνσις: «ΒΑΝΙΝΤ» (Λεωφόρος Πανεπιστημίου, 69). Ἀριθ. Τηλεφώνου: 406

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΡΔΙΤΣΗ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ἐν Μυτιλήνῃ, Ρεθύμνῃ, Ἰωαννίνοις, Σέρραϊς, Λευκάδι, Ἀστακῶ, Εὐλοκάστρῳ, Κυθήροις, Πάφῳ, Τήνῳ, Καρδαμύλῃ, Ἀμαλιάδι, Νεμέα, Δράμῃ, Φιλιατρῶϊς, Πρωσίῳ, Φλωρίνῃ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΛΙΟΘΕΑ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΤΑΣΙΑΣ

Ἀντιπρόεδρος ΚΩΝ. ΣΤΑ-ΓΚΟΣ	Σύμβουλος ΑΡΙΣ. ΚΟΥΜΑΡΗΣ
» » ΑΝΤ. ΠΡΕΚΑΣ	» » ΓΕΩΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ
Σύμβουλος ΠΑΝ. ΚΥΒΕΛΛΟΣ	» » ΓΕΩΡ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
» » ΘΕΟΔ. ΚΟΥΚΟΥΛΗΣ	» » ΔΗΜ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ
Διευθύνων Σύμβουλος: ΑΛΕΞ. ΦΑΡΟΣ	Σύμβουλος Διευθύνων: ΓΕΩΡΓ. ΔΑΓΚΑΝΗΣ
Ἐντετ. Σύμβουλος: ΑΝΤ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ	Διευθυντής: Σ. ΚΑΡΔΑΡΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΘΑΡΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ

- 1) Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων, μισθῶν καὶ συντάξεων. — 2) Λάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων, τίτλων καὶ τιμαλφῶν. — 3) Προκαταβολαὶ ἐπὶ φοροτικῶν ἐγγράφων. — 4) Ἐνυπόθηκα δάνεια. — 5) Ἀναίτιοι λογαριασμοὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τίτλων καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ. — 6) Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας. — 7) Συμμετοχὴ εἰς ἐπιχειρήσεις πάσης φύσεως. — 8) Ἀγοραπωλησία ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος. — 9) Ἀγοραπωλησία διὰ λογαριασμὸν τρίτων ἐπὶ προμήθειᾳ. — 10) Ἐκδοσίς καὶ πληρωμὴ ἐπιταγῶν, ἐντολῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν. — 11) Ἐίσπραξις συναλλαγμάτων, φοροτικῶν καὶ λοιπῶν ἀξιών. — 12) Παροικαβαί, Ἐκτελωνισμοί, Ἐναποθηκεύσεις, Ἀποτολαί. — 13) Φύλαξις τίτλων καὶ λοιπῶν ἀξιών. — 14) Ἀσφάλεια πάσης φύσεως. — 15) Διεκπεραίωσις οἰασθῆποτε φύσεως ὑποθέσεων τρίτων καὶ πληροφορίαι. — 16) Καταθέσεις ἐν ὄψει, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ εἰς τὸ Ταμειυτήριον εἰς Δραχμάς καὶ εἰς Συνάλλαγμα. — 17) Εἰδικαὶ καταθέσεις εἰς Δραχμάς καὶ εἰς Συνάλλαγμα δι' ὄρισμένους σκοποῦς.

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ:	ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ:
Εἰς Δραχμάς καὶ Συνάλλαγμα 5 % ἐτησίως.	α'. Εἰς Δραχμάς μέχρι 50,000 ..... 7 % ἐτησίως
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ:	β'. Εἰς Συνάλλαγμα ..... 6 % »
Εἰς Δραχμάς καὶ εἰς Συνάλλαγμα:	ἐλεύθερον φόρου.
διαρκείας 3 μηνῶν ..... 7 % ἐτησίως	ΕἰΔΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:
» 6 » ..... 8 % »	Διὰ καταθέσεις ἐπὶ ὄρισμένῳ σκοπῷ ὡς ἡ τοποθέτησις
» 1 ἔτους καὶ πλέον ..... 9 % »	αὐτῶν εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια ἢ εἰς συμμετοχὴν εἰς δια-
	φόρους ἐπιχειρήσεις, γίνονται ἰδιαίτεροι συμφωνίαι
	καὶ ὅροι.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΩΝ

ΜΙΑ ΤΟΥΒΛΟΕΤΙΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἡ Ὀμοσπονδικὴ Ὀργάνωσις τῶν Γυναικῶν τοῦ Σικάγου ἀποτελεῖται ἀπὸ 50,000 γυναῖκας διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐπαρτίων. Καὶ ὅπως εὐφραστῆρα ἀπὸ ὅλας καὶ βρανωτέρας ἐπισημῆς ἡ καρία Ἐδουάρδου Μπράιτλι, ἡ ὁποία καὶ ἀνεκρίθη Πρώτητος τῆς Ἰνδουσίας, καὶ ὡς ὅσα εἰς τὸν σκοπὸν τῆς, κατέθεσε τὸν ἐμῆλιον λίθον εἰς τὸ νέον ἱδρυμα, τὸ ὅπου ἀνεγέρθη ἡ Ὀργάνωσις, εἰς τὸ Ριτζ Πάου τοῦ Σικάγου. Τὸ ἱδρυμα τοῦτο τὸ ὅπου ἀνεγέρθη εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο τοῦ Σικάγου, ἀποβλέπει εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τῆς οὐανογενείας ἐν Ἀμερικῇ. Σημειῶνται διὰ τὴν Ἰνδουσία αὐτὴ Ὀργάνωσις συγκαταλέγει μετὰ τῶν ἑπισημῶν μελῶν τῆς καὶ τὸν Θεόδωρον Ροῦβέλτ, τὸν Ἰωάννην Σόλμαν καὶ ἄλλους ἐξέχοντας Ἀμερικανούς.

ΜΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΝΤΥΜΕΝΗ ΩΣ ΑΝΔΡΑΣ

Τὸ νὰ φαίνεται μιά γυναίκα ὡς ἄνδρας, καὶ νὰ ἔχῃ ἀνδροειδέες παρουσιάσεις, δὲν εἶναι ἐπιτόδιον δι' αὐτὴν ὅπως ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐν Γαλλίᾳ. Αὐτὴ ἦτο ἡ σημασία τῆς ἀποφάσεως τῶν ὁμοίων ἐξέδοκε τελευταίας τὸ δικαστήριον τῆς Ἀνζῆ, ὅπου ἡ Μαντεμοναζέλλ Ἰωάννα Μπρέτο ἔτυχε τῆς ἀδείας ὡπως παρουσιάζεται εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐξασκῇ τὸ δικηγορικὸν τῆς ἐπάγγελμα, εἶται καὶ ἂν ἔχῃ κομμένα τὰ μαλλιά τῆς καὶ φορῇ μίαν ἐνδυμασίαν, ἢ ὁποία μοιάζει τὴν ἀνδρικήν.

Ἡ Μαντεμοναζέλλ Ἰωάννα, ἡ Ζάνν, εἶχε κἀμὴ ἀφῆσιν εἰς τὸ Μάνε, ὅπως ἀναγνωρισθῇ μέλος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιάζε-

ται εἰς τὸ δικαστήριον ὡς συνήγορος. Τὸ Δικαστήριον ἀπέφραξε τὴν αἰτισίαν τῆς ἐπειδὴ τὸ παρουσιαστικόν τῆς ἦτο μὴ φηκτικόν.

Ἡ ἀποφασιστικὴ ἔκτασις αἰτίαν εἰς τὸ Ἀνώτερον Δικαστήριον ἐν Ἀνζῆ, τὸ ὅπου ἀνέτρεψε τὴν ἀπόφασιν τῆς Μάνε καὶ ἐδέχθη τὴν κἀμὴν εἰς τὸ δικηγορικὸν σίμα.

6,000,000 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΑΠΑΝΩΝΤΑΙ ΕΤΗΣΙΩΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΗΤΙΚΑ

Μετὰ τὴν τελευταίαν μέθοδον ὅπως εἰσάγονται αἱ κνῆμα μὲ τὸ χέρι, ἀνὰ νὰ καλλυτῶνται μὲ τὴν μεταξωτὴν κἀλυσιν, φορετῆται μιά ἄλλη ἐπαναστατικώτερη μέθοδος, ἡ ὁποία θέλει ὅπως φορηθῶνται τὰ γυναικα. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀνέλευσιν τῶν Ἐπιτηγογεννημένων τοῦ Κόλλινς εἰς τὸ Σικάγου, ἡ καρία Ροβί Μάουερ, ἡ ὁποία προήγαγε τῆς συγκεντρώσεως, ἀνέγγειλεν ὅτι τὰ χειρολογηραστά γυναικα εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς καλλοντικῆς ἐπιστήμης.

Ἡ χειρολογηρατικὴ τῶν γυναικῶν ἐπιπέφραται ὁρατῶς ἀλλ' ἀσφαλῶς, εἰπὲν ἡ κ. Μάουερ. Ἐμμερικῶ ἀπὸ τὰ σκέδια εἶναι ἀπλῆ, ἄλλα ὅμως εἶναι πολὺ κοσμητικὰ. Μερικὰ κοσμητικὰ προημῶν ἐν ὄψει ἢ ἕνα γυναικῶν ἀνθρώπων. Ἄλλα πάλιν ἀγαποῦν ἕνα πορτραῖτο, ἢ ἕνα τιμωρίαν.

Αἱ γυναῖκες εἰς τὸς Ἰνωμένους Πολιτείας ἐξοδεῖσιν περὶ τὰ 6,000,000 δολάρια ἐτησίως, ὅπως καταστήσονται τὸν ἐαυτῶν τὸν σημαθητικὸν καὶ φανερὸν ὄρκο, ἐδήλωσεν ἡ κ. Μάουερ.

Τὸ παρελθὸν ἔτος 17,850,000 κνῆμα κοκκινοκίτρου κατηγαλώθησαν εἰς τὴν Ζῶαν. Ἡ βαρὴ τῶν μαλλίων ἐτοιμασεν 700,000 δολάρια διὰ τὸ ἴδιον ἔτος.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Κάθε οικοκυρά πρέπει να ενδιαφέρεται εις τὰς πωλήσεις μας οικιακῶν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν καθίσσον, ὑπάρχον μεγάλῃς ἀξίας Πιατικά, Κουστάλλια, Μαγαιροπήγνα κλπ., Στόρφες, Ψυγεία κλπ. Ὅλα τὰ χρεϊώδη διὰ Ἑστιατόρια, Λέσχας, Οἰκοτροφεία καὶ κατοικίας.

ΦΘΙΝΟΠΟΡΙΝΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ Νέα φθινοπωρινὰ ἐνδύμασι τῆς τελευταίας μόδας Kuppenheimer καὶ Hickny Freeman καὶ πολλὰ ἄλλα καλὰ ἐνδύμασι.

ΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ Φορέματα, ἐνδύμασι, ἐπανοφόρια καὶ φουστάνια τῶν τελευταίων φθινοπωρινῶν στάιλς, δι' ὅλας τὰς γυναῖκας εἰς τὰς ὁποίας ἀρέσκον τὰ καλὰ φορέματα.

ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΙΤΣΙΑ Ἐνδύμασι, Ἐπανοφόρια, ὑποδήματα, πανιὰ. Ὑποδήματα διὰ κορίτσια διαφόρων εἰδῶν.

RADIOS Τὸ καταλλήλοτατον μουικῶν ὄργανον τῆς ἡμέρας διὰ Ἑστιατόρια, Λέσχας, Οἰκοτροφεία καὶ κατοικίας εἶναι τὸ Ράδιον, προτιμώμενον σχεδὸν παν' ὄλων. Παρέχονται μεγάλα εὐκόλεια πληρωμῆς εἰς μηνιαίας δόσεις εἰς τὸν ἐπιθυμοῦντα τοιαύτας.

ΔΙΑ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ Ὁραία κντία περιέχοντα ὅλα τὰ χρεϊώδη διὰ νήπια, ἀρίστης ποιότητος. Λαμπάδες μετὰ καὶ ἄνευ κεντημάτων, μαρτυρικά, Σταυροὶ καὶ λοιπὰ χρεϊώδη διὰ βάπτισιν.

ΦΩΝΟΓΡΑΦΑ Μία κατοικία δὲν εἶναι πλήρῃ χωρὶς μουικὴν Βικτόρας. Ἐχομεν ποικίλιαν εἰδῶν καὶ ποιότητων ὅπως ἰκανοποιήσωμεν ὅλους. Παρέχονται μὲ μηνιαίας δόσεις.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΥΡΕΣΚΟ-ΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΗΣ 54^{ης} ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗ-ΜΑΤΟΣ ΔΕΞΙΑ

KAUFMANN'S

THE BIG STORE FIFTH AVENUE PITTSBURGH PA. ATLANTIC 1000

Ἑλληνικὴ Διοικήσις:—ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΡΜΠΙΛΑ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΧΑΡΡΥ ΠΑΣΣΙΟΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΩΣ ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΕΝ ΤΩ ΣΥΓΧΡΟΝΩ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩ.— ΟΙ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΤΕ-ΛΕΙΩΤΙΚΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.— ΟΠΟΙΟΣ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΔΥΟ ΓΛΩΣΣΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙ ΜΕ ΔΥΟ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

Η ΠΡΟΟΔΟΣ τῶν ἐπιστημῶν, ἡ ἐπιπέδωσις τῶν ἀποστάσεων, ἡ κατάρτισις τοῦ ἀέρος, τὸ ραδιόφωνον καὶ ὅλα αἱ καταπληκτικαὶ ἐφευρέσεις καὶ ἡ συγκρότησις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν καὶ ἐν γένει αἱ νέα ἰδέαι πρὸς μίαν παγκόσμιον ἀδελφότητα τείνουσιν νὰ καταστήσουν τὴν ἀνθρωπότητα ὡς μίαν οἰκογένειαν.

Ἡ ΔΕΘΗ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπικρατήσῃ καὶ μία γλῶσσα ὡς τὸ κοινὸν ὄργανον ὄλων τῶν λαῶν τῆς γῆς. Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτὴ ἀνεπιφύλακτος θὰ εἶναι ἡ τὸν Ἀγγλοσαξωνικῶν λαῶν, ἡ ὁποία σημεῖον ἀπέχεται ἀπὸ τὰ τρία τέταρτα τῶν κατοικῶν τῆς γῆς.

Ἡ ΑΓΓΛΙΚΗ εἶναι ἡ γλῶσσα τῶν 110 ἐκατομμυρίων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ δὲ Βρετανικὴ Λίτοκρατία τὴν διδάσκει εἰς τὰ πλείστα τοῦ κόσμου. Ὁ Καναδὰς αἱ Ἰνδία, ἡ Αἰθιοπία, ἡ Νέα Ζηλανδία, ἡ Αἴγυπτος, τὸ Σουδάν καὶ σχεδὸν ὅλη ἡ Ἀφρική διδάσκουσιν τὴν γλῶσσαν τῶν Ἀγγλοσαξωνίων.

ΕΙΜΠΟΡΙΣΤΕ σημεῖον μόνον μὲ τὴν γλῶσσαν τῆς Ἀγγλικῆς νὰ ταξιδεύητε εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ νὰ συνεννοηθῆτε εἰς ὅλας τὰς χώρας, χωρὶς νὰ ἀποβιβάσητε καμμίαν δυσκολίαν. Εἶναι τῶσον ἀπαρανοητὸν τὸ Ἀγγλικὸν Κράτος, ὅστε εἴτε δικαίον ἢ ἄδικον, ἢ τι ἢ τίς δὲν δίδει ποτὲ ἀπὸ τὰς κτήσεις τῆς Βρετανικῆς Λίτοκρατίας.

ΕΝΑΣ μεγάλος συγγραφεὺς ἔθετον πρόφητος τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὁ γνοσκὸν θαντὸν γλῶσσαν ἐνεργεῖ μὲ δύο ἰσχυροὺς, διπλασοῦσαι τὰς νηπιὰς τοῦ διανοῦντος, τὰς ἐνεργείας τοῦ γενεῶν τοῦ κατασκευῆσαι καὶ φθάνει μὲ διπλάσιαν ταχύτητα εἰς τὸν σκοπὸν τῆς προόδου τοῦ καὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ.

ΚΥΤΤΑΞΑΤΕ τὴν Ἀμερικὴν τὴν χώραν τῶν ἐνδοκίμων. Ὅπου ὁμογενεῖς ἐξέμιθον τὴν Ἀγγλικὴν προόδουσαν καὶ ἐπεκράτησαν. Ἐμῶν τὸν τρόπον ταῦ σκέπτεσθαι καὶ τὰς μεθόδους τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἐπεβλήθησαν. Χωρὶς τὴν γνώσιν τῆς γλῶσσης τοῦ τύπου δὲ ἴσως καταδικασμένα νὰ ἐνεργῶν εἰς στενὰ ὅρια καὶ νὰ σήκωνται.

ΙΔΟΥ διὰ τί ἐπιβάλλεται εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἄσοι φιλοδοξοῦν νὰ προεβιάσουν τὰς ἐργασίας τῶν, νὰ μάθουν τὴν Ἀγγλικὴν. Ζαχαροκλάσται, ἄρθροπῶλαι, ἑπιστολῶν, ἰδιοκτητῶν ἐστιατορίων, κινηματογράφων καὶ θεάτρων, κτηματῶν, εἰσαγωγῆς καὶ ἄλλοι δια τῆς φιλοπονίας τῶν αὐτοῦδη-μογενῶν ἵστανται γινόμενα κατακτηταὶ τῆς χώρας. Ἐταν κατέγνω τὴν γλῶσσαν τὴν ἀμιλλομένην ἀπὸ τὴν πλείοντα τῶν 110,000,000 κατοικῶν τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν.

ΔΙΑ τοὺς ἑταίρους ποὺ χορταῖ τὰ καλλίτερα καὶ προσιωτέρα ἐρῶδια τῆς ἐπιπέδωσις τῆς γλῶσσης, τῆς ἀμιλλομένης σημεῖον ἀπὸ τὰ τρία τέταρτα τῶν κατοικῶν τῆς γῆς, προσφέρει τὴν μεγαλειότεραν ἐνεργείαν εἰς τοὺς ἑταίρους του. Βοηθεῖ τὴν προόδον αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν ἐν τῷ παγκοσμίῳ ἀνταγωνισμῷ τῆς ἐποχῆς μας.

ΔΙΑ τοὺς Ἕλληνας Ἀγγλικῶν λέξι-καὶ τῶν ἑθνοῦς Ἑθνοῦς Κήρυκος προσφέρει μίαν ἐπιπλέον ἀπὸ τὰς μεγαλειότερας ἀποδοχὰς χάριον τῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀπαρανοητῶν τοῦ κόσμου ἀποδοχῶν μας. Τὸ λέξιόν αὐτὸ εἶναι τὸ μικρότερον εἰς σχῆμα, ἀλλὰ καὶ τὸ πλουσιώτερον καὶ καλλιτεχνικώτερον συγγραμμῶν τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων. Θάματα τελειότητος καὶ τυπογραφικῆς τέχνης.

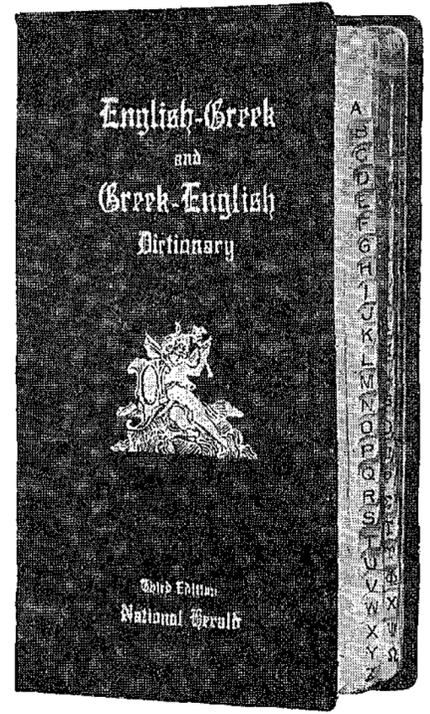
ΕΤΥΠΩΘΗ ἐπὶ ἰσπανοῦς χροῖτον, μεταξὺ τοῦ λεπτοτάτου, εἰς τὴν μίαν τελευτῶν, μὲ ἀπορχιλίας σελίδας καὶ μὲ 80,000 λέξεις, γεωμετρικῶν, μὲ ἀπὸ τὸν πῶλον τὸν ὄρατον, μὲ ἐπιπέδωσις, μὲ παραστήματα εἰς τὸ τέλος, περιλαμβανόντα τὰ ἀνώτατα ὀνόματα, τοὺς ἰδιοπιστοὺς, μὲ κινεμάτι, γεωμετρικῶν καὶ συντακτικῶν καὶ τὸ σπουδιώτερον μὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὁδοῦς προφορῆς τῶν λέξεων.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ αὐτὸ, μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του, τὸ συνέταξεν ὁ Φιλέλλην καθηγητῆς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Κρόουλς Μάρσον, ἀποδοχόμενος ἀπὸ ἀλλοτρίων ἑπιπέδων συγγραμμάτων. Ὅπως ἐξῆρθε τὴν μεγαλειότητα καλλιτεχνικῶν ἐπιπέδων καὶ τὴν τελειότητα περιουσίας, ἀλλοτρίων πρὸς τὰ καλλίστα Ἀμερικανικὰ καὶ ἑθνοῦς, εἶσι ἐπιπέδωσις καὶ ἐκδοσίμων καὶ τὸ τελειώτερον καὶ πλουσιώτερον Λεξικόν.

ΦΥΛΑΔΜΕΤΡΗΣΑΤΕ τὸ διὰ τὴν ἀντιλήψιν μόνον αὐτῶν εἰδῶν ἄλλοτε τοιοῦτον κοινωτικῶν, χάριον τῶν ἀφαιρέτων, τελειον, εἰς μεταξὺ τῶν χροῖτον, εἰς δευτερίων χορηγεῖται, εἰς σχῆμα ἐνδοχῶν τῆς τῆς, μὲ 1000 σελίδας καὶ 80,000 λέξεις. Τὸ μικρότερον καὶ ταυτοχρόνως τὸ πλουσιώτερον καὶ καλλιτεχνικώτερον λέξιόν εἰς τὸν κόσμον. Χωρὶς καμμίαν ἀποδοχὴν ἀπερδοῦν.

Ο ἙΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ ἑσπέρη, εἰς εἰς ὅσας τεσσάρων διὰ μίαν τοιαύτην ἀπερτελεῖται ἐκδοσὶν, μοναδικὴν ἐν τῷ κόσμῳ, δικαιοῦται νὰ εἶναι ἀπερτελεῖται, διὰ παρουσιάζει ἐν τοιοῦτον θεματικῶν λέξεων διὰ νὰ ὑποβοηθῆσιν τὴν προόδον καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Ἑλλήνων, παρέχον τὰ τελειώτερα μέσα πρὸς ἐπιπέδωσιν τῆς κωμωδίας ἐν τῷ κόσμῳ γλῶσσης.

ΠΟΥ ὄρατον τὰ πράγματα, ἐπὶ περιπέδων οἱ λόγοι. Ζητήσατε ἐν ἀντίστονον τοῦ λέξιου μας, ἐξέτασατε τὸ παραβάλλετε τὸ μὲ ἄλλα τὰ ἄλλα ἐκδοθέντα μέχρι σημεῖον ἐν τῷ ἑλληνικῷ κόσμῳ καὶ δὲ περὶ τὸν ὅτι μὲ τὴν τελευτῶν δι-απέδωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθημεν παρουσιάζαμεν ἐν θαύμα τελειότητος καὶ ἐκδοτικῆς τέχνης.

ΤΟ ΑΠΟΚΤΑΤΕ ΜΕ 3 ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΜΟΝΟΝ

ΚΑΜΕΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΑΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

NATIONAL HERALD, 140 West 26th Street, New York City

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 240,000,000
 ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 60,000,000 - ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 3,700,000,000
ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΗ ΝΟΜΩ 2677 (1921)

ΠΡΟΞΕΦΑΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

Συνιστάται δεριώς εις τούς μετά της Τραπεζης συναλλασσομένους όπως προς ταχύτεραν διεξαγωγήν των υποθέσεων των, αποφεύγωσι να απευθύνονται προς τὰ δικαιούντα την Τράπεζαν πρόσωπα και διευθύνουσιν αποκλειστικώς πάσας τὰς επιστολάς αυτών εις την διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

Τηλεγραφική Διεύθυνσις: NATIONBANK.

Διοικητής: Α. Α. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Συνδιοικητής: Ι. Ω. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

δέχεται εντόκους καταθέσεις εις Δραχμάς και εις Ξένα νομίσματα (συνάλλαγμα), αποδοτέας εις πρώτην ζήτησιν, ή μεθ' ώρισμένην προθεσίαν, ή διαρκείας. Αι καταθέσεις εις Ξένα νομίσματα αποδίδονται εις τὸ ἴδιον νόμισμα, εις τὸ ὅποιον ἔγινε ἡ κατάθεσις.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Αποθιόν)	ΒΑΜΟΣ ΒΕΡΡΟΙΑ ΒΟΛΟΣ	ΒΗΘΛΙ ΘΗΡΑ ΙΘΑΚΗ	ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗ (Προσμεστέρινα)	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ	ΠΥΛΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ ΑΙΓΙΟΝ ΑΔΕΛΦΑΝΟΡΟΥΠΟ- ΛΙΣ, (Αδελφάγας).	ΓΡΕΒΕΝΑ ΓΥΦΚΙΟΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ ΔΙΑΝΥΣΤΕΙΧΙΟΝ	ΠΑΛΛΗΝΙΑ ΚΑΒΑΛΑΑ ΣΑΛΑΒΡΥΤΑ ΚΑΛΑΜΑΙ	ΚΥΘΗΡΑ ΚΥΜΗ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ ΛΑΜΙΑ	ΚΑΥΚΑΛΟΝ ΝΙΦΥΤΑ ΣΑΝΘΗ ΠΑΘΙ	ΣΕΡΡΑΙ ΣΑΜΟΣ ΣΟΥΦΛΙΟΝ ΣΗΛΗΤΗ
ΑΛΜΥΡΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ ΑΜΦΙΣΣΑ ΑΡΓΥΣΤΟΛΙΟΝ ΑΡΤΑ	ΕΒΔΕΣΣΑ ΕΡΑΣΣΙΝ ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ ΚΑΣΤΟΡΙΑ ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΟΖΑΝΗ	ΛΑΡΕΑ ΛΕΒΑΔΕΙΑ ΛΕΥΚΑΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΝΗ	ΠΑΤΡΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΠΟΡΟΣ ΠΡΕΒΕΣΑ ΠΥΡΡΟΣ	ΤΡΙΚΑΛΑ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΦΑΡΓΙΝΑ ΧΑΛΚΙΣ ΧΑΝΙΑ ΧΙΟΣ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' άριστολήν χρημάτων εκ των Ήνωμένων Πολι- τειών εις Ελλάδα, απευθυντέον προς τούς εξής ανταπο- κριτάς της Έθνικής Τραπεζής της Ελλάδος:	National Bank of Commerce ..... New York	Irving National Bank ..... New York
American Express Co. .... New York	Bankers Trust Co. .... New York	First National Bank ..... New York
		First National Bank ..... Chicago
		First National Bank ..... Pittsburgh
		First National Bank ..... Milwaukee
		Canadian Bank of Commerce, ... Montreal, Can.

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE